

கூர்யர்

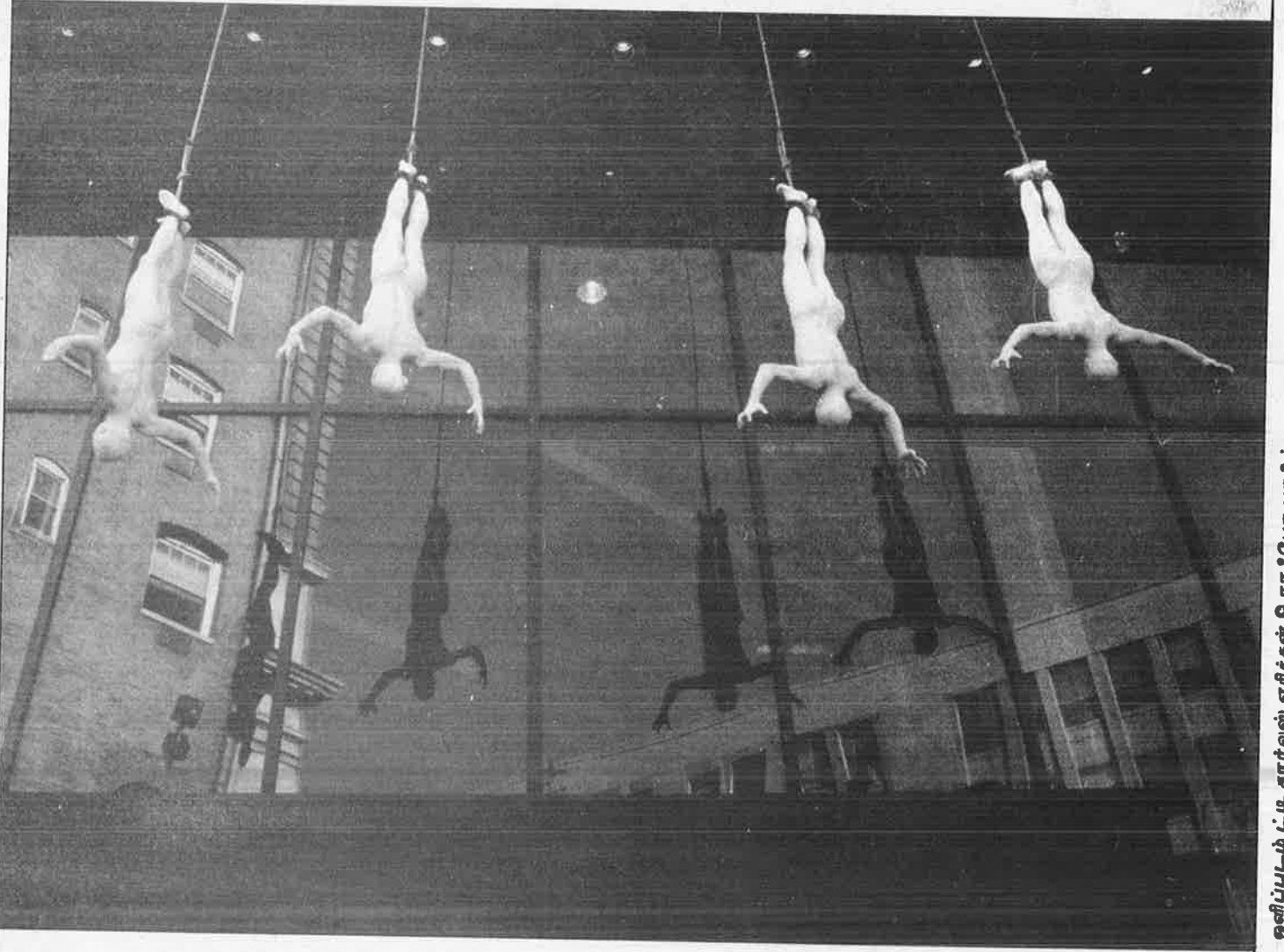
பிப்ரவரி 1988 தனிப்பிரதி ரூ. 2-00

இன்றைய

ஐப்பான்

வாழவேண்டிய காலம்...

தனிப்படம் ட்டி சார்லஸ் எரிச்சன் 0 ராஜிபோ பாரிஸ்

வாழ்க்கை நடனம்

நூலிழைகளில் தொங்கும் சிலந்திகளைப்போல் கயிறுகளில் தொங்கும் இந்த ஜப்பானிய 'பூட்டோ' நடன வல்லுநர்கள் 'சாங்காய் ஜுக்கு' குழு வின் உறுப்பினர்கள். அமெரிக்காவில் இவர்கள் நடனமாடியபோது இவ்வொளிப்படம் எடுக்கப்பட்டது. 'பூட்டோ' நடனம் பிறப்பு நேரத்தைச் சித்தரிக்கின்றது; கயிறுகள் கொப்பூழ்க் கொடியைக் காட்டுகின்றன. ஆடையற்ற உடலில் அரிசி மாவுச் சாயமும் பூசப்பட்டிருக்கும். கட்டிடத்தின் உச்சியிலிருந்து இவர்களைக் கயிறு வழியாக கீழே இறக்குவர். திகிலூட்டும் தெய்விக இசை முழங்க இறங்கும். இவர்கள் பிறந்த மழலையின் உணர்வுகளைத் தம் அசைவுகளால் காட்டுவர். நடனத்தின் தோற்றத்தை, ஏன் வாழ்க்கையின் தோற்றத்தையே ஆயும் இந்த 'பூட்டோ' நடனம், 1960களின் தொடக்கத்திலிருந்து ஜப்பானில் ஒரு முக்கிய நடன வகையாக இருக்கின்றது.

60 ஜப்பான்

அட்டைகள்: ஜப்பானிய கலை வடிவங்களை, ஒருங்கிணைத்த படத்தையும், ஜப்பானிய கொடியை நினைப்பூட்டும் கசங்கிய தாள்களின் வடிவத்தையும் ஜப்பானியக் கலைஞர் ஆடோ இல்விதமுக்கெனத் தயாரித்தார். இவர் எதிர் - பக்கத்திலும் பிர பக்கங்களிலும் காணப்படும் 'ஜப்பான்' எனும் வரிவடிவத்தையும் சித்தரித்தார்.

தமிழர்—ஜப்பானிய அகப்பொருள் மரபு

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

முதன் முதலில் கால்டுவெல் அவர் களே தமிழ்மொழியின் சிறப்பை உலகறியச் செய்தவராவார். அவர் எழுதிய, 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' (1856) என்ற நூலில் தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பினை எடுத்து விளக்கி. அது திராவிடமொழிக் குடும்பத்தில் மிகவும் உன்னதமான வளர்ச்சி நிலையை அடைந்த மொழியாய் இருப்பதையும் காட்டி உள்ளார். பழந்தமிழ் இலக்கணங்களையோ, இலக்கியங்களையோ கால்டுவெல் படித்திருக்கவில்லை. அதனால் தமிழ் மொழியின் பழமையான பண்புகளைப் பற்றி அவர் எழுதவும் இல்லை.

பிறமொழிகளோடு தமிழ் மொழியை ஒப்பிடும் ஆய்வுசெய்த அவர், தமிழ் மொழிக்கும் ஜப்பானிய மொழிக்கும் உள்ள உறவு பற்றிய கருத்தையும் தமது நூலிலே எடுத்துக் காட்டி உள்ளார். இரு மொழிகளுக்கும் இடையிலான சொற்களின் உருவப்பொருள் ஒற்றுமையினையும் கீழ்வரும் எடுத்துக் காட்டுகளால் விளக்கி உள்ளார்.

தமிழ் மொழி

இரு (iru-to be), கரு (Karu-black), பர (Para-to spread), பழ (Pala-old).
ஜப்பானிய மொழி

அரி, இரி, ஓரி, உரி (ari, iri, ori, uri-to be, to dwell, குறொ அல்லது குறொஇ (kuro or kuroi-black), பரு, கரு (baru, haru-to extend), புருஇ, ஃபுருஇ (burui, furui-old)

கால்டுவெல்லுக்குப் பின்னர் தமிழ் ஜப்பானிய மொழி உறவு பற்றிய ஆய்வு நீண்ட காலமாக நடைபெறவில்லை. இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் காலத்தில் ஜப்பானிய அறிஞர்களான சுசுமு ஷிபா, அகிறபுஜிவற, மினொருகொ ஆகியோர் திராவிட மொழிகளுக்கும் ஜப்பானிய மொழிகளுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்புகளை ஆராய முற்பட்டனர். இந்நிலையில் டெல்லிப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஜப்பானிய மொழி அறிவு பெற்ற பாலாம்பாள் எழுதிய, ஜப்பானிய - தமிழ் மொழிகளின் வேற்றுமை யுருபுகள், இடைநிலைகள் ஆகியவற்றிடையே காணப்படும்

ஒற்றுமை பற்றிய கட்டுரை ஒன்றைப் படித்த ஜப்பானிய மொழியியற் பேராசிரியர் சுசுமு ஒனோ (கச்சியின் பல்கலைக்கழகம், டோக்கியோ), ஜப்பானிய மொழியைத் தமிழ் மொழியுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் ஆய்விலே ஈடுபடத் தொடங்கினார். அவர் எழுதிய 'தமிழ்-ஜப்பானிய மொழிகளிடையே ஒலி ஒற்றுமைகள்' என்ற நூல் 1980ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. (sound correspondence between Tamil and Japanese) 1981-ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிலே தனது ஆய்வைப் பற்றிய கட்டுரையையும் அவர் படித்தார். ஜப்பானிய மொழியிலே 'நி கொன்கொதொ தமிழ் கொர்ர' என்ற நூலையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

1985ஆம் ஆண்டு சுசுமு ஒனோ தன் ஆய்வுப் பரப்பை விரிவாக்கி தமிழர் - ஜப்பானியர் பண்பாட்டு ஒற்றுமை பற்றிய நூலொன்றையும் வெளிவரச் செய்தார். (Worldview and rituals among Japanese and Tamils 1985) அவரது ஆய்வு இரு மொழிகளினதும் இலக்கண அமைப்புப் பற்றியதாகத் தொடர்கிறது. தன் ஆய்வுக் கருத்துக்களைத் தொடர் கட்டுரைகளாகவும் ஜப்பானிய மொழியிலே எழுதி வெளியிடுகிறார். (kokku bunkaku kaishaku to kansho) 59 கட்டுரைகள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. அவரது பண்பாட்டு ஒற்றுமை பற்றிய ஆய்வின் ஓரங்கமான அகப்பொருள் பற்றிய ஆய்வினை என்னிடம் செய்யுமாறு பணித்துள்ளார். கடந்த நான்கு வருடங்களாக அவரோடு இணைந்து ஆய்வு செய்யும் யான் தமிழ்மொழியின் பழைய இலக்கண, இலக்கிய நூல்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் அகப்பொருள் மரபினை ஜப்பானிய இலக்கிய நூல்களிலே கூறப்பட்டுள்ள மரபுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கி உள்ளேன். இத்தகைய ஒப்பீட்டாய்வு முன்னர் நிகழாததால் இதுவே முதல் முயற்சியாகவும் அமைகிறது. சொல்லொலி, சொல்லொழுத்து, சொற்பொருள், இலக்கண அமைப்பு என்பவற்றிலே ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கும் தமிழ்மொழியும் ஜப்பானிய மொழியும் இலக்

கியப் பொருள் மரபிலும் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பதை நான் காணமுடிந்தது.

1. தரவுநிலை

தமிழ் மொழிக்கும் ஜப்பானிய மொழிக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமை பற்றிய ஆய்வு விஞ்ஞானபூர்வமாக நடைபெறின் யாவரும் அதனை நன்கு அறிந்துக்கொள்வார். இதனால் இரு மொழிகளின் இலக்கியப் பாடல்களைத் தரவாகக் கொண்டே இவ்வாய்வினைச் செய்துள்ளேன். ஆய்வு நிலையைக் கூர்மையப்படுத்துவதற்காக அகப்பொருள் இலக்கண மரபினையும் துணையாகக் கொண்டுள்ளேன். தமிழ் மொழி இலக்கியங்களில் சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத் தொகையும் பத்துப்பாட்டு மே தரவுகளாக அமையும் ஜப்பானிய மொழி இலக்கியங்களிலே கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டளவில் தொகுக்கப்பட்ட 'மன்யோசு' என்ற தொகுப்பு இலக்கியமே தரவாக அமையும். இரு மொழி இலக்கியப் பாடல்களும் வாய்மொழி நிலையில் பேணப்பட்டிருப்பின்னர் தொகுக்கப்பெற்ற தொகுப்பு நூல்கள் என்ற நிலையிலும் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளன. பாடல்களின் தோற்றக்கால அடிப்படையில் சங்க இலக்கியங்களின் காலம் கி.மு 300 தொடக்கம் கி.பி. 300வரையானது. மன்யோசுவின் காலம் கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டாகும் சங்க இலக்கியங்களிலுள்ள அகப்பாடல்கள் கூறும் செய்திகளே ஒப்பீட்டிற்குத் தரவுகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தரவு நிலையில் சங்க இலக்கியங்களிலே அடங்கும் தொகுப்பு நூல்களையும் அவற்றின் தன்மைகளையும் சுருக்கமாக இங்கு கூற வேண்டியுள்ளது. குறும் பாடல் தொகுதிகள் எட்டுத் தொகை என்ற பெயரில், நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை, புறநானூறு, பரிபாடல் பதிற்றுப்பத்து என்னும் தொகை நூல்களை அடக்கி உள்ளன. நெடும் பாடல்கள் பத்துப்பாட்டு என்ற பெயரில், திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை, முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்

பாலை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி மலைபடுகடாம் என்னும் நூல்களை அடக்கியுள்ளது. அடி அளவு நிலையில் குறும்பாடல்களில் மூன்றடி சிற்றெல்லையாகவும், நெடும் பாடல்களில் 782 அடி பேரெல்லையாகவும் அமையும். பாடல்கள் பலரது கூற்றுக்களாகவும், பல உணர்வுகளைக் கூறுவதாகவும், பல புலவர்களால் பாடப்பட்டவையாகவும் அமைந்துள்ளன. பெண்பாற் புலவர்களது பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மன்யோசு தொகுப்பு நூல் ஜப்பானிய இலக்கியங்களிலே பாடலமைதி பெற்ற பழைய இலக்கியமாகும்.

20 தொகுதிகளாக 4516 பாடல்களை உள் அடக்கியுள்ளது. புஜிவற, நற காலப் பகுதியிலே பாடப்பட்டது. ஜப்பானிய மக்களின் வாழ்க்கை நடைமுறைகளையும் பண்பாட்டு நிலைகளையும் எடுத்துக் கூறுவது. பல புலவர்கள் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். பெண்பாற் புலவர்களது பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. போர் பற்றிய தனிப்பாடல் ஒன்றுகூட இத்தொகுதியில் இடம் பெறவில்லை. ஆனால், ஒரு பாடலில் மட்டும் போர்பற்றி சிறு குறிப்பொன்று இடம்பெற்றுள்ளது. 'மன்யோசு' என்ற பெயரைத் தமிழிலே நேர்மொழி பெயர்ப்புச் செய்யின் 'ஆயிரம் இலைத் தொகுப்பு' என்று அமையும். பல்காலத் தொகுப்பு என்று பொருள்படும். மன்யோசு தொகுதியில் 450 புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. 8ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இவை தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாமென பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். 20 தொகுதிகளும் ஒரே காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டவையன்று. தொகுப்பு நிலையிலே வரையறுக்கப்பட்ட நியதிகளுமில்லை. தொகுப்பாளர் நிலைக்கேற்ப தொகுப்பு முறையும் வேறுபட்டமைந்துள்ளது. தொகுப்பின் வகைப்பாட்டிற்கும், ஒழுங்குமுறைக்கும் விதிமுறை காணமுடியாததுள்ளதென ஜப்பானிய அறிஞர்கள் எண்ணுகின்றனர். யசுமொச்சி என்பவரே இறுதித் தொகுப்பாளராவர். மன்யோசுவிலே முன்னைய ஜப்பானிய தொகுப்பு நூல்களான கொஜிகி, நிகொன் சொகி பற்றிய குறிப்புகளும் வருகின்றன. தொகுக்கப்படு முன்னர் பாடல்கள் வாய்மொழியாகவே பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. தொகுப்பாளர்கள் பாடல் மூலாதார, உசாத் துணை பற்றிய தமது கருத்துக்களையும் தொகுப்பிலே இணைத்துள்ளனர். பாடல்கள் சிறு வேறுபாட்டுடன் மீண்டும் மீண்டும் வருவதும், பாடலடிகள் திரும்பவும் வருதலும், தனிச்சொல் ஒன்று முன்னுள்ள கருத்தையும் பின்வரும் கருத்தையும் இணைத்து நிற்பதும் மன்யோசுப் பாடல்களில் குறிப்பிடத்தக்க பண்புகளாகும். இணைத்து நிற்கும் தனிச்சொல் 'மகுறகொத்தொப' என அழைக்கப்படும். இதன் நேர் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு 'தலையணைச் சொல்' என அமையும்.

மன்யோசுப் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்ட இடங்களும் கூடச் சில இடங்களிலே தரப்பட்டுள்ளன. அவை சீன

மொழி எழுத்துக்களிலே எழுதப்பட்டுள்ளன. கண, மன்யோகண என்ற இருவகை எழுத்துக்களிலே பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. சீன எழுத்துக்கள் அசை நிலைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுமுள்ளன. அதனால் வாசிப்பு நிலையிலே பாட பேதங்களும் உண்டு. சொற்களின் பொருள் பற்றிய வேறுபட்ட கருத்துக்களும் இதன்மூலம் தோன்றியுள்ளன. தங்க (tanka) சோக (choka) என்ற இருவகையான பாடலமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. தங்க 5-7-5-7-7 என்ற அசை அமைப்பிலும் சோக 5-7-5-7- 7-7 என்ற அசையமைப்பிலும் பாடப்பட்டுள்ளன. மன்யோசுவில் 260 சோக அசையமைப்புப் பாடல்களுண்டு. அடிகள் திரும்பத்திரும்ப வருகின்ற பாடல் பங்கு (banka) என அழைக்கப்படும். 'சோகப்' பாடல்கள் பங்குப் பாடல்களுடன் சேர்ந்தே அமைந்துள்ளன. மூன்றாவது பாடலமைப்பாக செதோக (sedoka) அமைந்துள்ளது. இதில் 5-7-7 என்ற அசைநிலை அமைப்பு இரண்டு முறையாக அமையும்.

தமிழர் ஜப்பானியர் அகப்பொருள் மரபினை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சில முக்கிய கருத்துக்களைப் பெறமுடிகிறது இரு இனத்தவரது வாழ்வியல் நடைமுறைகளும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன. இவ்வொற்றுமைக்கு முக்கியக் காரணம் தமிழரும் ஜப்பானியரும் இயற்கை யோடியைந்த வாழ்வு நடத்தியமையே அதனாலேயே மனித உணர்வுகளையும் இயற்கை நிலையுடன் இணைத்துச் செய்யுள் செய்கின்ற மரபினைப் பொதுமையான பண்பாகக் கொண்டுள்ளனர். அதிலும் காதல் உணர்வுகளை இயற்கை நிலையுடன் இணைத்துக் கூறுவது சிறப்பான தனித்துவமான மரபாக உள்ளது. அந்த ஒற்றுமை நிலையினைத் தொல்காப்பியரது அகப்பொருள் மரபிலே வைத்துப் பார்க்கும்போது அது மேலும் தெளிவாகின்றது.

வாய்மொழி இலக்கியங்களும் பேணப்பட்டுள்ளன. எழுத்து நிலையற்ற பழைய காலத்திலும் வாய்மொழி மரபாய் இலக்கிய வடிவில் வாழ்க்கை மரபுகள் தொடர்ந்து பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. பிற்காலத்திலே இலக்கியப் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் இருமொழி இலக்கியப் பாடல்களிலும் பெயர் தெரியாத புலவர்களின் பாடல்களும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆண் பெண் அன்பு நிலை, குடும்ப நிலை, சமூக நிலை என்பன வளர்ச்சியுற்றவற்றையும் இவ்வாய்மொழி இலக்கிய மரபுகளின் மூலமே இன்று அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பொருள் மரபின் ஒற்றுமையை சொல் மரபும் இலக்கண மரபும் மேலும் இறுக்கமாக்கிக் காட்டுகின்றன. பேராசிரியர் சுசுர ஓனோ தமிழ் ஜப்பானிய சொல்லொலி, சொற்பொருள், இலக்கண ஒற்றுமையை விளக்கிக் காட்டுவதற்கு சங்க, மன்யோசுப் பாடல்களையே பெரும்பாலும் உதாரணங்களாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

(33ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தைக் கையாண்டு, ஜப்பானைவிட மலிவாக மிகச் சிறந்த கப்பல்களைக் கட்டிவருகிறது. இதனால், ஜப்பானியக் கப்பல்கட்டும் நிறுவனங்கள் கடுமையான சிக்கல்களை எதிர்நோக்கியுள்ளன. எஃகுத் தயாரிப்புத் துறையிலும் ஜப்பானுக்கு இணையாகக் கொரியா முன்னேறிவிட்டது. கொரியாவில் ஊதியங்கள் குறைவாக இருப்பதால், கொரியாவின் உற்பத்திச் செலவுடன் ஜப்பான் போட்டி போட இயலவில்லை. இதனால், ஜப்பானிய எஃகுத் தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் உற்பத்தியை வெகுவாகக் குறைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

கார் உற்பத்தித் தொழில்நுட்பத்தை ஜப்பானிலிருந்து பெற்ற கொரியா இன்று ஜப்பானியக் கார்களின் தரத்திற்கு இணையாக, ஆனால் ஜப்பானைவிட மலிவாக, கார்களை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இந்தப் போக்கு நீடிக்குமானால், 1980களில் அமெரிக்காவை ஜப்பான் முந்திச் சென்றதொல், 1990களில் கொரியா, தைவான், ஹாங்காங், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகள் ஜப்பானை முந்திச் சென்றுவிடும்.

இயற்கை வளங்கள் நிறைந்துள்ள அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில், தொழில்நுட்பம் வீழ்ச்சியடைந்ததால் கூட, மக்களை வறுமையில் வீழ்த்திவிடுவதில்லை ஆனால், ஜப்பானில் என்னெய், நிலக்கரி எதுவுமில்லை. வேறு மூலப்பொருள்களும் அதற்குச் சொந்தமாக இல்லை. இதுகாறும் ஜப்பான் மூலப்பொருள்களை அயல் நாடுகளிலிருந்து இருக்குமதிசெய்து, அவற்றைத் தனது தொழில் நுட்பத்திறனால் உருமாற்றி உற்பத்திப் பொருள்களாக வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வந்தது. தனது ஏற்றுமதி வருமானத்தைக் கொண்டு என்னெய், உணவு, கால்நடைப் தீவனம் போன்ற இன்றியமையாப் பண்டங்களை அது இறக்குமதி செய்து வந்தது.

இந்த உற்பத்திப்பொருள்களின் ஏற்றுமதி வாணிபத்தை ஜப்பான் திடீரானக் கைவிட்டுவிட முடியாது. போட்டி நாடுகளால் எளிதாகப் போலிசெய்ய முடியாத வகையில் உயரதொழில்நுட்பப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கான ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை வகுக்க உடனடியாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எனவே, ஜப்பானிய அரசு, படைப்பு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஊக்குவிப்புத் திட்டத்தின் வாயிலாக, தற்சிறந்தனைப் புத்தமைப்புகளையும், கண்டுபிடிப்புகளையும் ஊக்குவித்துவருகிறது. ஜப்பானியப் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் கல்வியில் மிகுந்த அக்கறையுடையவர்களாக இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. ஜப்பானில் சராசரி கல்வி நிலை மற்றநாடுகளுக்கு இணையாகவே இருந்துவருகிறது. ஜப்பான் தொடர்ந்து தலைசிறந்த விஞ்ஞானிகளையும், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

ஆசிரியர் மடல்

பிப்ரவரி 1988
FEBRUARY 1988

எஸ்போ' 70 அதாவது ஓசாக்கா உலகப் பொருட்காட்சி, 1970 தற்கால ஜப்பானின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகத் திகழ்ந்தது. அது ஜப்பானின் புதுப்பிக்கப்பெற்ற செழிப்பைக் காட்டியதுடன், உலகில் அது பெற்றுள்ள இடத்தையும் வலியுறுத்தியது. திரும்பிப் பார்க்கும்போது அது பெரும் தொழில்நுட்பச் சாதனை, வெற்றிகரமான தற்காலமய மாற்றம், பெரும் நகரமைப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் உச்சநிலையைக் காட்டுகிறது. 1970களில் ஏற்பட்ட பெட்ரோலிய எண்ணெய் நெருக்கடி பொருளாதாரப் பெருக்கத்தைத் தடுத்திருக்கும். உற்பத்தி முறையும், பொதுவாக சமூக வாழ்க்கையும் பன்மை நோக்கையும் தனித்தன்மையையும் வளர்க்கும்.

பிந்திய ஆண்டுகளில் ஓவியம், கட்டடக்கலை தொழில்முறை வடிவம், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் புதிய போக்குகள் தோன்றின. பரந்து விரிந்த செய்தித்தொடர்புச் சாதனங்கள் ஓர் உண்மையான 'செய்தித்தொடர்புச் சமூகம்' உருவானதை அறிவித்தன. பன்னாட்டு அரங்கில், மேல்நாட்டு அறிவியலையும் தொழில்நுட்பத்தையும், சிந்தனைப் போக்குகளையும் நீண்டகாலமாக ஏற்று வந்த ஜப்பான் 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய அறிவியல் புரட்சியின் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றது; படைப்பாற்றலின் பல துறைகளிலும் அரும்பணியாற்றி வருகின்றது. உள்நாட்டில், நகர வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள வசதிக்குறைகள் விரைவான முன்னேற்றத்தின் இடர்ப்பாடுகளைக் காட்டுகின்றன.

வருங்காலத்திற்கு வழிவகுத்து, தன் அரிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறிய விழையும் ஒரு நாட்டைப்பற்றிய விவரங்களை இப்பக்கங்களில் தர முயன்றிருக்கிறோம். அவை எல்லாவற்றையும் தர இயலாது என்பது உண்மைதான். ஜப்பானின் உள்ளார்ந்த கவர்ச்சியான சமூக, பொருளாதார முறைகள், தொழில்நுட்பம், பண்பாடு ஆகியவற்றையும், தொழில்துறை நாகரிக வளர்ச்சியின் பயனான சாதனைகளையும், பிரச்சினைகளையும் இங்கு காணலாம்.

பெடரிக்கோ மேயர் சாரகோசா யுனெஸ்கோவின் பொது இயக்குநராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

ஸ்பானியரான திரு. ஃபெடரிக்கோ மேயர் சாரகோசா நவம்பர் 7, 1987இல் யுனெஸ்கோவின் பொதுப் பேரவையினால் 6 ஆண்டு காலத்திற்கு யுனெஸ்கோவின் பொது இயக்குநராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். 1974ஆவிரண்டு பொது இயக்குநராக இருந்த செனகால் நாட்டினரான திரு. அமது மஹ்தார் எம்போ'விற்குப் பின் இவர் இப்பதவியேற்கிறார்.

திரு. மேயர் மாட்டிட் பல்கலைக்கழகத்திலும் கிரானடா பல்கலைக்கழகத்திலும் உயிர் இயைபியல் பேராசிரியராக இருந்தார். பிந்திய பல்கலைக்கழகத்தின் காப்பாளராகவும் இருந்தார். தம் நாட்டின் கல்வி, அறிவியல் அமைச்சராவதற்கு முன், 1978 முதல் 1981 வரை யுனெஸ்கோவின் துணைப் பொது இயக்குநராகப் பணியாற்றினார்.

தலைமை இதழாசிரியர்: எதுவார்து கிளிசான்.

4
புதிய தனித்தன்மையின் அறிஞர்கள்
-மாசாக்காசு யாமசாக்கி

10
உயர் குறிக்கோள்
ஜப்பானின் கடுமையான கல்விமுறை
-காசுவோ குரிமோட்டோ

14
ஒரு 'செய்தித் தொடர்புச் சங்கம்'
யோசோ ஷியோசாக்கியுடன்
நேர்முகம்

16
ஒளிவிளக்கு செய்யும் கலை
-மோட்டோக்கோ இஷி

18
பசியைத் தூண்டும் வண்ணங்கள்
21

இயற்கையோடு இயைந்த நகர்கள்
-அஸ்டின் பெர்க்

24
மாறிவரும் வீடு
வீடு கட்டும் கலையில் பண்டைய,
இன்றைய இயல்புகள்
-மாற்கு பூர்தியர்

26
இடம் தேடும் பருத்த அயல்நாட்டவர்
-ஜேம்ஸ் கிரீசுப்

31
உயர் தொழில்நுட்பப் பெருக்கம்
-ஷிகரு கிமுரா

34
கன்.பூசியஸும் முதலாளித்துவமும்
-மிச்சியோ மோரிஷிமா

38
ஜப்பானிய இசையும் மேல்நாட்டு இசையும்
-ஹயிசா ஃபூட்டோரான்ஸ்கி

41
அயல்நாட்டில் தம் நாடு பற்றிய சிந்தனைகள்
பொருட்குப் பிந்திய இலக்கியம் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்
-டோக்குயோஷி விராக்கோ

44
இரு இன்றைய எழுத்தாளர்கள்
-தோமினிக் பால்மே

2
வாழவேண்டிய காலம்...
வாழ்வின நடனம் (ஜப்பான்)

ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டு அமைப்பான யுனெஸ்கோ மாதந்தோறும் 33 மொழிகளில் வெளியிடும் இதழ்.

7. யுனெஸ்கோ தெ பொந்தனே, 75700 பாரிஸ்

தமிழ் ஆங்கிலம் ஃபிரஞ்சு ஸ்பானிஷ் ரஷ்யன் ஜெர்மன் அராபிக் இத்தாலியன் வரிந்தி

வரிப்புகு பெர்சியன் டச்சு போர்ச்சுகீஸ் துர்க்கீஸ் உருது கட்டலான் மலேசியன் கொரியன்

சுவாஹலி கிரோடே -செர்ப் ஸ்லாவென் ஜப்பானி மாசிடோனி யன் செர்போ-கிராட் சீனம்

பல்கேரியன் கிரீக் சிங்களம் ஃபின் லிஷ் ஸ்வீடிஷ் பாஸ்க் தாய் வியத்நாமியன்

தமிழ்ப் பதிப்பு நிர்வாக ஆசிரியர் மணவை முஸ்தபா
ISSN 303 40 NO. 2

புதிய தனித்தன்மையின் அறிகுறிகள்

இன்றைய ஜப்பானில் அரசு, குடும்பம், தொழில் நிறுவனம்

வலப்புறம்: டோக்கியோ பூங்காவில் இன்பத் தம்பதிகள். பிறப்புவிதக் குறைவும், சராசரி வயதின் உயர்வும் (ஜப்பானியரின் சராசரி வயது உலகில் மிக உயர்ந்தவற்றுள், ஒன்று) ஜப்பானின் அண்மைப் போக்குகளாகும். மக்கள் அலுவலகத்திலும் குடும்பத்திலும் செலவழிக்கும் நேரம் இப்போது குறைவு. வாழும் வகைகளும் மாறுபட்டுவருகின்றன.

மாசாக்காசு யாமசாக்கி

ஜப்பானின் சமகால வரலாற்றில் 1970 தொடங்கிய பத்தாண்டுகள் கடுஞ்சோதனையான காலம் என்பது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், அதன் முக்கியத்துவத்தைத் துல்லியமாக வரையறுப்பது அத்துணை எளிதன்று. இதனுடன் ஒப்பிடும்போது, அதற்கு முந்திய 10 ஆண்டுக் காலத்தில் மிகப் பெரும் மாறுதல்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியும்.

1960களில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பலன்கள் தெளிவாகப் புலப்படலாயின. அப்போது, பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்க விரும்பியவர்களும், அதை எதிர்த்தவர்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியிலேயே கவனம் செலுத்தினார்கள். இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜப்பான் அடைந்த தோல்வியின் விளைவுகளிலிருந்து நாடு மீண்டுவிட்டது என்பதையும், போருக்குப் பிந்திய காலமும் கழிந்து விட்டது என்பதையும் மக்கள் உணரலானார்கள். "புதிய சகாப்தத்தின்" உயிர் நாடியான குறிக்கோளாக "உலகளாவிய விரிவாக்கம்" உருபெற்றது. இதற்கு மாறாக, 1970களில் போற்றுதற்குரிய நிகழ்ச்சி எதுவும் நிகழவில்லை. மாறாக, இந்தக் காலஅளவினை, ஜான் கென்னல் கால்பிரெய்த் எழுதிய நூலின் தலைப்பினைக் கொண்டு "உறுதியற்ற ஒரு காலம்" என்று அழைத்தனர்.

அரசின் உருக்காட்சி மாற்றம்

இந்தக் காலஅளவின் போது 'அரசின் உருக்காட்சி வீழ்ச்சி' அடைந்தது. அலுவற்பணியாற்றும் ஓர் அரசியல் அமைப்பாக இயங்குவதிலிருந்து

அரசு நீங்கிவிடவில்லை. ஆனால், தனிமனிதரின் நோக்கில் அரசின் உருக்காட்சி 1970களில் விரைவாகக் குன்றிவிட்டது.

1868இல் தொடங்கிய மெய்ஜி மீட்டாக்கத்திலிருந்து நூறாண்டுக் காலத்தில் நடைபெற்ற நவீன மயமாக்குதலின்போது, தேசிய மனப்போக்குகளை நிருணயிப்பதில் அரசு அளவிடற்கரிய பெரு வலிமை வாய்ந்த ஒரு சக்தியாக விளங்கியது. நவீன மயமாக்குதல் காரணமாக, "நாடு" என்பது ஓர் இனச் சமுதாயம் என்ற கருத்தை உதறிவிட்டு, ஒரு கூட்டு நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குரிய ஒரு சாதனமாக அவர்கள் கருதலானார்கள்.

நவீனமயமாக்குதலின்போது கூட்டு நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு சாதனம் என்ற முறையிலேயே அரசுக்கு வலிமையூட்டப்பட்டது. குறிப்பாக, நவீனமயமாக்குதலின் வாயிலாக, தேசியக்குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவே தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வினை மக்கள் பெற்றார்கள். இந்த மனப்பான்மை 1960களில் உச்சநிலையை எட்டியது. அப்போது தான், தேசிய மொத்த உற்பத்தியில் (GNP) அங்காடிப் பொருளாதார நாடுகளிலேயே ஜப்பான் இரண்டாம் இடம் பெற்றது.

அயல்நாட்டுக் கொள்கையிலும் 1960களில் பெருஞ்சாதனைகள் ஏற்பட்டன. ஒக்கினாவாவைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு வெற்றிகரமாக நடத்தப்பெற்ற பேச்சுக்கள் மக்களிடையே எழுச்சியூட்டின. 1964இல் நடந்த டோக்கியோ ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளும், எக்ஸ்போ-70 உலகக் கண்

1. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுவில் ஜப்பான் அயல்நாட்டு வற்புறுத்துதலின் பயனாகத் தனது 200 ஆண்டு ஒதுக்கத்தைத் துறந்து பன்னாட்டு வாணிகத்தை அனுமதித்தது. 1868இல் பேரரசர் மெய்ஜியின் அடையாள அதிகாரத்தின் கீழ் வலிமை பொருந்திய மத்திய அரசாங்கம் நிறுவப்பட்டது. இது ஜப்பானிய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பமாகும். மெய்ஜி மீட்சியின் நூற்றாண்டின் நினைவாக 1968 அக்டோபர்-நவம்பரில் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' ஒரு சிறப்பிதழை வெளியிட்டது.

ஓளிப்படம் ரீச்சர்டு கால்வர் @ மாணும், பாரிஸ்

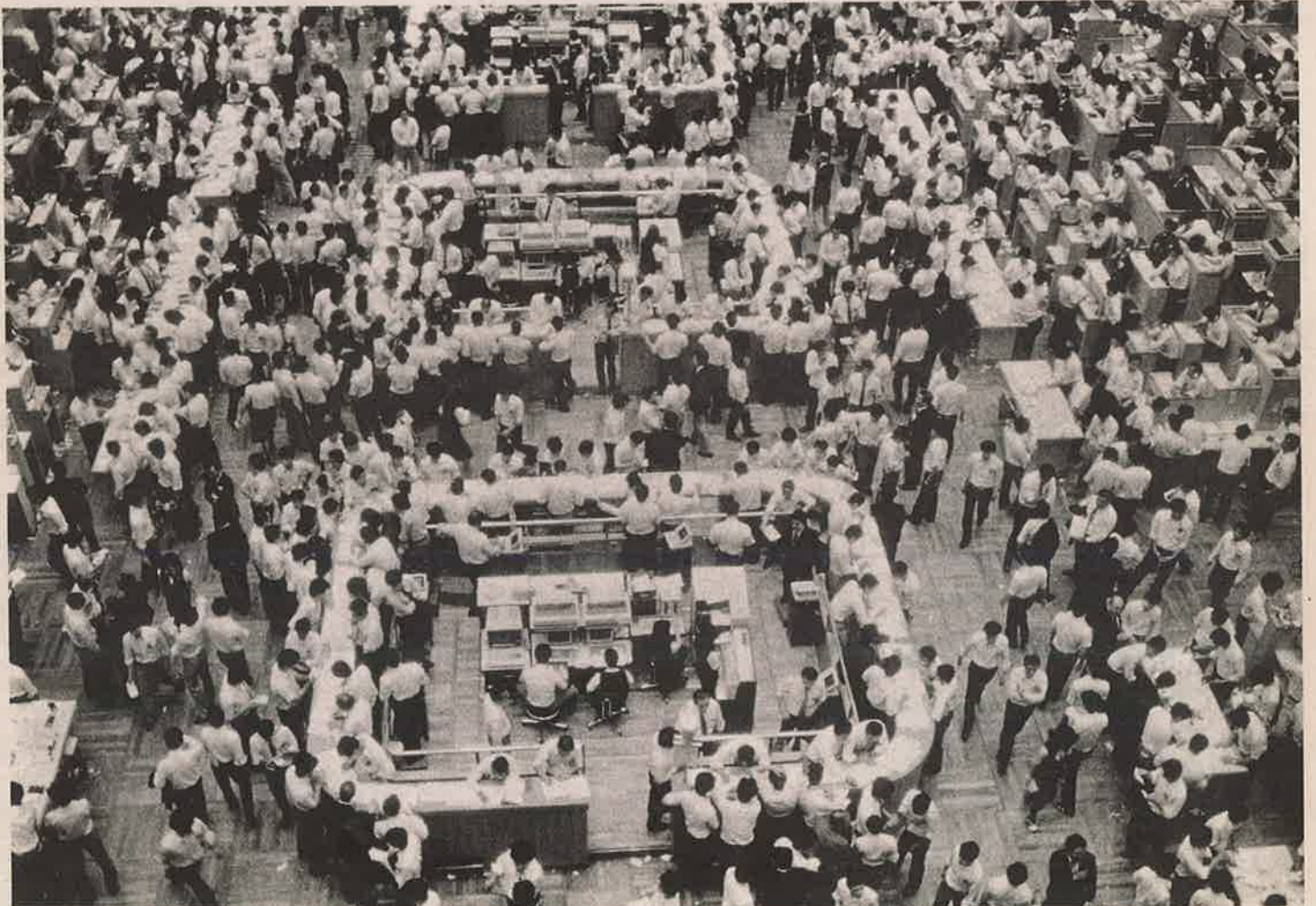
காட்சியும் அரசின் ஏற்பாட்டுடன் தேசிய நிகழ்ச்சிகளாக நடத்தப்பெற்றன. நாட்டு மக்கள் இந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தேசியத் தொலைக்காட்சி வாயிலாகக் கண்டுகளித்தார்கள். 1960களில் திட்டவட்டமான குறிக்கோள்கள் வகுக்கப்பெற்றன. இதற்கு காரணம், அரசு தெளிவான நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. இந்த மாபெரும் தேசிய நிகழ்ச்சிகளை நிருவகிப்பதில் அரசு பெரும் பங்கு கொண்டது. ஜப்பான் ஒரு சிறிய நாடாக இருந்தபோதிலும், மக்களின் ஊக்கமும் ஆர்வமும், இந்த உலக நிகழ்ச்சிகளை வெற்றிகரமாக முடிக்க ஜப்பானிய அரசுக்கு துணைநின்றன. இந்த விரிவாக்கம் தொடர்ந்து 1960களில் மேலும் வேகமடைந்தது. அப்போதுதான், மேற்சொன்னவாறு தேசிய மொத்த உற்பத்தி பெருக்க மடைந்தது. அதன்பின்பு, ஓரளவுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி எட்டப்பட்டபோதிலும், பன்னாட்டளவில் பெரும் முன்னேற்றம் அடைய இயலவில்லை. முதலாவதாக, 1970களில் எண்ணெய் நெருக்கடி தோன்றி, ஜப்பானின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்

முட்டுக்கட்டை போட்டது. ஜப்பானில் 1960களில் ஏற்பட்ட உச்சநிலை முன்னேற்றம், 1970களில் துணிவான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பினைப் பறித்துவிட்டது எனலாம். இந்தக் காலஅளவின் போது, மக்கள் மீது அரசுக்கு இருந்த அக்கறை குறைந்துவிட்டது. அவர்களின் அன்றாட நடவடிக்கைகளை அல்லது தனிநபர்களின் சாதனைகளை ஊக்குவிப்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தவில்லை. ஒரு பெரிய குறிக்கோளை அடைவதற்குப் பாடும் ஒரு "போராட்ட சக்தி" என்ற நிலையிலிருந்து, அரசு, கணக்கற்ற சில்லறை சிக்கல்களில் சமநிலையை ஏற்படுத்தும் ஒரு "தொழில் நுட்பச் சக்தி" என்ற நிலைக்கு மாறிவிட்டது.

வட்டாரச் சமுதாயம்

இந்த மாறுதலின் முழுமையான விளைவுகள் அப்போது உணரப்படவில்லை. எனினும், 1970களில் இறுதி வாக்கில் "வட்டார யுகம்" என்னும் சொல் திடீரெனப்பிரபலமடைந்தது. குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்காக வட்டாரச் செய்தியிதழ்

"உழைப்போர் உபரியின் விளைவாகப் பணித்துரைத் தொழில்கள் பெருகின; அதனால் உற்பத்தியின்றி நுகர்வு எனும் கருத்து வலுப்பெற்றது." கீழே: உலகின் முக்கிய நிதி மையங்களுள் ஒன்றான டோக்கியோ பங்குமாற்றுச் சந்தை.

ஓளிப்படம்: பருணா பார்ப்பு மாணும், பாரிஸ்

“1970கள் முழுவதும் புதிய வெளியீடுகளின் தொகை அதிகரித்தது. சிறப்பியல்புகள், கல்வி ஆகியவை பற்றிய வெளியீடுகளும் பெருகின...” ஜப்பானியர் ஆர்வமிக்கு வாசகர்கள்- அவர்கள் எங்கும், எப்போதும் வாசிக்கும் பழக்கம் எவ்வளவு பரவலாக இருக்கிறதென்றால், அதற்கு ‘டாச்சியோயி’ (நின்று கொண்டே வாசித்தல்) எனும் தனிப் பெயர் உண்டு. கீழே: கணிப்பொறி இதழ்கள் விற்கும் கடையில் ஓர் இளைஞன் மேலோட்டமாக வாசிக்கிறான்.

“அரசு ஒரு முக்கிய குறிக்கோளை அடையும் ‘போர் ஆற்ற’லாக இராமல், எண்ணற்ற சிறு சிக்கல்களிடையே நுண் சமநிலையை ஏற்படுத்த விழையும் தொழில்நுட்ப ஆற்றலாக மாறி விட்டது: பெருங் கொண்டாட்டங்களின் களமாக இராமல் அன்றாட ஆட்சிக்களமாக இருக்கின்றது” மேலே தினமும் தெருக்களில் 80 இலட்சம் ஊர்திகள் செல்லும் டோக்கியோ நகரில் காவல் தலைமையகத்திலுள்ள போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு மையம்.

கள் தோன்றலாயின. மையப்படுத்திய வெளியீட்டுத் தொழிலைக் கொண்ட ஜப்பானின் வரலாற்றில் இந்த வட்டார இதழ்களின் திடீர் தோற்றம் ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலாக அமைந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து, இத்தகைய வட்டாரச் செய்தியிதழ்களின் விற்பனை பெருகலாயிற்று. இளைஞர்கள் மேன்மேலும் அதிக அளவில் வட்டாரவானொலி நிலையங்களின் நிகழ்ச்சிகளையே கேட்கலாயினர். இவை சிறிய மாறுதல்களாகத்தோன்றலாம். ஆனால், 1960களில் செய்தித் தொடர்புத் துறையில் தேசியத் தொலைக்காட்சி முழுமையாக ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தது என்பதை நினைவு கூர்கையில், மக்களின் ஆர்வப்பற்றுகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.

ஜப்பான் முழுவதிலும் 1970களில் உள்ளாட்சி அரசுகளின் தலைமையில் புதுவகையான குடிமக்கள் இயக்கங்களும் தோன்றலாயின. மரபாக, அரசியல் அல்லது கோட்பாட்டுத் தொடர்புகளின் அடிப்படையில் குடிமக்கள் குழுமங்கள் அமைக்கப்படுவது வழக்கம். இக்குழுமங்கள், தேசிய அரசியலின் பிரதிபலிப்பாக அமைக்கப்பட்டன. ஆனால், இந்தப் புதிய குழுமங்கள் தங்கள் சொந்தச் சமுதாயங்களின் நலன்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய வகையில் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை பண்பாட்டுத் தன்மையுடையவை; அவை முக்கியமாக பொழுதுபோக்கு அல்லது கல்வி

ஓளிப்படம்: ரிச்சர்ட் கால்வர்ட் மாநகம், பாரிஸ்

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. சில குழுமங்கள், ஒருபடி மேற்சென்று, "பண்பாட்டுத் தொழில்கள்" வாயிலாக உள்ளூர் மேம்பாட்டுக்குப் பாடுபட்டன. சமுதாயக் கல்லூரிகள், சுற்றுப்புறச் சூழல் குழுக்கள், குடியியல் குழும்கள், உள்ளூர்க் கைவினைக் குழுக்கள் ஆகிய அனைத்தும் புதிய முக்கியத்துவம் பெற்று உள்ளூர் மக்கள் தங்கள் சமுதாயத்துடன் ஒருங்கிணைந்து வாழ்வதற்கு ஊக்கமளிக்கலாயின.

இன்று மக்கள், அன்றாட வாழ்வு பொறுத்தவரை தங்கள் மனப்போக்கில் மேன்மேலும் தற்பற்றுவையவர்களாக மாறி வருகிறார்கள். பொதுவாகச் சமுதாயம் பற்றிய அவர்களுடைய தற்பற்று வலுவடைந்து வருகிறது. இந்த நோக்கில் பார்ச்சும் போது, அரசின் உருக்காட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்கள் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

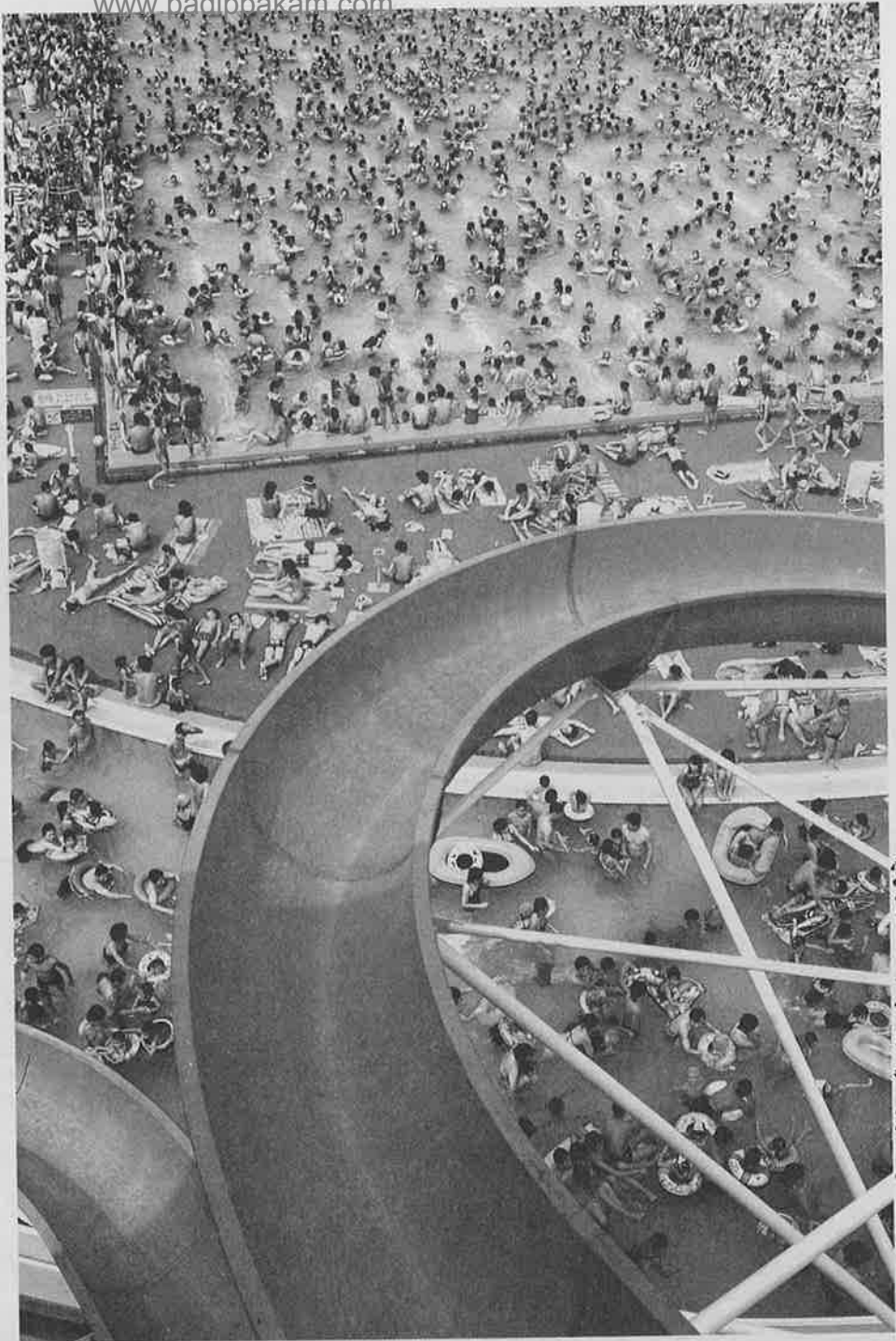
அதிக ஓய்வு நேரம்

நவீன ஜப்பானில், அரசினைத் தவிர, பணிபுரியும் நிறுவனமும், குடும்பமும் மிக முக்கியமான குழுமங்களாகும் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் இந்த இரண்டிலுமே அமைதியான, ஆனால் மிகப்பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. 1970களில், மெய்ஜி மீட்டாக்கத்திற்குப் பிறகு முதன் முதலாக, பணியிடங்களில் அல்லது குடும்பங்களுடன் ஜப்பானியர் கழிக்கும் காலம் குறைந்துள்ளது. 1970இல் 71.4% பணியிடங்களில் வாரத்திற்கு ஆறு நாட்கள் வேலை நடைமுறையிலிருந்தது. 1980 வாக்கில் இந்த அளவு 23.7% ஆகக் குறைந்தது. ஒரு மாதத்தில் குறைந்தது ஒரு சனிக் கிழமையை விடுமுறையாகவிடும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை மூன்று மடங்காகப் பெருகியது. வாரத்திற்கு ஐந்து நாட்கள் வேலை நடைபெறும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை ஐந்து மடங்காக உயர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர்களுக்கு ஓராண்டில் 14 நாட்களுக்குக் குறைவாக ஊதியத்துடன் விடுமுறையளிக்கும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 57.7% ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. அதேசமயம் 15 நாட்களுக்கு அதிகமாக விடுமுறையளிக்கும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை இருமடங்காக அதிகரித்திருக்கிறது.

1970களில், திருமணமான பெண்களில் வீட்டுவேலைகளில் ஈடுபடும் நேரமும் வெகுவாகக் குறைந்து அவர்களின் ஓய்வு நேரம் அதிகரித்திருக்கிறது. 1960களில் அதிகமான மின்சாதனங்கள் பயனுக்குவந்ததும், குழந்தைகள் காப்புலசாதிகள் பெருகியதும் இதற்குக் காரணம் எனலாம். 1970களில் உணவகங்கள் போன்ற ஊழியத் தொழில்கள் வெகுவாகப் பெருகின. இத்தொழில்களிலும், பெண்களை வீட்டுவேலைகளிலிருந்து விடுவிப்பதில் பெரும் பங்குகொண்டன. இதே காலஅளவின்போது தான், சிறுகுடும்பக் கொள்கை பரவி, பிறப்புவிதம் குறைந்தது.

முதிர்ச்சியடையும் மக்கள்

ஜப்பானில் அண்மைக்காலமாக ஏற்பட்டுவரும் ஒரு பெரிய மாற்றம் மக்கள் வயது முதிர்ச்சியடைவதா

ஒளிப்படம்: எஃப். ஹிஸ்கியர், ஜப்பான்

"ஜப்பானில் மாதத்திற்கு ஒரு சனிக் கிழமையாவது விடுமுறை வழங்கும் நிறுவனங்களின் தொகை 1970—1980இல் மூன்று மடங்கானது." மேலே: மத்திய டோக்கியோவில் கோரக்குவென் பொழுதுபோக்குப் பூங்காவில் 30,000 பேர் இடம்பெறக் கூடிய நீச்சல் குளத் தொகுதி.

கும். இதுபற்றி இப்பொழுது வெகு வாக விவாதிக்கப்பட்டுவருகிறது. இதன் நேரடிவிளைவாகப் பணியிடம், இல்லம் இவ்விரண்டின் முக்கியத்துவம் குறையலாயிற்று. ஜப்பானில் 1976இல் சராசரி ஆயுட்காலம் ஆண்களுக்கு 72 ஆண்டுகளாகவும், பெண்களுக்கு 77 ஆண்டுகளாகவும் உயர்ந்தது. இந்த ஆயுட்காலம் மேலும் உயர்ந்து, இன்று உலகிலேயே நீண்டகாலம் வாழும் மக்களாக ஜப்பானியர் விளங்குகின்றனர். 20வயதில் வேலைபார்க்கத்தொடங்கி 55வயதில் ஓய்வுபெறும் ஓர் ஆள் தனது வாழ்நாளில் பாதிக்குக்குறைவான காலத்தையே பணியிடத்தில் செலவிடுகிறார். அதே போன்று, தனது 25ஆம் வயதுவாக்கில் முதல் குழந்தையைப் பெற்று, தனது கடைசிக் குழந்தை வீட்டைவிட்டு வெளியேறும்போது 50 வயதை அடைகிற ஒரு பெண்மணி. தனது வாழ்நாளில் பாதிக்கும் குறைவான காலத்தையே குடும்பத்திற்காகச் செலவிடுகிறார். இதனால், ஜப்பானிய ஆண், பெண் இருசாராரும் பணியிடத்திற்கும், குடும்பத்திற்கும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவும், தனிமையில் அதிகநேரம் செலவழிக்கவும் முடிகின்றது.

நடுத்தரவயதையும், முதியவயதையும் எட்டியவர்களின் சில்கலகள் ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடுகிறது. குழம நிலையிலோ, அரசு நடவடிக்கைகள் மூலமோ அரசியல் நடவடிக்கை வாயிலாக இந்தச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண முடியவில்லை. மக்கள்தொகையில் முதிய வயதினரின் எண்ணிக்கை உயர்வதால். வேறுபட்ட கொள்கைகளும், கோட்பாடுகளும், வாழ்க்கை முறைகளும் கொண்ட ஒரு சமுதாயம் உருவாவதற்கு ஊக்கம் ஏற்படும். இந்த மாறுதல், பல்வேறு நாசரிக பாணி வடிவங்களில் பிரதிபலிக்கக் கூடும். இந்தப் பிரதிபலிப்பை இன்று மகனீர் ஆடையணிகளிலும், இசையிலும் காணலாம்.

நுகர்வுக்கு மாற்றம்

உற்பத்தி, நுகர்வு இரண்டும் ஒரே நாளையத்தின் இரு பக்கங்கள். ஒன்றில்லாமல் இன்னொன்றில்லை. எனினும், 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தொழில் மயமாக்குதல் தொடங்கியதிலிருந்து, உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் நிலவும் மனித உறவு நிலைகளிலி ரந்தே நவீன சமுதாயத்தின் அடிப்படைப் பாங்குகளைத் தீர்மானிக்கும் நெறிமுறை உருவாகி வந்திருக்கின்றன. உற்பத்தியின் மேலாதிக்கம் பெரும்பாலும் நிலைபெற்றுள்ளபோதிலும், கடந்த 10 ஆண்டுகளில் சமூக நெறிமுறைகளில் நுட்பமான மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த மாறுதலுக்கு அடிப்படைக் காரணம் செல்வச் செழிப்பு என்பர். ஆனால், 1970களில் தோன்றிய எரிபொருள் நெருக்கடியும், மின்னியல் தொழில் நுட்பப் பயன்பாடும் தான் இந்த மாறுதலுக்கு நேரடிக் காரணங்கள் எனலாம்.

எரிபொருள் நெருக்கடியினால், நுகர்வோர் சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. முன்னர், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் நுகர்

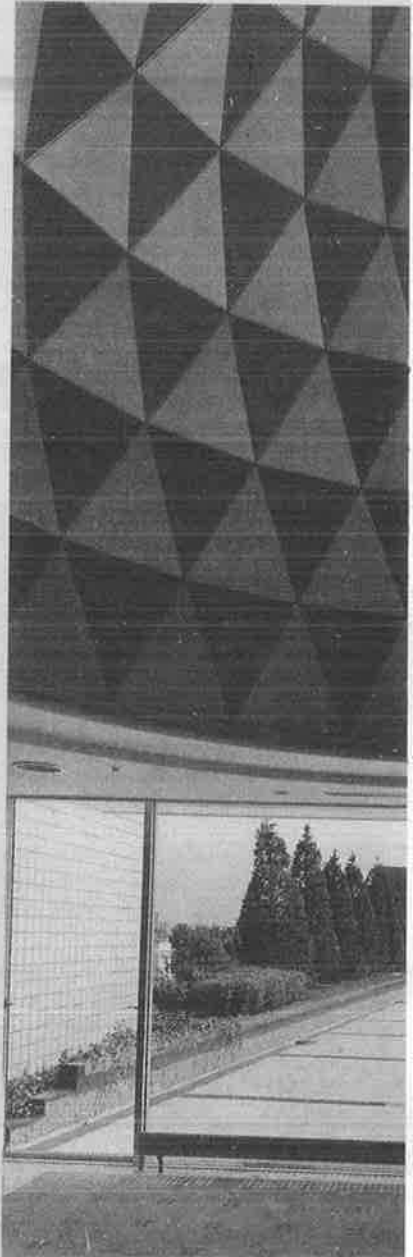
வை ஊக்குவிப்பதன் நோக்கமாக இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது, உற்பத்தியை அளவுக்குமீறிப்பெருக்க வேண்டாம் என்று கூறப்பட்டு வருகிறது. இதற்கேற்ப, சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்குமாறு நுகர்வோர் அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கிடையில், எரிபொருள் குறைவாகப் பயன்படுத்தும் தொழில்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டன. மின்னியல் சாதனங்கள் மூலம் தொழிற்சாலைகள் தானியங்கும் முறையில் சீரமைக்கப்பட்டன. நுகர்வோர் அங்காடிக்கு ஏற்ற பொருள்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படலாயின. இதனால் உபரியான தொழிலாளர்கள் ஊழியத் தொழில்களில் ஈடுபட்டு அவற்றின் வளர்ச்சியைத் தூண்டினார்கள். இதன்மூலம் உற்பத்தி பெருகாமலே நுகர்வைப் பெருக்கும் கொள்கை வலுவடைந்தது.

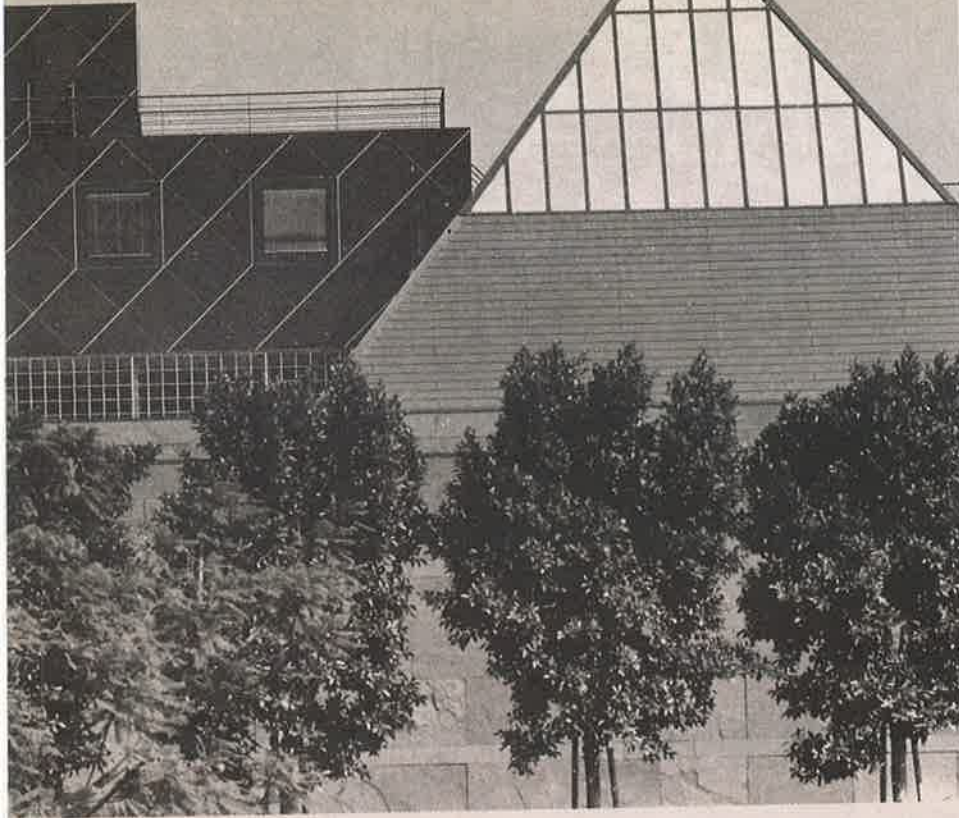
இந்த மாறுதல்களை, நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் தெளிவாகக் காணலாம். 1970களில் புதிய நூல் வெளியீட்டு நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை சீராகப் பெருகிவந்தது தத்துவம், சமூக அறிவியல், இயற்கை அறிவியல் போன்ற துறைகளில் தனித்துறை சார்ந்த, கல்வி சார்ந்த வெளியீடுகளின் வகையும் தொகையும் பெருகின. அத்துடன் கையடக்க மலிவு விலைப் புத்தகங்களும் அதிக அளவில் வெளியாயின. இது படிக்கும் பழக்கம் குறைந்து, அறியாமை பெருகி வருகிறது எனக் குறைகூறுவோரின் கூற்றைப் பொய்யாக்குகிறது. சிறிய அளவு நூல்கள் பெருமளவில் விற்பனையாகும் இந்தப் போக்கு, பல திறப்பட்ட பொருள்களைக் குறைந்த அளவில் உற்பத்தி செய்யும் மனப் போக்கின் பிரதிபலிப்பு எனலாம். இது சமூகப் பிணைப்புகள் தளர்ச்சியடைந்து வருவதை மட்டுமின்றி, ஜப்பானியர்களின் சுவைகள் மேன்மேலும் தற்பற்று சார்ந்ததாக மாறி வருவதையும் காட்டுவதாகும்.

பண்பாட்டுப் பணிகளின் வளர்ச்சி

இதைவிட முக்கியமான ஓர் அம்சம், பண்பாட்டுத்துறையில் ஊழியங்களை மக்கள் நாடத்தொடங்கியிருப்பதாகும் சமுதாயம் தங்களை நடத்தும் முறை மாறவேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இதன் எதிரொலியாகத்தான் இன்று ஊழியத்தொழில்கள் வெகுவாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. உணவகங்கள், உணவு விடுதிகள், பயணமுகவாண்மைகள், விளையாட்டு மன்றங்கள், முதியோர் கல்வி வகுப்புகள், கலைக்கூடங்கள், அருங்காட்சியகங்கள், நாடக அரங்குகள் ஆகியவை இன்று ஏராளமான மக்களை ஈர்த்துவருகின்றன. அதேபோன்று, மருத்துவவசதிகளிலும் புதிய சமயங்களிலும் அவர்களின் ஈடுபாடு அதிகரித்துள்ளது. இந்த வசதிகள், அவர்களின் உடல் தேவைகளுக்கு இன்றியமையாதவை எனக் கூறமுடியாது. ஆனால், இவை அவர்களுக்கு ஒருவகை மனநிறைவினை அளிக்கின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, கலைப் பொருள்களின் உருமாதிரிகளும், ஓவியங்களின் மறுபதிப்புகளையும் மக்கள் பெருமளவில் வாங்குகிறார்கள். கல்வித்துறையில், சமுதாயக்

3) ஒளிப்படம்: ஓடாய்க்குக் ஓவாவா/தி ஜப்பான் ஆர்கிடெக்ட், டோக்கியோ

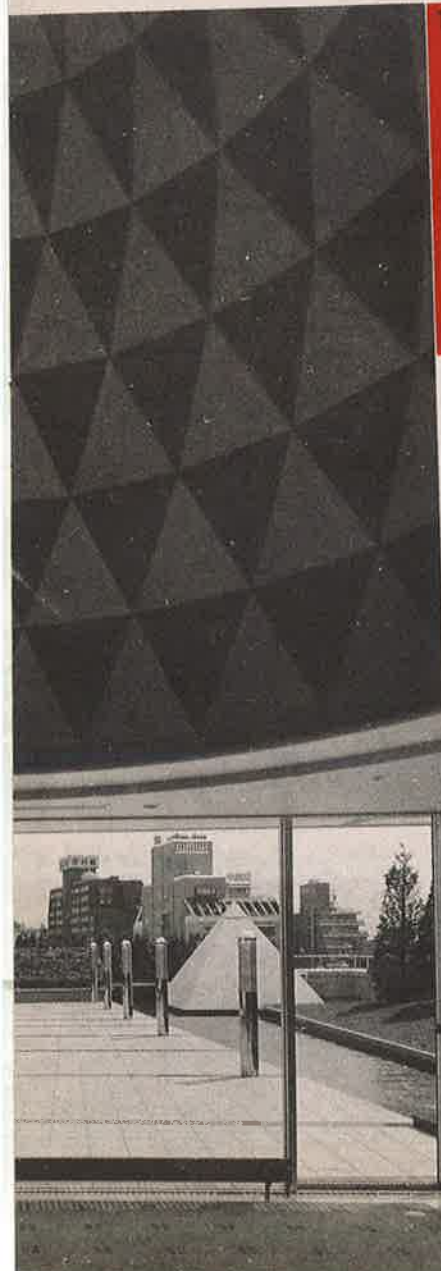
சல்லூரிகளில் நடைபெறும் சொற் பொழிவுகளுக்கு அவர்கள் அதிக அளவில் செல்கிறார்கள். அவர்கள் கவனத்தை ஈர்க்க வானொலியும், தொலைக்காட்சியும் பெரும்பாடுபட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மனப்போக்கு, பண்பாட்டு வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாகக் கருதப்படுகிறது.

தற்பண்பினை உறுதிப்படுத்துதல்

தொழில்வளர்ச்சிக்கு முந்திய சமுதாயங்களில், மக்களில் பெரும்பான்மையோர் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கப்படவில்லை. தொழில்வளமடைந்த மக்களாட்சிகளில், அனைத்து மக்களும் சமமாக மதிக்கப்படுகின்றனர். ஆனால், ஒவ்வொருவரும் ஒரேமாதிரியாக நடத்தப்படுவதால், மக்கள் மிக எளிதாக "யாரோ ஒருவராக" ஆகிவிடுகின்றனர்.

ஆயினும், இன்று மக்களில் பலர் தங்கள் தற்பண்பினை நிலைநாட்டி (தொடர்ச்சி IIIஆம் பக்கம் பார்க்க)

மாசாக்காசு யாமசாக்கி: ஜப்பானியக் கல்வியாளர்; ஓசாக்கா பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்; அமெரிக்காவிலுள்ள கொலம்பியா பல்கலைக்கழக முன்னாள் மதிப்பியல் பேராசிரியர்; வளர்கலை ஆய்வு உட்பட பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார். 'குலோ கோராஸ்' எனும் ஜப்பானிய மாத இதழில் 1983 ஆகஸ்டில் வெளியான கட்டுரையின் தழுவலே இது.

2) ஒளிப்படம்: ஓடாய்க்குக் ஓவாவா. 'தி ஜப்பான் ஆர்கிடெக்ட், டோக்கியோ'

துணிகர கட்டடக்கலை

"மக்கள் பண்பாட்டுப் பணிகளையும் நாடத் தொடங்கிவிட்டனர். உணவகங்கள், விடுதிகள், பயண நிறுவனங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள், முதியோர், கல்வி வகுப்புகள், கலைக்கூடங்கள், அருங்காட்சியகங்கள்..... பெருந்திரளான மக்களை ஈர்க்கின்றன". மூலகையான இக்கால ஜப்பானியக் கட்டடக்கலையை இங்கு காணலாம்: 1. ஓர் ஆடை உற்பத்தி நிறுவனத்திற்காக ஃபியூயிவறிக் கோ மாக்கி அமைத்த 'ஸ்பைரல்' எனும் டோக்கியோ நகரக் கட்டிடத்தின் மேல் மாடித் தோட்டம், இது பண்பாட்டு, தொழில் மையமாக விளங்கும். 2. டோக்கியோவிலிருந்து 30 கி.மீ தூரத்திலுள்ள ஃபியூஜிசாவா நகராட்சிமன்ற உடற் பயிற்சிக்கூடத்தின் குவிந்த கூரை. இதுவும் ஃபியூயிவறிக் கோ அமைத்தது. 3. அமெரிக்காவிலுள்ள லாஸ் ஏஞ்சலஸின் வளர்கலை அருங்காட்சியகம். இதை அமைத்தவர் அராட்டா இசோசாக்கி.

உயர் குறிக்கோள்

ஜப்பானின் கடுமையான கல்விமுறை

காகவோ குரிமோட்டோ

ஜப்பானியப் பொருளாதாரம் 1970கள் நெடுகிலும் வளர்ச்சியுற்று, உலகப் பொருளாதார நடவடிக்கையில் 10% அளவுக்கு அமைந்தது. இந்தப் பொருளாதார விரிவாக்கத்தில் கல்வி மிகப் பெரும்பங்கு கொண்டது. இதில் கல்வி கொண்ட பங்களித்தன்மை என்ன? இன்றைய ஜப்பானியக் கல்வியின் நிலை என்ன? அது இன்று எதிர் நோக்கும் சிக்கல்கள் யாவை?

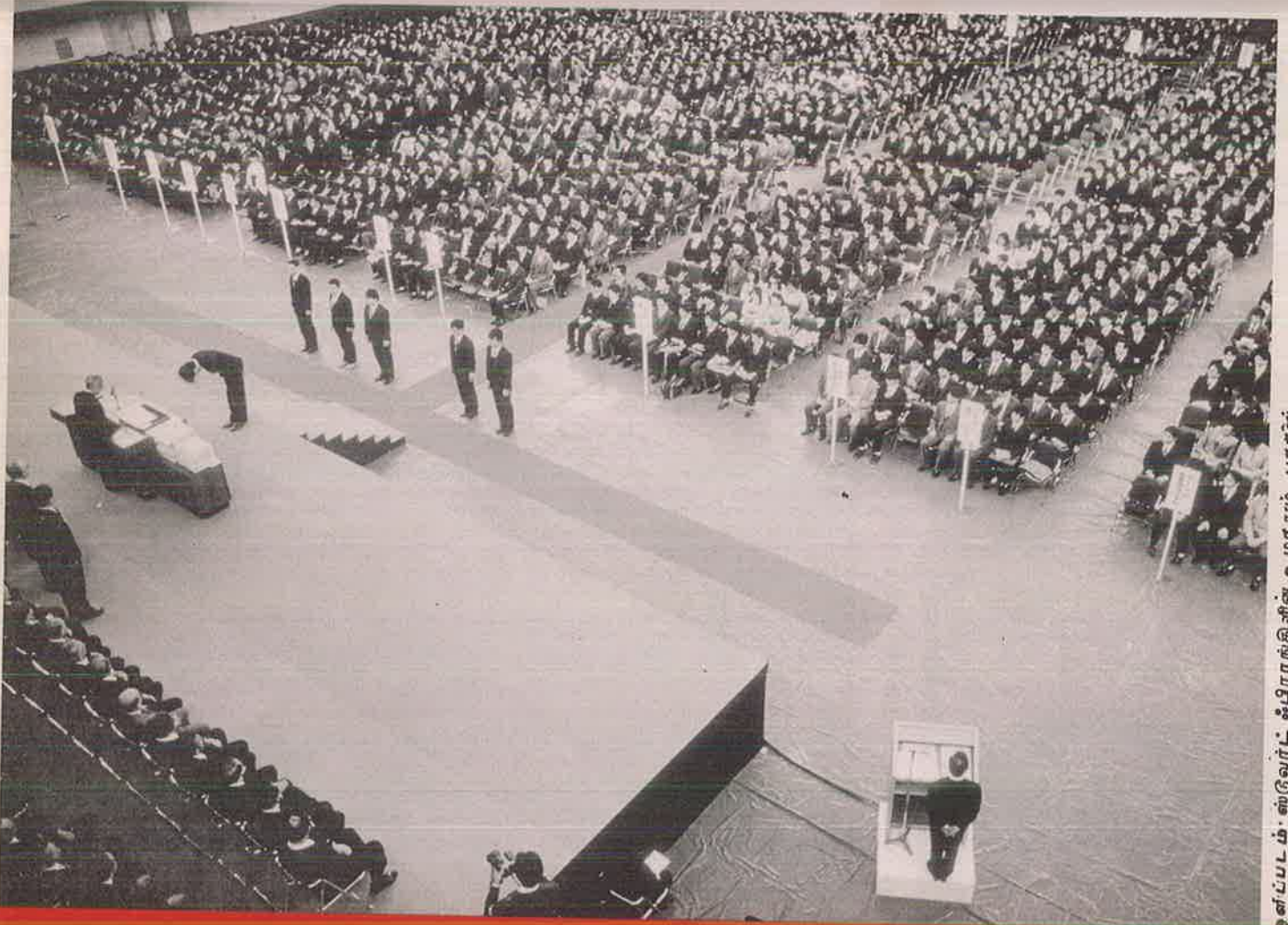
ஜப்பானில் தொடக்கநிலைக் கல்வி ஆறாண்டுகள் நீடிக்கிறது. நடுநிலைப் பள்ளியில் உயர்நிலைக் கல்வியின் முதல் மூன்றாண்டுகல்வி கட்டாயமானது; இலவசமானது. எனவே, ஏறத்தாழ 100% மக்கள் இக்கல்வியைப் பெற்றுவிடுகின்றனர். ஒரு

வகுப்பின் மாணவர்கள் அனைவருமே ஒட்டுமொத்தமாக அடுத்த உயர் வகுப்புக்குச் சென்றுவிடுவதால், திறமையான மாணவர்கள் ஓர் ஆண்டுப்படிப்பைத் தாண்டி அடுத்த வகுப்புச்செல்வதோ, திறமைகுன்றிய மாணவர்கள் தோல்வியடைந்து மீண்டும் ஓரே வகுப்பில் படிப்பதோ அங்கு இல்லை.

உயர்நிலைக்கல்வியின் இரண்டாம் கட்டம், உயர்நிலைப்பள்ளியில் மூன்றாண்டுகள் படிப்பதாகும். இந்தக் கட்டக்கல்வி கட்டாயமானதன்று. எனினும், இந்தக் கட்டக்கல்விக்குத் தகுதியுடையவர்களில் 97% பேர் இந்தப் படிப்புக்குச் சேர்ந்துவிடுகின்றனர்.

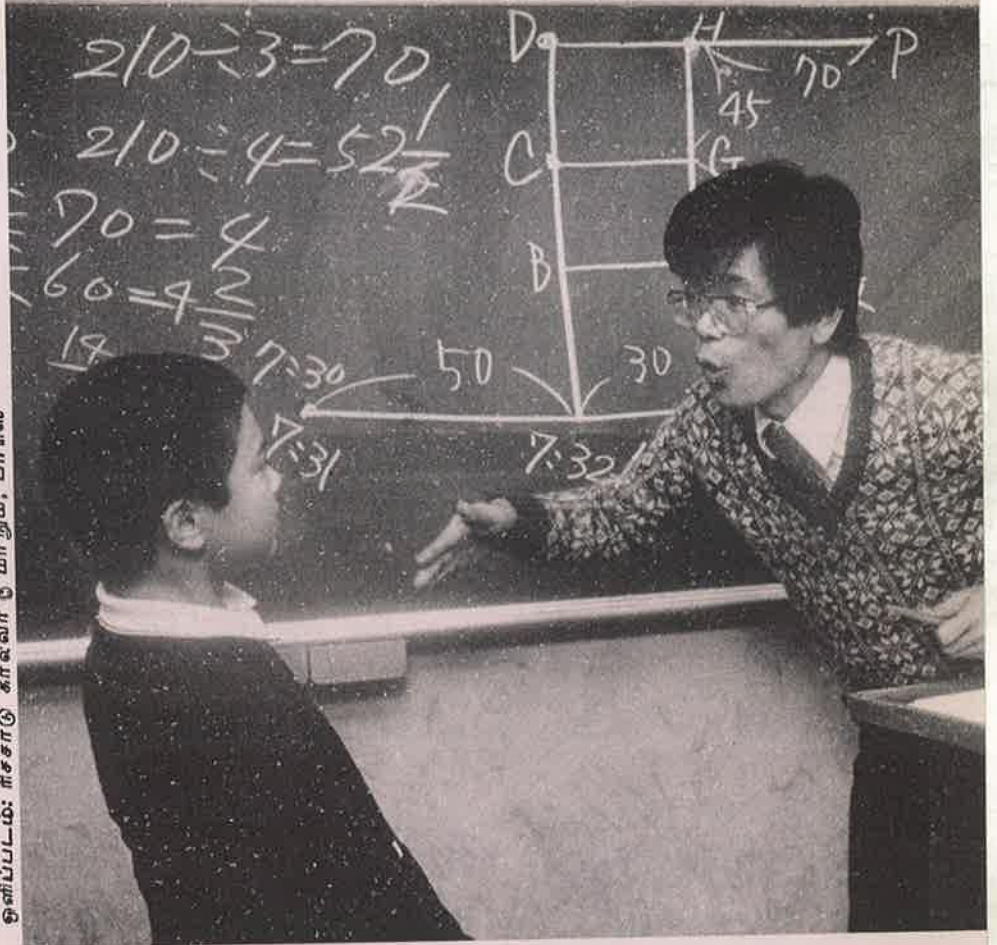
தொடக்கக் கல்வியும், உயர்நிலைக்

கீழே: டோக்கியோவிலுள்ள ஒரு தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழா. ஜப்பானில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் நன்கு பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகளைப் பெருந்திரளாக உருவாக்கும் நன்சுமைந்த உயர்கல்வி முறை நிலவுகிறது.

தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழா, டோக்கியோ, ஜப்பான்.

முறையான கல்விக்கு இணையாக 'ஜூக்கு' எனும் தனிமுறைக் கல்வி ஜப்பானில் பரவலாக ஆதரிக்கப்படுகின்றது. இத் தனி நிறுவனங்கள் சிறுவரின் பள்ளிப் படிப்பை முன்னேற்றுவதுடன், வயது வந்தோரைப் பல்கலைக்கழக நுழைவுத் தேர்வுக்குப் பயிற்றுவிக்கவும் செய்கின்றன. வலப்புறம்: கணிதம் தெரியாத ஒரு மாணவனை 'ஜூக்கு' ஆசிரியர் கண்டிக்கிறார்.

செளப்பபடம்: ரிச்சர்டு காக்வர்டு மாறும், பாரிஸ்

கல்வியும் மொத்தம் 12ஆண்டுகள் நீடிக்கிறது. இந்த 12ஆண்டுக் கல்வியை முடித்தவர்களில் 36% இளைஞர்கள், பல்கலைக் கழகங்களிலோ இளநிலைக் கல்லூரிகளிலோ பயிலச் செல்கின்றனர். மேலும் 12% பேர் சிறப்புநிலைப் பள்ளிகளில் அல்லது கல்லூரிகளில் சேர்கின்றனர். இவ்வாறு தகுதிவயதடைந்தவர்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்கின்றனர். நடைமுறையில் இந்த மாணவர்கள் அனைவருமே இந்நிறுவனங்களில் தங்கள் படிப்பை முடித்துவிடுகின்றனர்.

ஜப்பானிய இளைஞர்களில் ஏறத்தாழ 50% பேர், 12 ஆண்டுக் கல்வியை முடித்தவுடன் பணிபுரிவதில் ஈடுபட்டு விடுகின்றனர். மீதியுள்ள 50% பேர், ஏதேனுமொரு உயர்கல்வியைப் பயின்ற பின்னர் பணிக்குச் செல்கின்றனர். இவ்விரு தரப்பினருமே, தாங்கள் வேலையில் சேரும் நிறுவனத்தில் தொழில் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஏதேனுமொரு தேர்ந்த தொழிலில் பயிற்சி பெற்றுத் தேர்ச்சியடைகின்றனர்.

ஆகவே, பொதுவாகக் கூறின், ஜப்பானியக் குழந்தைகள், தங்கள் கல்வியில் பாதியை மட்டுமே பள்ளியிலோ, கல்லூரியிலோ, பல்கலைக் கழகத்திலோ பெறுகின்றனர். மறுபாதிக்கல்வியை அவர்கள் தாங்கள் விரும்புகிற துறைகளில் தாங்களாகவே பயின்றோ, அல்லது தாங்கள் வேலையில் சேரும் தொழில் நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்றோ சமுதாயத்தின் முழு உறுப்பினர்களாக உருவாகின்றனர்.

உள்முகப் பயிற்சி

ஜப்பானில் ஒருவர் வேலையில், சேர்ந்ததும் அவருக்கு நேரடியாக எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பணியும் ஒப்படைக்கப்படுவதில்லை. ஓர் அமைவனத்திற்குள்ளேயே அவருக்குப் பல்வேறு துறைகளிலும் பலவிதத் திறம்பாடுகளிலும் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. அதன் பிறகு அவருக்கு ஒரு தனித்துறைப்பணி அல்லது மேலாண்மைப் பணி அளிக்கப்படுகிறது. ஜப்பானிய நிறுவனங்கள், தேவையான போது ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, தேவைப்படாதபோது அவர்களை நீக்கி விடுவதில்லை. ஜப்பானிய அமைவனங்கள் ஆண்டுதோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை

கையிலான புதிய பணியாளர்களை எடுத்து அவர்களுக்கு தேவையான திறம்பாடுகளில் பயிற்சி அளித்து அவர்களைப் பணியாளர் தொகுதியின் அடித்தளத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் எனச் சட்டமியற்றப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் நிறுவனங்கள் தங்கள் பணியாளர்களுக்கு உயர் கல்வியளிப்பதில் முக்கியப் பங்கு ஏற்குமாறு செய்யப்படுவதுடன், பணியாளர்கள் தாங்களாகவே தங்கள் கல்வியறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற உணர்வும் அவர்களுக்கு ஊட்டப்பட்டிருக்கிறது.

தனிநபர்கள் வேலைக்குச் சேருகின்ற அமைவனங்களின் உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் அடிப்படைத் திறம்பாடுகளுடன், பணியில் இருந்து கொண்டே எதிர்காலப் பயிற்சி மூலம் நன்மை பெறுவதற்குரிய திறனும் மனப்பான்மையும் கொண்டவர்களைக் கல்விமுறை உருவாக்கவேண்டும் எனச் சமுதாயம் எதிர்பார்க்கிறது. வேலையில் சேர்ந்தவுடன் மேல்பயிற்சி இன்றியே பணிபுரியக் கூடிய ஆயத்த நபணர்களை உருவாக்குவதுதான் பள்ளிகளின் பணி என மக்கள் நம்பவில்லை.

சமூகத் தகுநிலையின் உயிர்நாடி

1987ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், ஜப்பானிலும், அமெரிக்காவிலும் கல்விமுறை குறித்து ஜப்பானிய மற்றும் அமெரிக்க வல்லுநர்கள் கூட்

டாக நடத்திய ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் பற்றிய அறிக்கை வெளியாகியது. ஜப்பானியக் குழுவினர் அமெரிக்காவில் கல்விகுறித்தும், அமெரிக்கக் குழுவினர் ஜப்பானில் கல்வி பற்றியும் தனிக் கவனம் செலுத்தி ஆராய்ந்தனர். அவர்களின் முடிவுகள் ஒரே சமயத்தில் வெளியிடப்பட்டன. ஜப்பானியக் கல்வி பற்றி ஆராய்ந்த அமெரிக்க வல்லுநர்கள் கீழ்க்கண்ட கருத்துகளைக் கூறியுள்ளனர்:

- ஜப்பானியச் சமுதாயம், மிகப் பெருமளவுக்குக் கல்விச் சார்புடையதாக இருக்கிறது. பள்ளியில் பெறும் வெற்றி, வாழ்க்கையில் பெறும் வெற்றிக்கு இணையாகக் கருதப்படுகிறது. சமூக மற்றும் பொருளாதாரத் தகுநிலைக்குப் பள்ளியில் பெறும் வெற்றி ஆதாரம் எனக் கருதுகிறார்கள்.

- ஜப்பானியக் கல்வி, சிறந்த பலன்களை விளைவிக்கிறது. பெற்றோர், குழந்தைகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் கூட்டு முயற்சியினால் இந்தப் பலன்கள் விளைகின்றன. வரலாற்று, பண்பாட்டு மரபு, முதலாளிகளுக்கும் கல்விக்குமிடையிலான நெருங்கிய தொடர்பு, பள்ளிக்கு முந்திய கல்வி வாய்ப்பு, அடிப்படை மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளி நிலைகளில் புறப்பள்ளிக் கல்வி வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றின் மூலமாக ஜப்பானியக் கல்வி முறை நன்கு உரம் பெற்றிருக்கிறது.

- ஒன்பதாண்டுக் காலக் கட்டாயக் கல்வி சமச்சீராகவும், உயர்ந்த தரத்துடனும் அமைந்திருக்கிறது. அடிப்

படை நிலையிலும், உயர்நிலைக் கட்டத்திலும் சராசரிக் கல்விச் சாதனையும் வருகை வீதங்களும் மிக உயர்ந்த அளவில் உள்ளன.

● ஜப்பானியக் கல்வி, பள்ளியில் மாணவர்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு ஊக்கமளிக்கிறது; எவ்விதம் திறம் படப் படிப்பது என்பதைக் கற்பிக்கிறது; கல்வி கற்பதற்கு உகந்த சூழ்நிலையைப் பேணுகிறது; மனிதரின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கிறது; உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த முறையில் வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுகிறது.

எனினும், ஜப்பானியக் கல்வி முழுமையானதெனக் கூறமுடியாது என அமெரிக்க வல்லுநர்கள் கருதுகிறார்கள். ஜப்பானியக் கல்வி அளவுக்கு மீறிக் கட்டிடுக்கமாகவும், அளவுக்கு அதிகமாக ஒரு சீர்மையுடையதாகவும் இருக்கிறது. தனித்தனி மாணவர்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளையும் அவர்களின் தனித்தனித் தேவைகளையும் அது கவனிக்கவில்லை. வேலை வாய்ப்பு என்று வரும்போது, தனிப்பட்டவரின் கல்விச்சாதனைக்கு அளவுக்கு மீறி முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

ஜப்பானிய சமுதாயம் இத்துணை அளவுக்குக் கல்விச் சார்புடையதாக இருப்பதேன்? ஜப்பானியப் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் கல்விக்கு ஏன் இத்துணை முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள்! அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் பள்ளிநேரத்திற்குப் பின்பு தனிப்பயிற்சிக்கு அனுப்புவதில் ஏன் அதிக அக்கறை காட்டுகிறார்கள்? இவற்றுக்கான காரணம், ஜப்பானியச் சமுதாயத்தின் கட்டமைப்பிலேயே அடங்கியுள்ளது.

தேர்வு எந்திரம்

ஜப்பானியச் சமுதாயத்தில் இனப்பாடுகள் இல்லை. துரிதமான நகர்மயமாதலினாலும், செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்களினாலும் வட்டார வேற்றுமைகள் வெகுவா

கக் குறைந்துவிட்டன. இரண்டாம் உலகப்போரின்போது, ஜப்பானில் ஏராளமான வீடுகளும், விளைநிலங்களும் நாசமாகிவிட்டன. இதனையொட்டி, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் புகுத்தப்பட்டன. ஏழைபணக்காரர் இருசாராரும் ஒரே நிலையிலேயே இருந்தனர். செல்வ ஏற்றத்தாழ்வுகள் உலகின் பிறபகுதிகளைவிட மிகக் குறைவாக இருந்தன. நாடு எல்லாவற்றையும் புதிதாகத் தொடங்கவேண்டியிருந்தது. வர்க்க பேதமற்ற ஒருவகைச் சமுதாயம் தோன்றியது. அந்தச் சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் தன்னை நடுத்தர வர்க்கமாகவே கருதினர்.

12 கோடி மக்களும், மொழி அல்லது இன வேறுபாடுகள் இல்லாமல், வட்டார அல்லது வர்க்கப்பாடுகள் இல்லாமல், ஒரு பெரும் குழுமாக உருவாகியமையால், திறமை வாய்ந்த தனிநபருக்கு இடமாற்றம் மிக எளிதாக இருந்தது அதேசமயம், கடும்போட்டியில் தாங்கள் வெற்றி பெறாவிட்டால், தாங்கள் வீழ்ச்சியடைந்து விடுவோம் என அச்ச உணர்வு ஒவ்வொருவரையும் ஆட்கொண்டிருந்தது.) இந்த ஒரே சீரான சமுதாயத்தில், கல்வியிலிருந்தும், கல்விச் சாதனையிலிருந்தும் கிடைக்கும் சமூகத் தற்பண்புதான் ஒரு தனிநபரின் வாழ்க்கைத் தொழிலையும், வாழ்க்கை முறையினையும் நிருணயிக்கும் முக்கிய காரணியாக அமைந்தது.

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, இளைஞர்களில் 97%பேர் உயர்நிலை பள்ளிகளில் பயில்கின்றனர்; 48%பேர் மேற்படிப்புக்குச் செல்கின்றனர் ஜப்பானில் 5,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் 46 00,000 மாணவர்கள் படிக்கின்றனர். அங்குள்ள 500 இன நிலைக் கல்லூரிகளில் 4,00,000 மாணவர்கள் கற்கின்றனர்; 460 பல்கலைக்கழகங்களில் 18,00,000 மாணவர்கள் பயில்கின்றனர். இத்துணை அளவினதாக உள்ள ஒரு பள்ளி-கல்லூரி-பல்கலைக்கழக முறை

யில் உருவாகும் பட்டதாரிகளில் தமக்கு வேண்டியவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முதலாளிகள் ஒரு தனி முறையைக் கையாள வேண்டியிருக்கிறது. சிலர் குறிப்பிட்ட கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்து மட்டுமே பட்டதாரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இதனால், மற்றப் பல்கலைக் கழகங்களில் படித்த பட்டதாரிகள், முன்னணி நிறுவனங்களில் வேலைக்குச் சேர முடியாமல் போய்விடுகிறது. பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வு, முதலாளிகள் தங்களுக்குப் புதிதாக ஆட்களை எடுப்பதற்கான முதற்கட்டத் தேர்வாக அமைகிறது. இவ்வாறாக, குழந்தைகளின் எதிர்கால ஆற்றலைப் பகுத்தறிந்து கொள்வதுமே ஒரு "தேர்வு எந்திரமாகச்" செயற்படுகிறது.

தனிப்பயிற்சி வகுப்புகள்

ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலோ அல்லது வேறேதேனும் உயர்கல்வி நிறுவனத்திலோ சேர்வதற்கான திறமையைப் பெறுவது, ஒரு குழந்தையின் எதிர்காலச் சமூக-பண்பாட்டு வாழ்வில் இன்றியமையாத சாதனையாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, பல்கலைக் கழகப் புகுமுகத்தேர்வில் சிறப்பாக வெற்றிபெறுவதற்கு இளைஞர்கள் முனைப்புடன் ஈடுபடுகிறார்கள். பல்கலைக் கழகப் புகுமுகத் தேர்வுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆயத்தப்படுத்துவதற்குப் பெற்றோர்கள் முதலில் அவர்களைப் புகழ்பெற்ற உயர்நிலைப்பள்ளியில் சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு, அவர்கள் ஒரு சிறந்த நடுநிலைப்பள்ளியில் படித்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறாகப் போட்டி கடுமையாகிறது. ஜப்பானியக் கல்வியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நடைபெறும் கடுமையான புகுமுகத் தேர்வுகளில் நல்ல மதிப்பெண்கள் பெற்றுத் தேர்வு பெறுவதற்காகப் பல பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைத் தனிப்பயிற்சி வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். மற்றவர்களைவிடச் சிறப்பாகத் தேர்வுபெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் மாணவர்கள் இந்த வகுப்புகளுக்கு ஆர்வத்துடன் செல்கிறார்கள்.

திறமை மிகுந்த மாணவர்கள் ஒரு வகுப்பினைத் தாண்டி அடுத்த மேல் வகுப்புக்குச் செல்லவோ, அல்லது தோல்வியுற்று மீண்டும் ஒரே வகுப்பில் படிக்கவோ அரசுப் பள்ளிக் கல்வி முறை வகை செய்யவில்லை. திறமையானவர்கள், திறமை தன்றியவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்படவில்லை. எனவே, ஒரே வகுப்பிலேயே பல்வேறு திறம்பாடுகள் நிலவுகின்றன. திறமையான மாணவர்கள்,

ஜப்பானிய நிறுவனங்கள் பலவகை பணிநிறுவனப் பயிற்சிகள் அளிக்கின்றன. அவை தொழிலாளர் புதிய திறமைகளைப் பெறவும், பிற தொழில்களுக்குச் செல்லவும் வாய்ப்பளிக்கின்றன. இடப்புறம்: இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தியதால் வேலையிழந்த அலுவலர் பொறியாளராகப் பணிபுரிகிறார்.

இடப்புறம்: இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தியதால் வேலையிழந்த அலுவலர் பொறியாளராகப் பணிபுரிகிறார்.

ஒளிப்படம்: ரிச்சர்டு கால்வர் & மாறும், பாரிஸ்

புகழுகத் தேர்வுகளுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் தனிப்பயிற்சி வகுப்புகளின் பாடங்களுடன் மனநிறைவு கொள்கின்றனர். திறமை குன்றியவர்களை இந்தத் தேர்வுகள் எழுதும் அளவுக்கு திறமைசாலிகளாக இந்த வகுப்புகள் ஆயத்தப்படுத்துகின்றன.

பள்ளி மாணவர்கள் பல்வேறு தர நிலைகளை அடைந்தற்கான தனிப்பயிற்சி வகுப்புகள் மட்டுமின்றி, ஓவியம், பியானோ வாசித்தல், நீச்சல் போன்றவற்றில் தனிப்பயிற்சிகள் அளிக்கும் தனி வகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன. பணிபுரியும் பெரியவர்களும் மாணவர்களும் காரோட்டப் பழகும் பள்ளிகளில் பயில்கின்றார்கள். பணிபுரிந்துகொண்டே கணக்கியல் கல்வி கற்கின்றார்கள். ஏராளமான இளைஞர்கள் - ஆண்களும், பெண்களும் - சமையற்கலை, டென்னிஸ் கைவினைகள், மலர் அலங்காரம் போன்ற திறம்பாடுகளையும் (தொடர்ச்சி IIIஆம் பக்கம் பார்க்க)

உயர் சமூகநிலையும் உயர் ஊதியமும் பெற விழையும் ஜப்பானிய இளைஞர் நல்லதொரு பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்வது கடினமாக இருக்கின்றது. மேலே: தேர்வுகளில் வெற்றிபெற ஆவலுடனிருக்கும் மாணவர் மரப் பலகைகளில் பொறித்த மன்றாட்டுகளை டோக்கியோவிலுள்ள ஆலயத்தில் தொங்கவிடுகின்றனர்.

காகவோ குரிமோட்டோ: யுனெஸ்கோ அலுவலர்; கல்வி நிருவாகத்திலும் மேலாண்மையிலும் வல்லுநர்.

யோசோ ஷியோசாக்கியுடன் நேர்முகம்

ஒரு 'செய்தித் தொடர்புச் சங்கம்'

செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் பண்பாட்டு வாழ்வில் பெறும் பங்கு பற்றி ஜப்பானின் மிகப் பெரிய செய்தித் தொடர்பு நிறுவனமான டென்டசு நிறுவனத்தின் துணை நிறுவனமான டென்டசு டிபிரான்ஸ் எஸ் ஏ.யின் தலைவர்திரு. யோசோ ஷியோசாக்கியுடன் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' நடத்திய நேர்முகம்.

ஜப்பான் நாட்டில் இன்றுள்ள மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் யாவை?

செய்தித்தாள்கள், பத்திரிகைகள் வானொலி, தொலைக்காட்சி-ஆகிய நான்கு மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களில் ஆற்றல் மிக்கது தொலைக்காட்சியே யாம். அரசுத் துறையான ஜப்பான் ஒலி பரப்பு நிறுவனம் (NHK) இரண்டு பொது அலை வரிசைகளையும், ஐந்து வாணிப ஒலி பரப்பு அமைப்புகளையும் கொண்டது. ஜப்பானிலுள்ள 3.9 கோடி இல்லங்களிலே, 99.7 விழுக்காடு குடும்பத்தாருக்குச் சொந்தமாக ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியாவது கட்டாயம் உண்டு. நாள்தோறும் நான்கைந்து மணி நேரமாவது ஒரு சராசரி மனிதன் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறான். ஜப்பானிய மக்கள் ஆவலோடு பத்திரிக்கை படிப்பவர்களும் ஆவர். 5 செய்தித்தாள்கள் நாடு முழுவதும் படிக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் இரண்டு, 'யாமிரி ஷிம்புன்'-அஸாஹி ஷிம்புன்-ஆகிய வற்றில் ஒவ்வொன்றையும் எழுபது இலட்சம் குடும்பத்தினருக்கும் அதிகமானோர் படிக்கின்றனர். ஜப்பானியப் பத்திரிகை வெளியீட்டு எண்ணிக்கை உலகிலேயே மிக உயர்ந்தது. ஏனெனில் நிரந்தர சந்தாதாரர்களாக வீடுகளுக்குப் பத்திரிகை தருவித்துப் படிக்கும் வாசகர்கள் இங்கு அதிகம்.

1970ஆம் ஆண்டுவரை, ஆண்கள் மட்டுமே பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கக் கூடிய பொருளாதாரம், அரசியல் பற்றிய கட்டுரைகளை செய்தித்தாள்களில் அதிகம் பிரசுரமாயின. அண்மையில் குடும்ப வாழ்க்கை, மகளிர் செய்திகள், விளையாட்டு, பொழுதுபோக்கு போன்றவற்றிலும் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கவனம் திரும்பியுள்ளது. தொலைக்காட்சி தோன்றிய தொடக்க நாட்களில் பின்னடைந்திருந்த வானொலி, இப்போது பல வாணிப ஒலிபரப்பு நிலையங்களால் மீண்டும் முன்னணிக்கு வந்துள்ளது. நகரப் பகுதிகளில் இவற்றில் பாதி நிலையங்களுக்கு மேல் நாள் முழுவதும் நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புகின்றன.

மேலே: ஜப்பானியப் பதிப்பகத்தின் விளம்பரத் திரைப்படத்திலுள்ள இரு படங்கள் இவை. விலங்குகள் பற்றிய ஒரு கலைக் களஞ்சியத் தொகுதி ஒரே நேரத்தில் 12 நாடுகளில் வெளியாவதை அறிவிக்கின்றன. இத்திரைப்படம் 1987ஆம் ஆண்டு கான்பன்னாட்டு விளம்பர விழாவில் கிராண்டுப் பரிசு பெற்றது.

இடப்புறம்: டோக்கியோவில் கின்ஸா மாவட்டத்தில் தெரு மட்டத்திற்கு மேலே மின்னும் ஒளிவிளக்குகளின் பெருந்திரள்.

பண்பாட்டு வாழ்வில் மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களின் பங்கு பணி என்ன?

பொது மக்களுக்கும், தனியார் தொழிலமைப்புகளுக்குமிடையே கலை நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் நல்ல தொரு ஒருங்கிணைப்பையும், கருத்தொருமித்தலையும் தோற்றுவிப்பதோடு, சமூக முன்னேற்றப் பணிகளிலும் மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, 1964இல் டோக்கியோவில் நடந்த ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களிலும், 1970இல் ஓசாக்காவில் நடந்த எக்ஸ்போ-70-கண்காட்சிக்கும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் பெரிதும் துணை செய்தன. அண்மையில், 1985ஆம் ஆண்டில், ஜப்பான் அரசும், இருபத்தெட்டு தனியார் நிறுவனங்களும் இணைந்து சுகுபாவில், பன்னாட்டளவிலான ஓர் கண்காட்சியை ஏற்பாடு செய்தன. வீடு தேடிவரும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளை விளக்கும் நோக்கத்துடன் இந்த நிகழ்ச்சியைச் செவ்வனே திட்டமிட்டு, அமைத்தளித்துச் சிறப்புறச் செய்ததில் முக்கிய பங்கு தகவல் அமைப்புகளையே சாரும். பொது மக்களிடையே பரவலாகச் செய்யப்பட்ட விளம்பரத்தின் காரணமாக, 20 மில்லியனுக்கும் அதிகமானவர்கள் இந்தக் கண்காட்சிக்கு வந்து செயல்முறை விளக்கங்களைக் கண்ணுற்ற

ஒளிப்படம், ரிச்சர்டு கால்வர் மானும், பாரிஸ்

னர். அன்றய வாழ்க்கையிலிருந்து நவீன தொழில் முன்னேற்றங்கள் வெகுதூரம் விலகி நிற்பவையல்ல என்பதையும் இதனால் உணர்ந்தனர்.

தகவல் அமைப்புகளின் விரிவாக்கத்தையும், தனி விளம்பரதாரர்களையும் கவரும் நிகழ்ச்சிகள் யாவை?

1986இல் வெளிநாட்டில் நடந்த 'சுமோ' குத்துச்சண்டை ஜப்பானின் ஒரு தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் ஆதரவைப் பெற்றது. ஏனெனில், விளையாட்டுகளில் ஆர்வத்தைத் தேசியப் பண்பாகவே பெற்றுள்ள ஜப்பானியர்கள் சுமோ குத்துச்சண்டையொன்று வெளிநாடொன்றில் நிகழ்ந்தபோது பெருமகிழ்வுற்றனர். போட்டிக் காலங்களில், நடைபெறும் குத்துச் சண்டைகளை, அரசுத்துறைத் தொலைக்காட்சி நிலையம் நாள்தோறும் அஞ்சல் செய்யும்போது ஜப்பானியர் ஒவ்வொருவருமே தவறாமல் கண்டு களிக்கின்றனர். ஜப்பானியர்களைப் பொறுத்தவரை, உடலை விட உள்ளத்தோடு, ஒட்டி உறவாடி, உணர்வுகளிலே ஒன்றிவிடும் ஒரு ஆன்மிக விளையாட்டு இது. 'போஸ்பால்'-க்கும் இதேபோன்று முழுஆதர

வும், ஒளிபரப்பும் உண்டு. ஏனெனில், ஜப்பானின் புகழ்பெற்ற 'போஸ்பால்' அணியினராகிய 'ஜயண்ட்ஸ்' 'போமுரி' பத்திரிகையால் உருவானவர்களே.

ஓராண்டுக்கு முன்னால், பானம் ஒன்றைத் தயாரித்து வழங்கும் நிறுவனம் ஒன்று டோக்கியோவில் முதன் முதலாக ஒரு இன்னிசைக் கலையரங்கு உததைத் தோற்றுவித்தது. கல்விக்கும் கலைகளுக்கும் சார்புடைய ஏனைய பல செயல்களும் இங்கே கிறப்பான ஆதரவைப் பெறுகின்றன. நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், கலைக் கண்காட்சிகள், பொதுமக்களுக்கான பயிற்சி வகுப்புகள், உதவித் தொகைகள், பன்னாட்டுக் கலைப் பரிமாற்ற நிகழ்ச்சிகள் முதலியன குறிப்பிடுதற் குரியன. வெளிநாடுகளிலேயுள்ள ஜப்பானிய நிறுவனங்கள் விரைந்து வளரும் இந்த முயற்சிகளில் ஒரு புதுமை படைக்கின்றன. ஒரு பெரிய

ஜப்பானிய நிறுவனமானது "ஜப்பானின் அண்மைத் தோற்றங்கள்" என்ற ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சியை தமது விளம்பரப் படைப்பாக அமைத்தளித்துள்ளது. ஜப்பானிய ரது நவீன நாகரிகப் பண்பாட்டினை ஏனைய நாடுகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இந்த நிகழ்ச்சி 1983இல் சான்பிரான்ஸிஸ்கோவிலும், 1985இல் லண்டனிலும், 1987-இல் பாரிஸிலும் நடத்தப்பட்டது.

சொந்த மரபுவழிகளோடு மேனாட்டுப் பண்பாட்டினையும் இணைத்து ஜப்பானியர் இப்போது புதுவாழ்வியலை உருவாக்கியுள்ளனரா?

பெருமளவில் 'ஆமாம்' என்றே இந்த வினாவுக்கு விடையிறுக்கவேண்டும். இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவிலே, ஜப்பான் நாடானது (தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

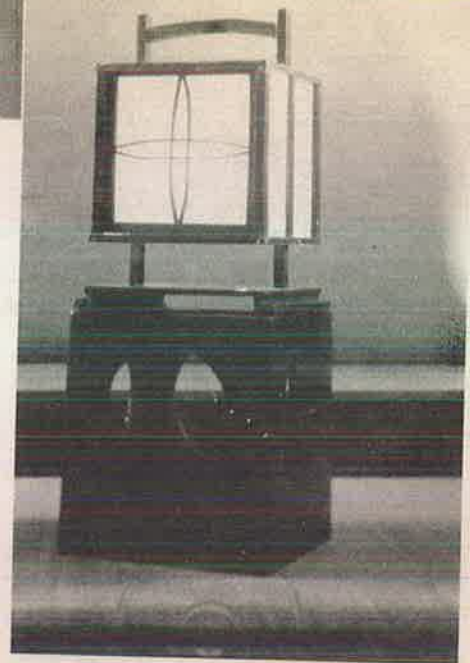

இடப்புறம்: மற்போரில் வல்லுநரான மல்லர், யோக்கோகுனா. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜப்பானில் தோன்றிய இப்பண்டைய மற்போர் முறை விண்டோ மதத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. இன்று மற்போர் பெருந்திரளானோர் பார்க்கும் விளையாட்டாக இருக்கின்றது.

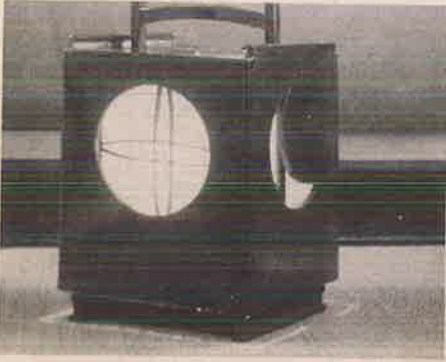
"கம் டவுன் ஃப்ரம் தி டீர், பன்னா" எனும் ஜப்பானிய கேலிச் சித்திரத்திரைப்படப் பாத்திரங்கள். 1956இல் ஜப்பான் ஐ.நா.வில் சேர்ந்த 30ஆம் ஆண்டு விழாவிற்கென இத்திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டது. புகழ்மிகு ஜப்பானிய எழுத்தாளர் ட்சூட்டோமு யினாக்காயியின் இத்தற்காலக் கதையில் பன்னா எனும் தவளை எல்லா உயிரினங்களும் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறது.

நசிப்படம் ௨ டோக்கியோ பன்னாட்டு நிறுவனம்

ஒளிவிளக்கு செய்யும் கலை

மோட்டோக்கோ இஷி

ஜப்பானில் ஆதிநாளிலேயே கையால் செய்த தாளிலான மிக அழகிய ஒளிச் சாதனங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஒரு மெழுகு வர்த்தியையோ, எண்ணெய் விளக்கையோ ஏற்றி, அதனால் உண்டாகும் பிழம்பினை ஒரு காகிதத்தால் மறைத்து ஒரு மென்மையான ஒளி, எல்லாத் திசைகளிலும் சமஅளவில் பரவும்படி செய்தார்கள். ஒரு மூங்கில் சட்டத்தில் செருகிய, ஒரு காகித மறைப்புடன்

கூடிய, வேண்டும்போது மடக்கி வைத்துக் கொள்ளத்தக்க "சோச்சின்" என்ற விளாந்தர்களும், அதே போன்று மூன்று மெல்லிய மரச்சட்டங்களினாலான காகிதம் மூடிய நிற்கும் நிலையிலுள்ள "அண்டோன்" என்ற விளாந்தர்களும் ஈடோ காலத்தில் (1603—1867) பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன.

மேலேயும் வலப்புறமும்: ஈடோ கால (17-19ஆம் நூற்றாண்டு) மரபான விளக்கு; இதை இரவு விளக்கு அல்லது 'அரியேக்' எனும் சொல் அதி காலையில் காணப்படும் மங்கலான திங்களைக் குறிக்கும்; விரிவான பொருளில் அதிகாலையைக் குறிக்கும்.

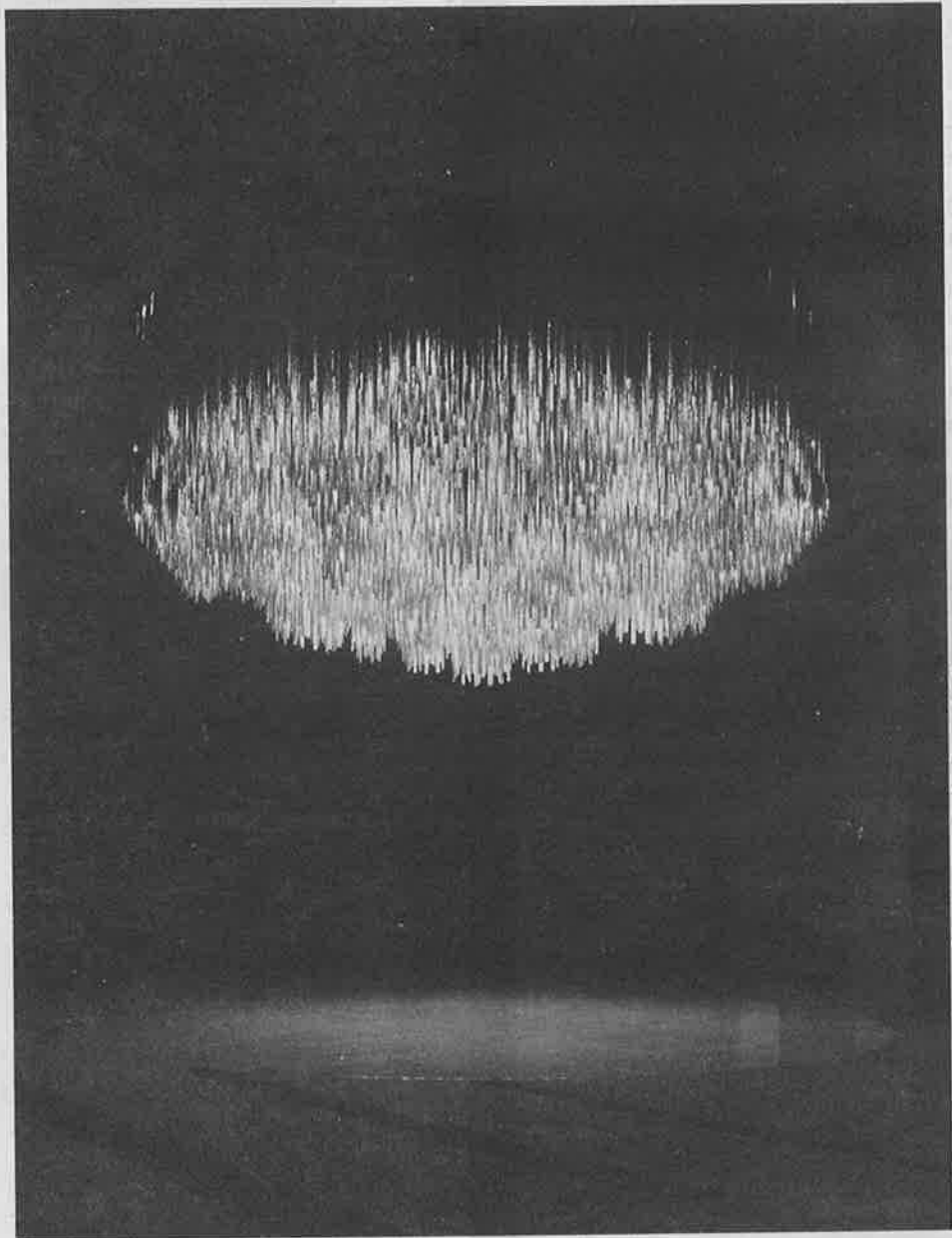
ஜப்பானில் பல ஷிண்டோ, பெளத்த சமயப் பிரிவுகள் உள்ளன. அங்கு ஒரே நேரத்தில் பல பிரிவுகளைப் பின்பற்ற முடியும். கீழே; ஷிகாவிலுள்ள ஷிஞ்சி ஷுமெய்-காய் ஷிண்டோ பிரிவின் ஆலயம். விளக்கொளி அதன் தோற்றத்தையும் சூழலையும் எழிலுறச் செய்கிறது.

இந்த மரபு விளக்குகள்; உள் நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்பட்டவை; நன்கு வடிவமைக்கப்பட்டவை. உதாரணமாக, ஓடவாரா என்ற நகரில் தயாரான "ஓடவாரா சோச்சின்" என்ற விளக்கு எளிதில் எடுத்துச் செல்லக்கூடியது; இதனை பயணங்களின்போது இடத்தை அடைத்துக் கொள்ளாமல் மடக்கி எடுத்துச் செல்லலாம். "அரியேக்கி அண்டோன்" என்ற இரவு விளக்கில், பிறைச்சந்திரன் வடிவிலான அதன் தகடுகளில் ஞானைகளுடன் கூடிய ஒரு மரக் கன சதுரத்தினால் மறைத்து ஒளியைக் குறைக்கலாம். "சூஜி அண்டோன்" எனப்படும் விளாந்தர்களில் ஒரு சிறிய கூரை போன்ற மறைப்பு இருக்கும். இதனை சாலைச் சந்திப்புகளிலும் தெருமுனைகளிலும் மக்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒளி விளக்காகப் பயன்படுத்தினார்கள்.

ஜப்பானியர் மட்டுமின்றி, சீனா, கொரியா போன்ற பிற தூர கிழக்கு நாட்டினரும், பண்டைக்கால முதலே நிலா ஒளியிடம் தனிவிருப்புடையவர்கள். முழுநிலா ஒளிரும் இரவுகளில் மக்கள் கூட்டமாக வெளியில் வந்து பானங்களை அருந்தி மகிழ்வார்கள்; நிலாவின் எழிலைக் கொண்டாடுவார்கள்; இந்தக் களிப்புக் காட்சிகளைச் சித்திரிக்கும் அற்புதக் கவிதைகள் ஜப்பானிலும், சீனாவிலும் உள்ளன. நிலா ஒளியிடம் மரபாகவுள்ள இந்த நேசம்தான், ஜப்பானில் ஈடோ காலத்தில் அழகிய விளக்குச் சாதனங்கள் உருவாகக் காரணமாயிற்று.

மெய்ஜி காலத்தில் (1868—1912) மேலை நாட்டு நாகரிகம் வந்தபிறகு, எரிவாயுவும், மின்விளக்குகளும் பெரும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின. டோக்கியோவின் புகழ்பெற்ற

ஒளிப்படங்கள் மோட்டோக்களோ இஷி, டோக்கியோ

கின்ஸா மாவட்டத்தில் நிறுவப் பெற்ற சுடர் விளக்கின் பேரொளியைக் கண்டு மக்கள் வியந்தார்கள். 1880 முதற்கொண்டு மின்விளக்குகள் மிக விரைவாகப் பரவலாயின. ஆனால், மின் விளக்குகளுக்கு அதிகச் செலவு பிடித்தமையால், பெருப்பாலான வீடுகளில் ஒவ்வொரு அறையிலும் ஒரு விளக்கு மட்டுமே அறையின் மையத்தில் முகட்டிலிருந்து தொங்கவிடப்பட்டது. ஈடோ காலத்திய எண்ணெய் விளக்கினைத் தரையில் நிறுத்திவைக்கலாம்; வேண்டி இடங்களில் எடுத்து வைக்கலாம். மின்விளக்குகள் வந்த பின் இந்த விளக்குகள் அடியோடு மறைந்து விட்டன. 'ஓர் அறைக்கு ஒரு விளக்கு' என்ற நிலை நெடுங்காலம் நீடித்தது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் ஜப்பானில் விளக்கு வசதி செய்வதில் பல புதுமைகள் புகுந்தன. போர் நிகழ்ந்த ஆண்டுகளின்போது அடிக்கடி விமானத்தாக்குதல் நடந்தன; உணவுப் பொருள்களும், மற்ற இன்றியமையாப் பண்டங்களும் மிகவும் பற்றாக்குறையாக இருந்தன. அன்றாட வாழ்விலும் ஆன்மிகத்திலும் மக்கள் இருளை அனுபவித்தனர். போருக்குப் பின்னர் பிரகாசமான வெண்ணிற உமிழொளி விளக்குகளை அமைதியின் சின்னமாக அவர்கள் கண்டனர்.

தொழில்துறையில் முதலில் பயன்படுத்த இந்த உமிழொளி விளக்குகள், 1950களில் வீடுகளில் பயனுக்கு வந்தன. குடும்ப அறைக்கு இந்த வகை விளக்கினைப் பயன்படுத்தும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை படிப்படியாகப் பெருகின. இந்தக் கால அளவின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டவற்றில் முக்கியமானது வட்ட உமிழொளி விளக்கு ஆகும். நீண்ட உமிழொளிக்குழல் விளக்குகளுக்கு மாற்றாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த வட்ட உமிழொளி விளக்கு ஜப்பானுக்கே யுரிய தனிச்சிறப்புடையதாகும்.

உமிழொளி விளக்குகள் பரவியதால், அலுவலகங்கள், தொழிற்சாலைகள், இரயில் நிலையங்கள், வங்கிகள், பொதுக்கட்டிடங்கள் அனைத்திலும் விளக்குவசதியின் தர நிலை வெகுவாக உயர்ந்தது. நிழல்

படியாமல், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே சீராகப் பிரகாசமான ஒளி பரவச்செய்யும் விளக்குகளைக் கண்டு பிடிப்பதில் விளக்குவசதித் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் முனைந்தார்கள். இந்த முயற்சிக்குத் தொழில்துறையினரும், கூட்டிடக்கலைஞர்களும் ஆதரவளித்தார்கள்.

இதைத் தொடர்ந்து, 1970களில் இரண்டாவது புத்தமைப்பு அலை தோன்றியது. 1970இல் ஓசக்காவில் நடந்த 'எக்ஸ்போ-70' என்ற பன்னாட்டுக் கண்காட்சி இந்த அலையைத் தோற்றுவித்தது. இந்தக் கண்காட்சியில் 351 ஹெக்டேர் பரப்பில் 85 காட்சி அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டன. இதில் 77 நாடுகள் பங்கு கொண்டன. வியப்பூட்டும் வகையில் 6.4 கோடி பேர் இக்கண்காட்சியைப் பார்த்தனர். இரவு நேரத்தில் மின் விளக்கு அலங்காரங்கள் தாம் இந்தக் கண்காட்சியின் மிகச்சிறந்த அம்சமாகும்.

இந்தக் கண்காட்சியில், மின்விசை அரங்கு, கலைக்கூடம், தகரா அழகியற்கூடம், சின்ன மண்டலத்திலுள்ள இல்லக் கூண்டின் கூரை, ஜப்பானியத் தோட்டம் ஆகிய ஐந்து அரங்குகளிலும் ஒளியமைப்புகளை வடிவமைப்

பெற்ற காப்புறுதி நிறுவனத்திற்கென 1976இல் செய்யப்பட்ட (6மீ. விட்டமுள்ள) இக் கொத்து விளக்கு தனி முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட அலுமினியத் தகடுகளாலானது. இதில் வெண்கடர் நுண் மின் குமிழ்களும், பாதரச ஆவி விளக்குகளும், உமிழொளிக்குழாய்களும் உள்ளன. அழகுக்காகவும், எரி ஆற்றலைக் குறைப்பதற்காகவும் இதன் ஒளி அளவை விருப்பம் போல் மாற்றக்கூடிய வகையில் இது செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. ஓடாவாரா: டோக்கியோவிற்கு 80 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள கனாகாவா மாவட்ட நகர். இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ள விளக்கை ஓடாவாராவில் பிறந்த ஜின்சேமன் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டுபிடித்தார்.
2. ஜின்றைய பிற ஜப்பானியச் சொற்களைப் போன்று (தொடக்கத்தில் வாணிகப் பெயராக இருந்த) இச்சொல் "சர் குவர்-லைன்" எனும் ஜங்கிலச் சொற்களைத் தழுவி யுள்ளது.

பதற்கு நான் அமர்த்தப்பட்டேன். ஜப்பானியக் கட்டிடக்கலையின் ஒளி யமைப்பில் அதுகூறும் ஒரு சீர்மையு மும், பிரகாச ஒளிப்புலன்களும் தான் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்தன. இந்த அமைப்பு முறைக்குப் பதிலாக, மிதமான ஒளி அளவுகளுடன் ஒளியும் நிழலும் கலந்த உயிர்த்துடிப்பான புலத்தை உருவாக்கத் திட்டமிட்டேன். இந்த ஒளி அமைப்பு, மக்களுக்கும் கட்டிடக்கலைக்குமிடையே ஒரு பிணைப்பை ஏற்படுத்தும் எனக் கருதினேன்.

மின்விசை அரங்கில், கட்டிடம் நெடுகிலும் பல்வேறு வகையான ஒளி ஆதாரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. தொடர்ச்சியாக மினுக்குமினுக்கென ஒளிவிடும் விளக்கு அமைப்புகளும், ஒவ்வொரு ஆதாரத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வை உண்டாக்கும் அமைப்புகளும் அமைக்கப்பட்டன. கலைக் கூடத்தில், அலை போன்ற ஒளியமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. செங்குத்தான திசையில் வேறுபட்ட மாற்றுச் சுற்றோட்டங்களில் விளக்குக் குமிழ்களை மாறுபட்ட ஒளிமுனைப்பை உண்டாக்கி ஒளிர்ச் செய்யும் போது, அந்தப் புலம் மூச்சுவிடுவது போன்று தோற்றமளிக்கும். ஜப்பானியத் தோட்ட அரங்கில், நிலையான மென்மையான ஒளியமைப்பை ஏற்படுத்தினோம். இந்த அரங்குகள் அனைத்திலுமே கட்டிடக்கலை ஒளியமைப்பில் புதிய, பரிசோதனை வடிவங்களை அமைப்பதில் மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டோம். இத்தகைய ஏராளமான பரிசோதனைகளுக்கு "எக்ஸ்போ-70" கண்காட்சி வாய்ப்புளித்தது. இந்தப் பரிசோதனைகள் அனைத்துமே பெருமளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

அது முதற்கொண்டு, ஜப்பானில் மனமகிழ்ச்சிக்காகவும், அழகுக்காகவும் ஒளியமைப்பு செய்வதில் ஆர்வம் பெருகியது. கென்சோ டாங்கே, யோஷினோபு அஷிவாரா, கியோனோரி கிக்குடாகி போன்ற முன்னணிக் கட்டிடக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து, உணவு வட்டுக்கள், திரை அரங்குகள், தூதரகங்கள், வணிகக் கட்டிடங்கள் போன்ற ஏராளமான திட்டங்களின் வடிவமைப்புகளில் நான் பங்கு கொண்டிருக்கிறேன்.

எக்ஸ்போ-70 கண்காட்சிக்குப் பிறகு, சீரான நிலையில் இருந்துவந்த தூக்கத் தோன்றிய ஜப்பானியப் பொருளாதாரம், எண்ணெய் விலைகளின் திடீர் ஏற்றத்தினால் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியது எண்ணெய் நெருக்கடியினால், விளக்கு வசதி வடிவமைப்புத் தொழில் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அவங்கார (தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

ஜப்பானியச் சமையலறை அறுசுவை விருந்தினை அளிப்பது மட்டுமின்றி, கண்ணுக்கு விருந்தாகவும் விளங்குகிறது என்பர். கண்ணுக்கு விருந்தாக மட்டுமின்றி, ஆன்மாவுக்கும் விருந்தளிக்கிறது என்பேன்! ஒரு வகையில் இந்த வண்ணங்களும் தியானத்தைத் தூண்ட உதவுகின்றன. நீலமணிக்கல் போன்ற அரைகுறையாக ஒளி ஊடுருவிச் செல்லக்கூடிய அதன் மேகம்போன்ற மேற்பரப்பு சூரிய ஒளியினை ஈர்த்து தமக்குள்ளேயே இறுத்திவைத்துக் கொள்வதைப் போல் காட்சியளிக்கின்றன. அதன் வண்ண ஒளிநயங்களின் ஒத்திசை வினையும், பல திறத்தன்மையினையும் நோக்குங்கள். இதனைப்போன்று எந்த ஒரு மேலைநாட்டுப் பாதுகாப்பணடத்திலும் காணமுடியாது.

இனி மெருகு மாப்பண்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதில் நுட்பமாக வண்ணம் பூசிய 'யோகான்' பண்டத்தின் ஒத்திசைவினைப் பொருத்தி, அதன் வண்ணத்தைப் பகுத்தறிய முடியாத படி அதனை நிழலில் வைக்கும் போது, நமது தியானச் சிந்தனையை ஈர்த்திடும் ஆற்றல் அதற்கு அதிகமாக இருப்பதை உணரலாம். கடைசியாக, குளிர்ச்சியும், மென்மையும் வாய்ந்த இந்தப் பண்டத்தை வாயிலே வைக்கும்போது, அறையில் கவிந்திருக்கும் இருளின் ஒருபகுதி, ஓர் இனிப்புப் பண்டமாக ஒன்று திரண்டு, நம் நாவின் நுணியில் உருகு வதுபோல் உணர்கின்றோம் இந்த வகையில், உவர்ப்புச்சுவையுடைய 'யோகான்' பண்டத்தில், அதன் சுவையினை அதிகரிக்கும் ஓர் அதிசய ஆழ்ந்த உணர்ச்சியைக் காண்கிறோம்.

உலக நாடுகள் அனைத்திலும், உணவு, உணவுக்கலங்கள், பின்னணியிலுள்ள சுவர்கள் ஆகியவற்றின் வண்ணங்களை மனத்திற்கு உகந்ததாக அமைப்பதற்கு முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. ஆனால், ஜப்பானிய உணவுகளை, பிரகாசமான ஒளியிலும், வெண்ணிறக் கலங்களிலும் பரிமாறினால், அவற்றின் கவர்ச்சி பாதிக்கிறதுவிடும். தினமும் காலையில் உட்கொள்ளும் சோயா அவரையினாலான செந்நிற 'மிசோ' என்ற வடிசாறு, பண்டைக் கால இருண்ட வீடுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதை அதன் நிறமே கூறும். ஒரு நாள் நான் ஒரு தேனீர் விருந்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அதில் இந்த 'மிசோ'வைப் பரிமாறினார்கள். நான் எப்போதுமே அதிகக்கவனம் செலுத்தாமல் அருந்தி

வந்த, இருளடர்ந்த, மண்ணிறமான இந்த வடிசாற்றினைப் பார்க்கும் போது-கருநிற மெழுகு பூசிய பித்தளைக் கிண்ணத்தில் மெழுகுவர்த்தியின் மங்கிய ஒளியில் அதனைப் பார்க்கும்போது-அது உண்மையில் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியையும், பசியைத் தூண்டும்பண்பும் உடையதாக இருப்பதைக் கண்டுகொண்டேன்.

'ஷோயூ' என்பது ஒரு வகை ஊறுகாய்; இது பழுப்புநிறமானது; இதனையும் மங்கிய ஒளியில் பார்க்குங்கள். ஒளிர்கிறது. இருளிலும் இதனைத் தெளிவாகக் காணலாம் அதேபோன்று, வெண்ணிற மிசோ, சோயா அவரையிலிருந்து தயாரிக்கும் 'டோஃபூ' என்ற வெண்தயிர், சிலவெண்ணிற மீன்களிலிருந்து தயாரிக்கும் 'காமோ போக்கோ' என்னும் களிவகை, இனிப்பு உருளைக்கிழங்கு, வெண்ணிறமீன் ஆகிய அனைத்துமே வெண்மையான உணவுகள். இவற்றைப் பிரகாசமான ஒளியில் பரிமாறினால், அவற்றின் சிறப்பியல்பு புலப்படாது. அனைத்திற்கும் மேலாக, பார்க்கும்போதே கண்ணைக்கவரும் மல்லிகைப் பூப்போல் வெண்மையான சோறு, ஜூனிசிரோ டானிசாக்கி

ஜூனிசிரோ டானிசாக்கி (1886-1965) எழுதிய 'இனே ரேய்சான்' (1933 'இன் பிரெய்ஸ் ஆஃப் ஷேடோஸ்') இலிருந்து எடுக்கப் பெற்றது.

2. குசா-மாக்குரா: நாட்கும் சோசெக்கியின் 'தி தர் - கார்னர்டு வோர்ஸ்டு' எனும் நெடுங்கதை இது. 1906இல் வெளியானது.

3. யோகான்: படிக்க போன்ற பழத்தைப் போல் இனிப்புப் பண்டம் அவரை மாவு, சர்க்கரை, கடற்பாசி, முந்திரி போன்ற பழங்கள் கலந்தது.

4. மிசோ: புளித்த மொச்சையை அவித்துப் பசையாக்கி உட்பும் கலந்தது. இதைக் காலை உணவாக வழங்கும் வடிசாற்றில் சேர்ப்பர்.

5. ஷோயூ: புளித்த மொச்சை கலந்த பழுப்பு நிறமுள்ள குழம்பு இது. ஜப்பானிய சமையலில் எப்போதும் இடம் பெறும்.

6. டோஃபூ: அரைத்து, அவித்து வடிக்கடி கலந்த மொச்சையிலிருந்து செய்யப்படும் வெண்ணிற தயிர்.

7. காம்போக்கோ: சிலவகை வெண்ணிற மீனை அவித்து காயவைத்து உணவு. பல உணவுகளில் இதன் துண்டுகள் சேர்க்கப்படும்.

வண்ணப் பக்கம்: வலப்புறம்

'ஒரு ஜப்பானிய அறையின் எழில் அதன் அலங்காரப்பொருள்களில் இல்லை. பல்வேறு திட்பமுள்ள நிழல்களின் சேர்க்கையினாலே ஏற்படுகின்றது. வாழ்வின் சாயல் படராத மங்கலொளி படர்ந்த சுவரில் பதித்த வெளி விளக்குகளின் மாறும் ஒளியினால் ஏற்படும் இந்நுட்பமான தெளிவு நமக்கு இன்பமுட்டுகிறது.' (ஜூனிசிரோ டானிசாக்கி) கட்டடக் கலைஞரான டாடோவோ ஆண்டோ 1985இல் ஓசாக்காவில் கட்டிய தேநீரகத்தின் ஒரு பகுதியை ஒளிப்படம் காட்டுகிறது. இதன் எளிமையான, தெளிந்த வடிவம் ஜப்பானிய அழகுணர்வு மரபை உள்ளவாறே காட்டுகிறது.

ஈசிப்படம் மும்மீட்சுவோ மாட்குவாக்கா: 'தி ஜப்பான் ஆர்கிடெக்ட்', டோக்கியோ

மோட்டோக்கோ இவி அம்மையார் டோக்கியோ நுண் கலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொழில்துறை வடிவியல் பயில்நாரர் பிறகு ஒளி வடிவையிலும் அமைப்பியலிலும் வல்லுநரானார் - 1970 ஷாக்கா கண்காட்சியில் இடம்பெற்ற இவருடைய இப்படைப்புகள் மக்கள் கவனத்தை ஈர்த்தன; 1975 ஓக்கினாவா பெருங்கடல் கண்காட்சியிலும், 1985 டீக்கூபா பன்னாட்டு கண்காட்சியில் பல அரங்குகளிலும் இடம் பெற்ற ஈசியமைப்புத் திட்டங்கள் பன்னாட்டுப் புகழ்பெற்றன. பல நாடுகளில் பணியாற்றமாறு இவர் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இயற்கையோடு இயைந்த நகர்கள்

அகஸ்டுள் பெர்க்

நகர்ப்புற மரபு மேற்கு ஆசியாவில் தோன்றி, ஐரோப்பாவில் பரவி, ஓர் ஊரக அல்லது இயற்கைப் பின்னணிக்கு எதிராக ஒரு நகரின் அல்லது மாநகரின் உருக்காட்சியை விட்டுச் சென்றிருக்கிறது. இன்றைய நகர்ப்புற வளர்ச்சியானது, புறநகர்களை நாட்டுப்புறத்திற்கு நீட்டிப்பதன் வாயிலாகவும், கிராமத்துப் பசுமையை நகரங்களில் பல இடங்களில் நீட்டிப்பதன் வாயிலாகவும், இந்த வேற்றுமையை மங்கச்செய்துவிட்டது. ஆனால், இந்த மனப்போக்கு, நகருக்கும் இயற்கைக்குமிடையே ஐரோப்பா தன்னையறியாமல் ஏற்படுத்திவரும் எதிர் முரணை அடியோடு அழித்துவிடும் அளவுக்குச் சென்றுவிடவில்லை. நகரம், செயற்கையாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சுற்றுப்புறச் சூழலுடன் ஒரு துருவமாகவும், இயற்கை உலகம் நேர் எதிர் துருவமாகவும் விளங்குகின்றன. இந்த இயற்கை உலகம், நகரைவிடச் செயற்கைத்தன்மை குறைந்தது. இங்கு அதிகமானோர் நாட்டுப்புறச் சூழல்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓய்வு நாடுவோர் இந்த இயற்கை உலகத்தை அதிகமாக நாடிச்செல்கிறார்கள்.

ஆனால், ஐரோப்பாவுக்கேயுரிய இந்தப் பாங்கு உலகெங்கும் நிலவுவதாகக் கூறுவதற்கில்லை. குறிப்பாக, ஜப்பானுக்கு இந்தப் பாங்கு சிறிதும் பொருந்தவில்லை. சீனாவிலும், ஐரோப்பாவிலும் உள்ள நகரங்களைப்போல் ஜப்பானிய நகரங்களில் கோட்டைகொத்தளங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இதனால், அங்கு கிராமச் சூழலிலிருந்து நகரங்கள் துண்டிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அதே போன்று, நகரங்களிலும், கிராமப்புறங்களிலும் மக்கள் அடர்த்தியில் அத்துணை வேற்றுமையில்லை. ஆனால், இயற்கைக்கும் பண்பாட்டுக்குமிடையிலான உறவுநிலையில்

நகரங்களை ஜப்பானிய மக்கள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் கருதுவது இங்கு சிறப்புக்குரியதாகும். பண்டைக்காலத்தின் இறுதியில் கி.பி. (3-7 ஆம் நூற்றாண்டு), ஜப்பானில், நகரங்களுக்கும் நாகரிகத்திற்கு மிடையிலான தொடர்பு மிக வலுவாக இருந்தது. ஏனெனில் இரண்டுமே சீனாவிலிருந்து ஜப்பானில் புகுத்தப்பட்டன. எனினும், இவை இரண்டும் இங்கு திடீரெனப் புகுத்தப்பட்டமையால், நகர்ப்புற வளர்ச்சியும் நாகரிகப் பண்புகளும், ஆன்மவாதத்தில் ஊறிய ஜப்பானியரின் இயற்கை பற்றிய அக்கொள்கையில் வேரூன்றியனவாக இருந்தன. பண்பாட்டு ஒழுங்கமைதியும், இயற்கை ஒழுங்கமைதியும், பிரிவிலாத் தொடர்புடையவை என்ற நம்பிக்கை இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையாகும். இக்கொள்கை ஜப்பானிய நகர்ப்புற வளர்ச்சியில் இரு முகச் செல்வாக்கினைச் செலுத்துகிறது. உருவகுறையில், இயற்கையின் மீதான நுட்பமான ஆர்வப் பற்று கவிதையிலும், கட்டிடக்கலையிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. உயிரியல் சூழல் முறையில், நகர்ப்புறச் சூழலின் பருவியல் அமைப்பான்களிலும், குறிப்பாகத் தாவரங்களின் முக்கியப் பங்குப்பணியிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. பண்டு தொட்டு இன்று வரையிலும் ஜப்பானிய நகரங்கள் எப்போதுமே இயற்கையின் வெளிப்பாட்டாக இருந்துவந்துள்ளன.

நயநாகரிகம்—இயற்கைஎழில்

8—12 நூற்றாண்டுகளில் மாட்சிமையுடன் விளங்கிய ஹியான்காலத்து நாகரிகம், அப்போது ஹியான் என அழைக்கப்பட்ட கியோட்டோவிலிருந்து அரசவையை மையமாகக் கொண்டு இயங்கிவந்தது. இந்தக் காலத்தில் கலைகளும் இலக்கியம்

களும் செழித்தோங்கின. 'ஜெஞ்சி மோனோகாட்டாரி' என்ற தலை சிறந்த உலக இலக்கியம் இந்தக் காலத்தில்தான் தோன்றியது. 'அரசவை' (Court) என்ற சொல்லிலிருந்துதான் 'மரியாதை' (Courtesy) என்ற ஆங்கிலச்சொல் தோன்றியது. அதேபோன்று, "அரசரின் அரண்மனை" எனப்பொருள்படும் 'மியா' என்ற சொல்லிலிருந்துதான் உயர்ந்த பண்பியல்புகளைக் குறித்தும் 'மியாபி' என்ற ஜப்பானியச் சொல் தோன்றியது. 'தலைநகரம்' எனப்பொருள்படும் 'மியாக்கோ' என்ற சொல்லும் 'மியா'விலிருந்து பிறந்ததுதான்.

எனினும், இந்த ஒப்புமை. கண்ணோட்டத்தில் பெரும் வேறுபாட்டினையும் காட்டுகிறது. 'நகரம்' எனப்பொருள்படும் 'போலிஸ்' என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து 'பண்பு எனப் பொருள்படும்' 'Politeness' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லும், 'ரோமானியக் குடிமகன்' எனப் பொருள்படும் 'இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து 'பண்பு நயம்' (Civility) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லும், 'பண்பியல்பு' (Urbanity) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லும் பிறந்தன. இச்சொற்கள், நகரத்தின் செயற்கைச் சூழலில் வாழும் மக்களிடையிலான அடிப்படை உறவு

வண்ணப் பக்கம்: இடப்புறம்

"மரங்கள் சூழ்ந்த மரக் கட்டிடமே ஷிண்டோ ஆலயத்தின் அடிப்படை அமைப்பு...இப்பினிதக் காடு (சிஞ்சு-நோ மோரி) மலைக் காட்டைக் குறிக்கின்றது. இதன் நடுவில் தெய்வத்தின் பிறப்பிடம். இது பூர்வீக இயற்கைச் சூழலையும் குறிக்கின்றது. இதன் மரங்கள் வெட்டப்படக் கூடாதாகையால், சிஞ்சு-நோ-மோரி ஒளிரும் இலைகளுள்ள காட்டின் சின்னமாக இருக்கின்றது. ஒருகாலம் இக்காடுகளே ஜப்பானின் சமவெளிகளில் நிறைந்திருந்தன." கியோட்டோவிலுள்ள ஷிண்டோ ஆலயத்தை ஒளிப்படம் காட்டுகிறது.

1. ஜெஞ்சி மோனோகாட்டாரி ("ஜெஞ்சியின் கதை") பண்டைய ஜப்பானிய மரபில் எழுதப்பட்ட அரிய நெடுங்கதை. கியோட்டோவில் ஹேயான் அரசவை மங்கையான முராசாக்கி ஷிக்கிபு 11ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இதை எழுதினார். சூழ்ச்சிகளும் குணசித்திரமும் செறிந்த இக்கதை உயர் குடி அரசவை மக்களைச் சித்தரிக்கின்றது 18ஆம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய அறிஞர் மோட்டிரி நோரினாகா கூறுவதுபோல இது 'கூர் உணர்வோடு' எழுதப்பட்டுள்ளது.

2. ஜப்பானில் புகழ்பெற்ற கவிஞரின் ஒரு வரான பெளத்த குருவும் கவிஞருமான சாய்கியோ (1118-1190) 31 அசைகளுள்ள ஜப்பானிய மரபுக் கவிதை வடிவான 'வாக்கா எழுதுவதில் தல்லுநர். தனியே அலைந்ததினால் உந்தம்பெற்ற அவருடைய நூல்களில் இயற்கைப் பற்றும் பெளத்த சமயப் பற்றும் காணப்படுகின்றன.

3. பெளத்த துறவியாக மாறிய அரசவைக் கவிஞர் காமோ நோ சோமைய் (1155-1216) தமது 'ஹோஜோ கி 'பத்து அடிசுதரக் குடிசை' எனும் நூலில் தம் வாழ்நாளில் கியோட்டோவில் நிகழ்ந்த அழிவுகளைச் சுருக்கமாக விளக்குவதுடன், அவற்றிற்கு முரணான இயற்கை எழிலையும், தம் துறவு வாழ்க்கையின் அமைதியையும் விவரிக்கிறார்.

ஒளிப்படம்: பர்ட்கின்ஸ் மாரும், பாரிஸ்

'இக்பானா' எனப்படும் ஐப்பானிய மலர் அமைப்பு முறையில் முதிர்ந்த மரபுகளும் சிக்கலான அடையாளங்களும் உண்டு. புத்தருக்கு மலர் படைக்கும் வழிபாடாக அது தோன்றியது. ஐப்பானியரின் மரபான தேநீர் சடங்கைப் போன்று இதிலும் எழிலும் எளிமையும் இணைந்துள்ளன. ஒரு கலைஞர் கூறுவதுபோல், இக்பானா "கொஞ்சம் நீரும் மலரும் சிளையும் இருந்தால், பாயும் நிரோடையையும் பரந்த மலைகளையும் குறிக்கும்".

வலப்புறம்: டோக்கியோவில் ஷிஞ்சிகு வணிகப் பகுதியிலுள்ள கான் கிரீட், எஃகு, கண்ணாடி ஆகியவற்றால் மைந்த, நிலநடுக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டத வாணாளாவிய கட்டிடங்கள்.

நிலைகளைக் குறிக்கின்றன. 'நய நாகரிகம்' என்பது முதலில், காதலர் மொழியைக் குறித்தது. ஆனால், 'மியாபி' என்ற சொல் முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்தினைக் குறிக்கிறது. அது, மனிதர்களுக்கிடையிலான உறவு நிலையில் பண்பினையோ, பண்பியலையோ குறிக்கவில்லை; மாறாக இயற்கையுடன் மனிதர்கள் கொண்டுள்ள உணர்வு பூர்வமான அழகியல் உறவினைக் குறிக்கிறது.

"ஜெஞ்சி மோனோகாட்டாரி!" இலக்கியங்கள் 'மியாபி' பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. குறிப்பாக, கவிதைகளிலும், ஆடையணிகளிலும், தோட்டக்கலைகளிலும் இயற்கை மீதான ஆர்வப்பற்று முனைப்புடன் வெளிப்படுகிறது. இயற்கையை நகரவாசிகள் எத்துணை அளவுக்கு நேசிக்கிறார்கள். அல்லது போற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே அவர்களின் நாகரிக உணர்வு மதிப்பிடப்படுகிறது.

ஒளிப்படம்: ரிச்சர்டு காலுவர் மாரும், பாரிஸ்

தோட்டங்கள், தேநீர்க்காட்சி மாடங்கள்

ஹியான் காலத்து இறுதி ஆண்டுகளில், இயற்கை மீதான இந்த ஆர்வம் பற்று மரபொழுங்குச் சட்டமாகக் கப்பட்டது. தலைநகர் வாழ்க்கையை வேண்டுமென்றே உதறிய சாய்கியோ²வின் கவிதைகளில் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போன்று, மலைப் பகுதிகளின் ஏகாந்த அனுபவம் அதற்கு புதிய உயிர்ப்பூட்டியது. நகர்ப்புறத்துடன் சிறிதும் தொடர்பில்லாத—அதற்கு எதிர்மாறான—புதிய அழகியல் நெறிமுறைகள் உருவாகின. உதாரணமாக, "பத்தடிச் சதுரக் குடிசை" என்ற தமது கவிதை நூலில் துறவியின் வாழ்க்கைக்கு உகந்த பத்தடிச் சதுரக்குடிசை வடிவமைப்பை காமோ-நோ-சோமைய்³ என்ற துறவி விளக்குகிறார்.

இரண்டு அல்லது மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, முரோமாச்சி, மோமோயாமா காலங்களில் (14—16ஆம் நூற்றாண்டுகள்), நகர்ப்புறத்திற்கு முற்றிலும் எதி

ரான இந்த முன்மாதிரிகள், நகரங்களில் தேநீர்க்காட்சி மாடங்களிலும், அதற்குச் செல்லும் வழியிலமைந்த குட்டித் தோட்டங்களிலும் மிக உயர்ந்த வடிவத்தில் வெளிப்பட்டன. தேநீர்க்காட்சி மாடத்தின் சிறிய வடிவவளவும், அதன் கட்டுமானப் பொருள்களும், அதனை மலைவாச உறைவிடத்தின் உருவக வடிவமாகக் காட்டுகின்றன. இது இந்த உலக வாழ்வின் நிலையான மையை உணர்த்துகிறது. அதேபோன்று, காலடிக்கற்களுடன் கூடிய குட்டித் தோட்டம், தூய்மையான புத்த மார்க்கத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் கரடுமுரடான மலைப்பாதையினை நினைவுபடுத்துகின்றது.

இந்த வெளிப்பாட்டு வடிவங்கள், ஜப்பானிய வீடுகளை, குறிப்பாக 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தலைநகர் ஈடோ (இன்றைய டோக்கியோ) விலிருந்த போர்வீரர் இல்லங்களை வெகுவாக மாற்றியமைத்தன. இந்த இல்லங்கள், சிறிய தனித் தனி இல்லங்களின் உருவமாதிரியில் அமைந்திருந்தன. ஒவ்வொரு இல்லத்திலும், தனித்

தோட்டம் இருந்தது. இன்றைய டோக்கியோவிலும் பெரும்பாலான மக்கள் இத்தகைய இல்லங்களிலேயே வாழ்கின்றனர்.

இவ்வாறு, உலகின் மிகப்பெரிய நகராகிய டோக்கியோவில் இயற்கையுடன் இயைந்த இல்லங்கள் உன்னதக் குடியிருப்பிடங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. டோக்கியோவைப் போல் இடநெருக்கடி அதிகமில்லாத மற்ற நகரங்களிலுங்கூட இதே கருத்து நிலவுகிறது.

காடும் புனிதத் தோப்புகளும்

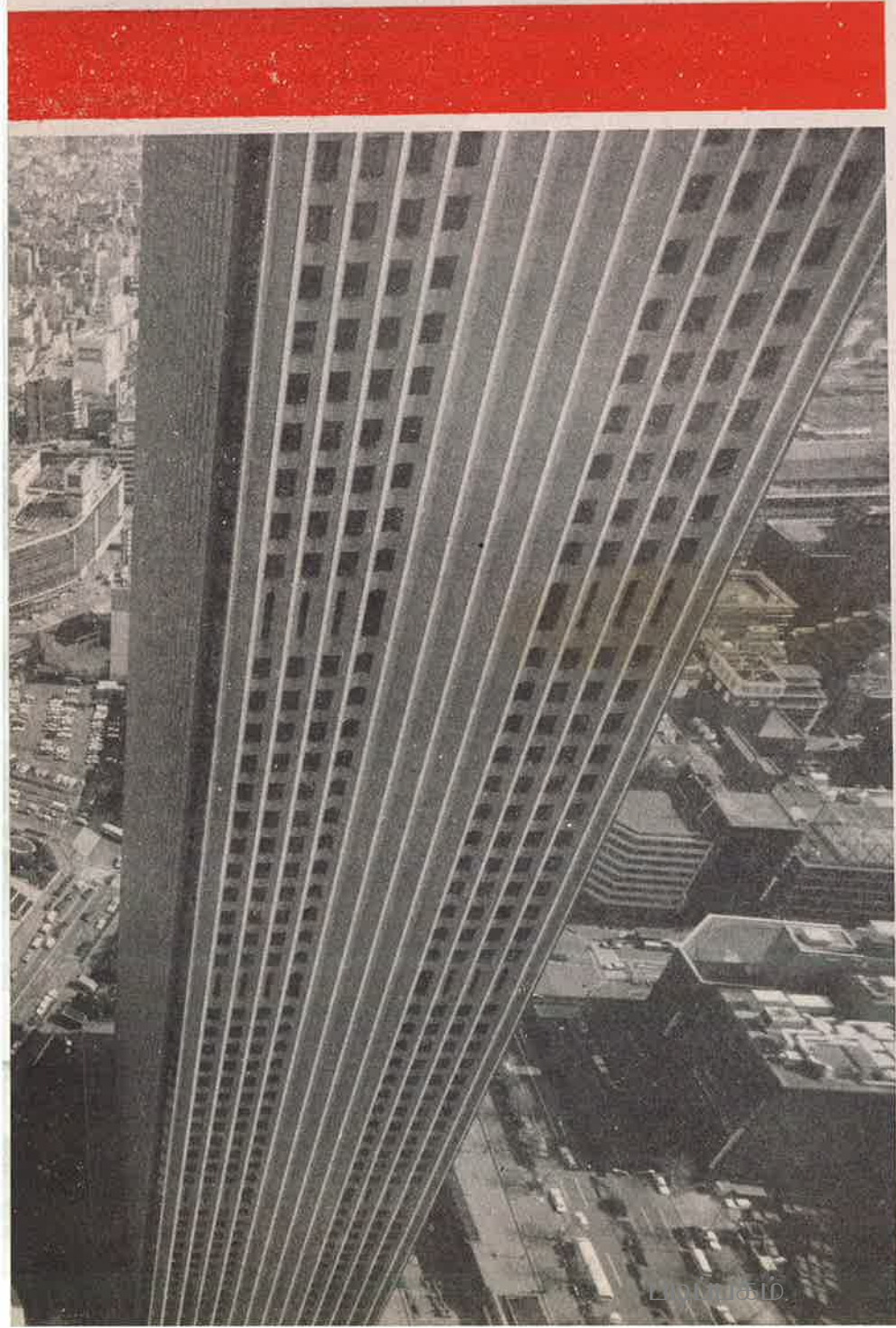
இந்த உறைவிடங்கள் அனைத்தும் புத்த சமயத்திலிருந்தும், புத்தசமயம் வழியாகச் சீன நாகரிகத்திலிருந்தும் தோன்றியவை. எனினும், இவற்றில் உள்நாட்டு ஆன்மவாத மரபின் உன்னத வெளிப்பாடு, ஷிண்டோ சமயத்துடன் இணைந்து வாழ்கின்றது. ஷிண்டோ சமயப் புனித இடங்கள், தொலைதூரப் பள்ளத்தாக்கிலுள்ள ஒரு பாறையிலிருந்து, டோக்கியோவின் நடுவிலுள்ள ஒரு கோயில் வரையிலும், ஒரு மரச்சிகளையிலிருந்து, பல ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள புனித வளாகம் வரையிலும் பலவகையானவை. இவை சிறிதும் பெரிதுமாக ஜப்பான் முழுவதிலும் காணப்படுகின்றன. எனினும், அவை அனைத்தும் ஓர் அம்சத்தைப் பொதுவாகக் கொண்டிருக்கின்றன. அதாவது, உருவக முறையில், அங்கு வணங்கப்படும் தெய்வங்களுடன் இணைந்த புராணக் கதைகள் வாயிலாகவும், உயிரினச் சூழல் முறையில், அவற்றின் தாவரங்கள் வாயிலாகவும் அவை இயற்கையைச் சுட்டுகின்றன.

நகரங்களிலும், நாட்டுப்புறங்களிலும் உள்ள ஒரு ஷிண்டோ கோயிலின் அடிப்படை அமைப்பு, மரங்கள் சூழ்ந்த ஒரு மரக்கட்டிடம் ஆகும். இந்தப் புனித மரக்கட்டிடம், மலைக் காடுகளைக் (யமா) குறிக்கிறது. இக்கட்டிடத்தின் நடுநாயகமாகத் தெய்வீகபீடம் அமைந்துள்ளது. சமயக்கட்டிடங்களின் தெய்வீகத்தன்மையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கட்டிடக்கலை விளங்குகிறது. அதேசமயம், அதன் உயிரினச்சூழல், ஆதி இயற்கைச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கிறது இங்குள்ள மரங்கள், ஒரு காலத்தில் வடகிழக்குப் பகுதியைத் தவிர ஜப்பானின் சமவெளிகள் முழுவதையும் மூடியிருந்த பசங்காடுகளைக் குறிக்கின்றன.

இந்தப் புனித மரங்கள் உரிய முறையில் பேணிக்காக்கப்படவில்லை. இம் மரங்களில் பெரும்பாலானவை நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்காக வெட்டப்பட்டுவிட்டன. எனினும், பெரிய நகரங்களின் இதயப்பகுதிகளில், நகரங்கள் தோன்றுவதற்கு

(தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

அகஸ்டின் பெர்க்: ஃபிரெஞ்சு நாட்டவர் பாரிஸிலுள்ள டிசுமுகவியல் உயர்கல்வி நிலையப் பேராசிரியர், அங்கு இன்றைய ஜப்பான் பற்றிய ஆய்வின் இயக்குநர்; இப்போது டோக்கியோவிலுள்ள ஃபிரெஞ்சு-ஜப்பானிய நிலையத்தில் ஃபிரெஞ்சு இயக்குநர் ஜப்பானியப் பற்றிய 'விவரவென்பாள்', 'ஷப்போர்' (1982), 'லா குவாலித்தே தெ லெ வில்; உர்பானித்தே ஃபிராஸ்சேஸ் உர்பானித்தே நிப்போன்' (1987) போன்றவை இவருடைய நூல்களுள் சில.

மாறிவரும் வீடு

வீடுகட்டும் கலையில் பண்டைய, இன்றைய இயல்புகள்

நெடுங்காலமாக ஜப்பானிய வீடுகள் பல கட்டிடக்கலைஞர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்துவந்துள்ளன. இன்னுங்கூட, அக அலங்கார இதழ்களிலும், கலை வெளியீடுகளிலும் ஜப்பானிய இல்லங்கள் மிகுதியாக இடம்பெறுகின்றன.

மேலை நாட்டுத் தராதரங்களின் படி, ஜப்பானிய வீடு, வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு உகந்த இடமன்று. அங்கு குளிர்காலத்தில் குளிர் மிகுதி; அப்போது, மக்கள் வெற்றுத்தரையில் பாய்களில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். வீடுகட்டியவருக்கு அந்த வீடு நெடு நாள் உழைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. எனினும், அதன் வடிவமைப்பு, கட்டுமானமுறை, அழகியல் தத்துவம் ஆகியவற்றின் காரணமாக, அது ஒரு முடிமையான, சிக்கலான அமைப்பாகத் திகழ்கிறது.

ஜப்பானிய வீடு மரத்தினாலானது. வீட்டுக்கும் வெளியுலகிற்குமிடையே பல நுட்பமான இடை வழிகள்

உண்டு. இவற்றுள் மிக முக்கியமானது தோட்டம். இவற்றுக்கிடையே இந்த இல்லம், இயற்கையுடன் நெருங்கி இணைந்து திகழ்கிறது. குமிழான சுவர்களின் மீது வேய்ந்த கூரையுடன் கட்டிட அடிப்படையைத் தாங்கும் பதிகால்களின் மீது இந்த வீடு கட்டப்பட்டிருப்பதால், கோடையில் 40° வரை வெப்பத்தையும், 80% வரை ஈரப்பதத்தையும் இது தாங்கக் கூடியது. இதன் கட்டுமானம், கடும் நில அதிர்ச்சிகளுக்கு தாக்குப் பிடிக்கிறது. வீட்டின் இடை தடுப்புகள், சுறுக்கி நகர்த்தும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதால், தேவைக்கேற்ப, இரண்டு அறைகளை ஒரே அறையாக அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஜப்பானிய இல்லம் ஜப்பானிய சமூக மற்றும் குடும்ப அமைவன வடிவத்தை எடுத்துக்காட்டக் கூடியது. குடும்பத்தில் தனிநபர்களிடையே நிலவும் படிநிலை உறவுநிலைகளை இந்த இல்லம் திட்டவாட்டமாகப் பிரதிபலிக்கிறது.

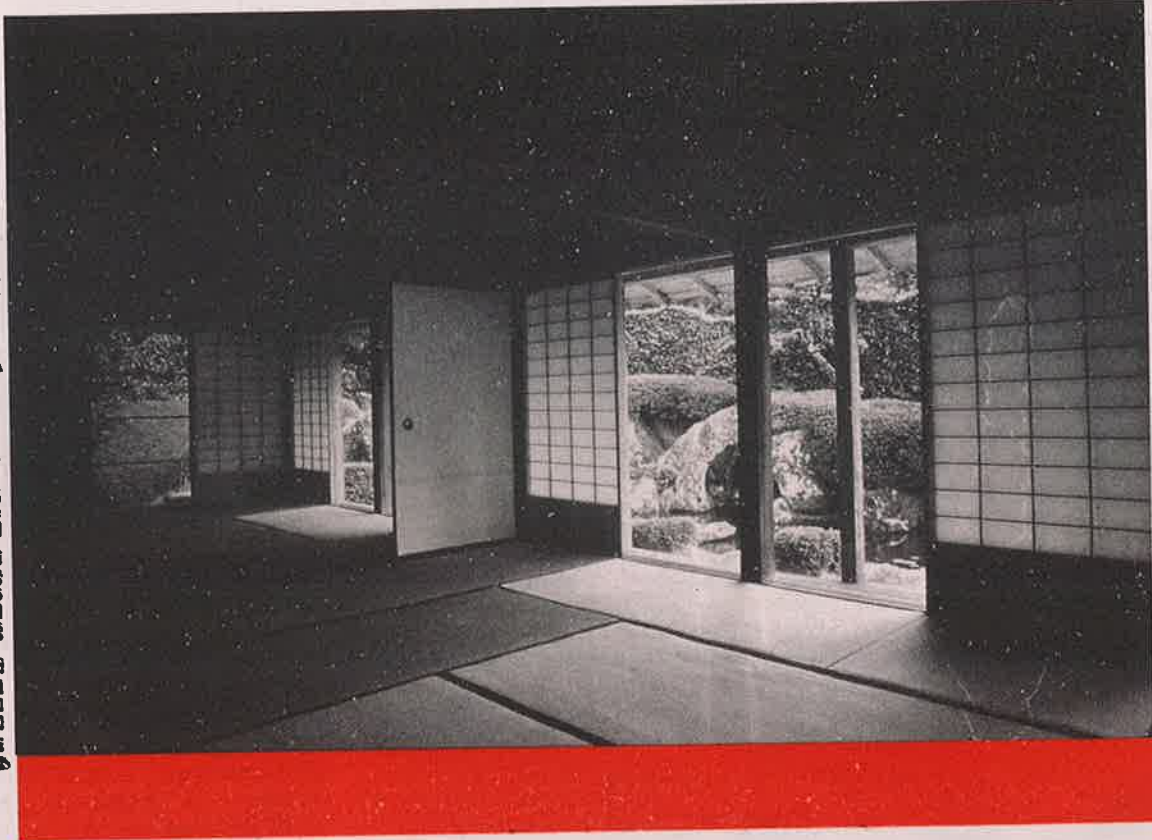
மாற்கு பூர்தியர்

பண்டைய ஜப்பானிய வீட்டில் இன்றைய கனமான தட்டுமுட்டுப் பொருள்கள் இடைஞ்சலாக இருந்தன. அதில் எளிமை இயல்புண்டு; இடத்தை வசதிக்கேற்பப் பயன்படுத்துவர், ஒவ்வோர் அறைக்கும் ஒரு பயன் இருப்பதும், நகரும் தட்டிகளுக்குப் பதிலாக அறைகளைக் காண்கிரீட் சுவர்களால் பிரிப்பதும் வாழுமிடத்தைச் சிறியதாகக் காட்டுகின்றன.

ஒளிப்படம் சிக்கமோலன் சூனாண்டாக்ட் பிரஸ் இமேஜஸ் பாரிஸ்

ஒளிப்படம் - மைக்கிள் மாசின்டைர் டி ஏ என் டி பாபிஸ்

ஆனால், இவையெல்லாம் காலா வதியாக்கிக்கொண்டுவருகின்றன. பல நூற்றாண்டுக்காலப் பரிணாமத்திற்குப் பின்பு, மரபான ஜப்பானிய வீடு, டோக்கியோ போன்ற மாநகர்களிலும், அதன் புறநகர்களிலும், பழஞ்சின்னங்கள்போல் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. கட்டுமானமுறைகளில் மிக விரைவாகப் பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனால், இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர், தனியார் மற்றும் கூட்டுக் குடியிருப்புகளில் தோன்றியுள்ள புதிய பாணிகள், மரபான வாழ்க்கைப் பழக்கங்களைப் புரட்சிகரமாக மாற்றியுள்ளன.

இந்த மாறுதலுக்குப் பல காரணங்கள் கூறலாம். ஜப்பானில் 40% வீடுகளில் படுக்கை தோன்றியதற்கு மேலை நாட்டுச் செல்வாக்கே சாரணம் என்றப்பாதினும், இந்த மாறுதலுக்கு மேலை நாட்டுச் செல்வாக்கை மட்டுமே முழுக்காரணமாகக் கூறமுடியாது. இன்றுங்கூட, மரபான படுக்கைகளும் இருந்து வருகின்றன. இந்தப் படுக்கைகளை நாள்தோறும் காலையில் வெயிலில் காயவைத்து மீண்டும் பாண்மீது எடுத்து வைக்கிறார்கள். டோக்கியோவில், ஒரு குடியிருப்புத் தட்டின் சராசரிப் பரப்பளவு 58 ச.மீ. இதில் பெரும்பகுதியைப் படுக்கை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறது.

இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முன்பு ஜப்பானிய வீடுகளில் நாற்காலிகளே இல்லாமலிருந்தன. இன்று மேலை நாடுகளிலிருந்து நாற்காலிகள் வந்துவிட்டன. ஓர் அறையில்

மேலை நாட்டுப் பாணியிலான மேசை நாற்காலிகளும், இன்னொரு அறையில், மரபான தாழ்ந்த மேசைகளும், மெத்தைகளும் உள்ளன. இந்த இருவகைத் தளவாடங்களும் இடம்பெற்றிருப்பதற்கு, பெருமளவில் கட்டப்படும் குடியிருப்புகளின் மேற்கூரை தாழ்வாக இருப்பது ஒரு காரணமாகும். பழக்கம் காரணமாகவும் மேற்கூரை தாழ்வாக அமைக்கப்படுகின்றது. ஒருவர் தரையில் அல்லது நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பொறுத்து, ஓர் அறையின் கனஅளவு வெவ்வேறாகத் தோன்றுகிறது. அதேபோன்று, மேலை நாட்டுப் பாணியில் ஒருமேசையைச் சுற்றி நாற்காலிகளில் உட்காருவதை விட அதிகமானவர்கள் தரையில் விரித்த மெத்தைகளில் உட்காரலாம்.

எனினும், ஜப்பானிய வாழ்க்கைப் பழக்கங்களில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மாறுதல்கள் உள்நாட்டில் தோன்றியனவாகவே காணப்படுகின்றன. கடந்த காலத்தில் மக்கள் ஒரே அறையில் உண்டார்கள்; உறங்கினார்கள்; ஆனால், இன்றைய இல்லங்களில், ஒவ்வொரு நோக்கத்திற்கும் தனித் தனி அறை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. போருக்கு முந்திய ஜப்பானிய சுகாதார உணர்வு வளர்ந்து உண்ணுவதும் உறங்குவதும் வெவ்வேறு அறைகளில் நடைபெற வேண்டும் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொண்டதே இதற்குக் காரணம்.

போருக்குப் பின்னர் பெருமளவில் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் பரப்பளவு

(தொடர்ச்சி IV பக்கம் பார்க்க)

மரபான ஜப்பானிய வீடு மென்மையானது; இயற்கைச் சூழலுடன் இணைந்தது. அங்குள்ளோர் மாறும் காலங்களின் ஒழுங்கியல்பை அனுபவிக்கவும், பௌத்த மதத்தின் அடிப்படையான "நிலையாமை"யை உணரவும் முடியும். ஓரளவு ஒளிபுகும் வெளித்தட்டிகள் ஒளியைச் சிதறும். அவற்றிற்கு வெளியே தோட்டம் உண்டு. அது வீட்டினுள்ளிருந்து பார்க்கும்போது படம்போல் தோன்றுமாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மாற்கு பூர்தியர்: ஃபிரெஞ்சுக் கட்டடக்கலைஞர்; டோக்கியோவின் நகரச் சூழல் பற்றிய ஃபிரெஞ்சு-ஜப்பானிய இணை ஆய்வுத் திட்ட வல்லுநர் குழுவின உறுப்பினர். "ஹவுசிங் புரடக்ஷன் அண்டு லிவ்விங் கண்டிஷன்ஸ், தி ஃபர்ஸ்ட் சபசிடைஸ்ட் ஹவுசிங் இன் ஜப்பான், 1922-1924"; "தி பிராப்ளம் ஆஃப் அர்பன் ஹவுசிங் இன் ஜப்பான்", போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இடம் தேடும் பருத்த அயல்நாட்டவர்

ஜேம்ஸ் கிரீகப்

நெருக்கமான நேரத்தில் சுரங்கப் பாதைத் தொடர் வண்டியினுள் ஓர் ஊழியர் பணிகளைத் தள்ளுகிறார்.

ஜப்பானிய சுரங்க இரயில்களிலும், பணிகளுக்குச் சென்றுவருவோருக்கான இரயில்களிலும் பெரும்பாலும் இரயில் பெட்டியின் இருபுறங்களிலுமுள்ள நீண்ட விசிப்பலகை வடிவிலான இருக்கைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை பச்சை, இளஞ்சிவப்பு அல்லது நீல நிறத்தில் வசதியான மெத்தை-திண்டு இருக்கைகளுடன் அமைந்துள்ளன. இந்த இரயில்கள் பெரும்பாலான நகரங்களில் நாள் முழுவதிலுமே மிகுந்த நெரிசலுடன் ஓடுகின்றன. நெரிசல் நேரத்தில் இயன்றஅளவு எண்ணிக்கையிலான மக்கள் இரயில் பெட்டிகளின் நடுவிலுள்ள அகன்ற இடைவெளியில் நின்றுகொண்டு பயணஞ்செய்வதற்கு வசதியாகவே

இருக்கைகள் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஜப்பானிய இரயில்கள் எப்போதுமே சரியான இடத்தில் வந்து நிற்கும்; இரயில் கதவுகள் தானாகவே திறக்கும். பொதுமக்கள் அப்படி இரயில் கதவுகள் திறக்கும் சரியான இடத்தில் வரிசையில் நின்று கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆனால், இரயில்வந்து நின்று கதவுகள் திறக்கும்போது இடப்பிடிப்பதற்கு மக்கள் நெருக்கித் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே ஏறுவார்கள். இதனால், சில சமயம் இறங்குபவர்களுக்கு வழிகிடைக்காமல், அவர்கள் முண்டியடித்துக்கொண்டு இறங்க வேண்டியிருக்கும். வரிசையைத் தவிர்த்துவிட்டு இரயிலில் ஏறுவதில் சிறுவர்கள் வல்லவர்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் அவர்களுக்கு அவ்வாறு பயிற்சியளித்திருக்கவேண்டும். அவர்கள் வரிசையைப் பொருட்படுத்தாமல் துரிதமாக இரயிலுக்குள் ஏறி இருக்கைகளைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் பெரியவர்களுக்கு இடங்கொடுப்பதுமில்லை. ஜப்பானிய இரயில்களில் நரைத்த முதியவர்களுக்கென "வெள்ளி இருக்கைகள்" என்று சில இருக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த ஒதுக்கீட்டை யாரும் மதித்து நடப்பதாகத் தெரியவில்லை.

நயநாகரிகத்திற்கும் மரியாதைக்கும் பெயர்பெற்ற ஜப்பானிய மக்களின் இந்த நடத்தை எனக்குப் புதிராக இருந்தது. தேனீர் வழங்குவதை ஒரு மரியாதையான சடங்கு போல் செய்யும் ஜப்பானியர்களா இப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள்? இதற்கான காரணம் இப்போது எனக்குப் புரிகிறது. ஜப்பானில் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் இன்று போதிய இடமில்லை. எனவேதான், இரயிலில் ஓர் இருக்கையைப் பிடிக்க ஜப்பானியர்கள் இப்படி நெருக்கியடித்துக் கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு முண்டியடித்து முன்னேறுவது ஒரு தேசியப் பண்பாகிவிட்டது.

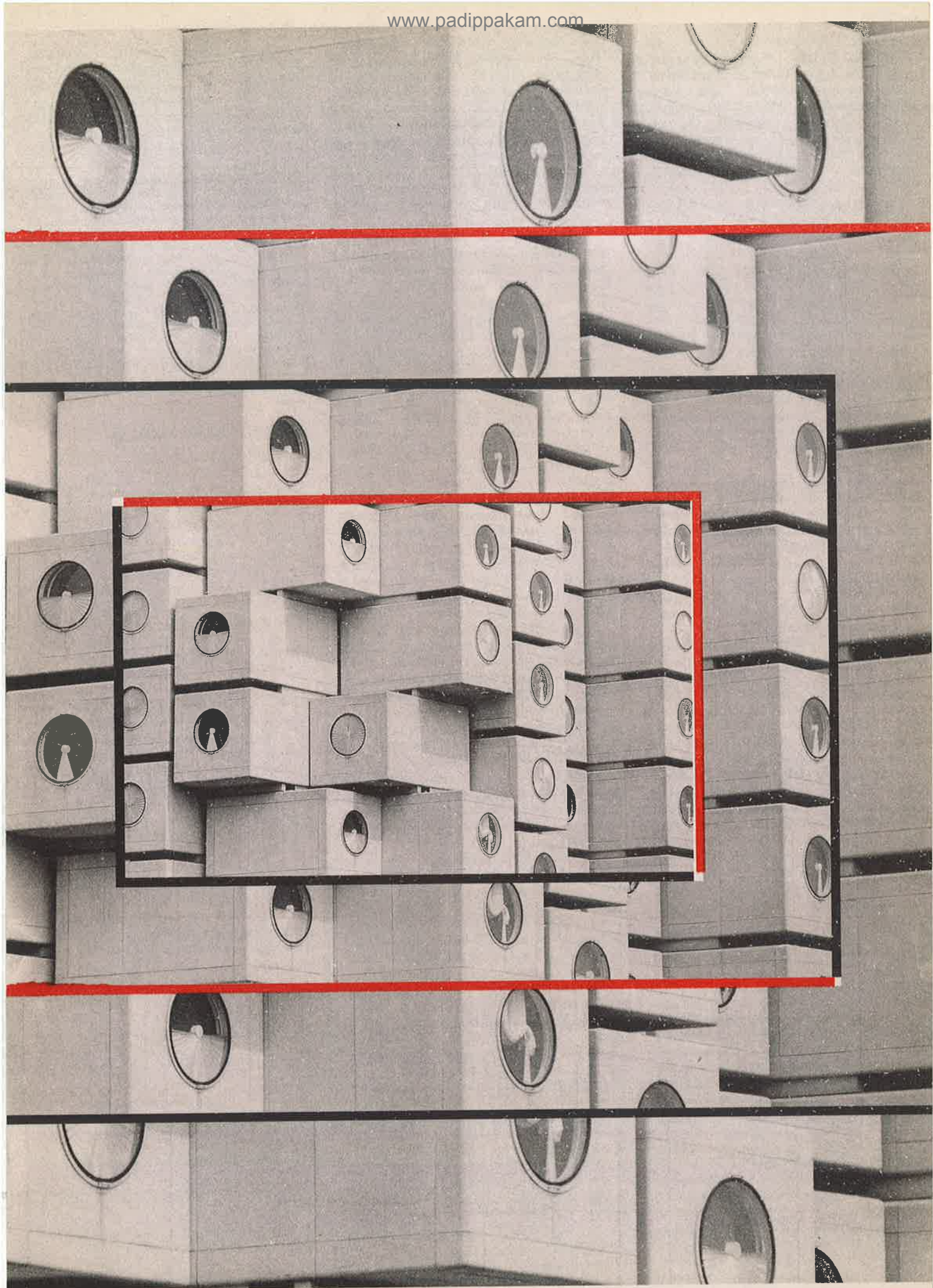
ஜப்பானியர்கள். ஒரு நாளில் எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும் உறங்கிவிடும் தனிப்பேறு பெற்றவர்கள். அவர்களின் இந்தத் தனித்திறமையை இரயில்களில் காணலாம். ஒருவர் எப்படியோ இருக்கையைப் பிடித்ததும், கண்களைமூடி, அடுத்த கணமே தூங்கிவிடுகிறார். உறங்குபவரைத் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது

இடமின்மை ஜப்பானிய சமூகத்தின் நிலைத்த பிரச்சினையாகும். வாழ்மிடங்களில் நெருக்கடி மிகுதி. வலப்புறம்: இன்றைய குடியிருப்புத் தொகுதிகளின் ஒளிப்பட இணைப்பு.

ஒளிப்படம் ரிச்சர்டு கால்வார் 9 மானும், பாசீல்

ஒளிப்படம் ரெனே புய்ரி, 9 மானும் பாசீல்

என்பது ஜப்பானியர் பண்பாடு. எனவே, ஒருவர் கூடுதல் இடத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு தூங்கினாலும் அவரை யாரும் தொந்தரவு செய்வதில்லை. சில சமயம், உறங்குபவர் அருகிலிருப்பவரின் தோளில் சாய்ந்துகொண்டு தூங்குவதுண்டு. அப்போதுகூட தூங்குபவரின் தூக்கத்தைத் தாங்குபவர் கலைப்பதில்லை.

முதிர்ந்தவர்களுக்கும், தளர்ந்தவர்களுக்கும் இளைஞர்கள் இவ்வாறு இடங்கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு என்போதாவது, ஓர் இளைஞனோ, இளநங்கையோ முதியவருக்கு இடங்கொடுக்கும் போது சுற்றி இருப்பவர்கள் அவரை அடிக் கட்டி நோக்குவார்கள். இவ்வாறு, மற்றவர்களின் கவனத்தைக் கவர்வதை எந்தச் ஜப்பானியரும் விரும்புவதில்லை. மேலும், எவரேனும் முதாட்டிக்கு அவ்வாறு இருக்கை அளிக்கப்பட்டால் அவர் மற்றவர்கள் கவனத்தைக் கவரும் வகையில் பலமுறை வாயாலும் குனிந்துவணங்கியும் நன்றி கூறி ஏற்றுக்கொள்கிறார். இதனைத் தவிர்க்க அந்த இளைஞன் மிகுந்த வெட்கத்துடன் விலகிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி விலகிச் செல்லமுடியாமல் அவன் அருகிலேயே நின்றுகொண்டிருந்தால், தனக்கு இடங்கொடுத்த அந்த இளைஞனின் கையில் இருக்கும் கைப்பெட்டியை யோ பையையோ வாங்கித் தன்மடியில் வைத்துக்கொள்ள அந்த முதாட்டி விரும்புகிறார்.

இரயிலில் ஓர் இருக்கையைப் பிடிக்க இயலாதவர்கள், அதற்கு அடுத்தபடியாக, நின்றுகொண்டிருக்கும்போது ஒரு எல்குக் கம்பத்தை அல்லது கைப்பிடிவளையத்தைப் பிடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். சிலர் இரண்டு கைப்பிடிவளையங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்று கொண்டே உறங்குவதும் உண்டு. சிலர் தாம் இறங்குமிடம் வந்த பின்னர் கூட வளையங்களைத் தொங்கிச்சொண்டிருப்பார்கள். திடீரென விழித்துக்கொண்டு அடித்துப் புரண்டு இறங்குவார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு திடீரெனவிட்ட கைப்பிடிவளையங்கள் அருகில் நிற்பவர்களின் முக்கில் இடித்துப் பதம் பார்ப்பதும் உண்டு.

ஜப்பானில் இந்த இடநெருக்கடி இரயிலில் மட்டுமன்றி, வீடுகளிலும், அடுக்குக் குடியிருப்புகளிலும் கூட நிலவுகிறது. இடநெருக்கடி காரணமாகக் குறுகலாகவும் இருங்கியும் கட்டப்பட்டுள்ள ஜப்பானிய வீடுகளை மேலைநாட்டினர் "முயல் கூண்டுகள்" என்பர். கட்டிடங்களுக்கான மனைகளின் விலை அண்மைக்காலமாக அபரிமிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. மேலைநாடுகளிலுங்கூட ஏராளமான மக்கள் உணவு விடுதிகளின் தனியறைகளிலும், கூண்டு வண்டிகளிலும் இத்தகைய 'முயல் கூண்டு' நிலைமைகளில் தான் வாழ்ந்துவருகிறார்கள் என்பதை அந்த மேலைநாட்டினர் மறந்துவிடுகின்றனர்.

ஜப்பானியர் தங்கள் வீடுகளிலுள்ள மிகக்குறுகிய இடத்தை மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். குறைந்த பரப்புள்ள அறை

யில் ஒரு சிறு மேசையை மட்டுமே போட்டு, அதனை அதிகப்பரப்புள்ள அறையைப்போல் தோன்றச்செய்கிறார்கள். ஆடம்பரத் தளவாடங்களைப் போட்டு, அறையை அவர்கள் அடைத்துவிடுவதில்லை. அறையில் அதிக இடப்பரப்பு இருப்பது தான் அவர்கள் விரும்பும் ஆடம்பரம். ஆயினும், இன்று ஏராளமான வீடுகளிலும், அடுக்குவீடுகளிலும் "மேலை நாட்டுப்பாணி"யிலான அறைகள் உள்ளன.

ஜப்பானிய மக்களின் சேமிப்புகள் மிக உயர்ந்த அளவை எட்டியுள்ளன. அதனால், அதிகமான ஜப்பானியப் பொருள்களை வாங்கி பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமாளிக்கவும், வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஒழுங்குபடுத்தவும் உதவும்படி மக்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால், மக்கள் அதிகப்பொருள்களை வாங்கினால், அவற்றை வைப்பதற்கு அவர்கள் இல்லங்களில் போதிய இடமில்லை. புதிய பொருள்களை வாங்கவேண்டுமானால் பழைய பொருள்களைத் தூர எறியவேண்டும். இவ்வாறு எறியப்பட்ட ஏராளமான பழைய தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், சலவை எந்திரங்கள், குளிர்சாதனங்கள், வானொலிப்பெட்டிகள், கணிதிகள் ஆகியவற்றைக் குப்பைக் குவியல்களில் காணலாம். இந்தக் குப்பைக் குவியல்களிலிருந்து எடுக்கும் பொருள்களை விற்பனை செய்யும் கடைகளும் பெருகியுள்ளன.

நான் வசிக்கும் வீடு முன்று அறைகளை மட்டுமே உடையது. பகல் நேர அறையிலும், சமையலறையிலும் மிகக்குறைந்த அளவு தளவாடங்களே உள்ளன. எனது அறையில் நூல்களும், பத்திரிகைகளும், எழுத்துப்படிக்களும் நிறைந்து, ஒரு கவிஞனின் குழப்பமான வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. எனது எழுத்துப்படிக்களையும், குறிப்பேடுகளையும் ஜப்பானிய நூலகங்களுக்கு நன்கொடையாக வழங்க முன்வந்தேன். ஆனால், அவற்றுக்கும் இடநெருக்கடி நிலவுகிறது.

வீட்டில் நெரிசலையும் குழப்ப நிலையையும் சீர்படுத்தி வீட்டை நேர்த்தியாகவும் எழிலுடனும் வைத்துக்கொள்வதற்கான ஒரு முயற்சியாகத் தேனீர்ச்சடங்கும் மலர் அலங்காரமும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நெரிசல் மிகுந்த இரயில்களில் பயணம் செய்யும் நேரத்தில்கூட ஜப்பானியர் பண்பான நடத்தைகளை மறப்பதில்லை. சிலர் இருக்கைகளில் இடைவெளிவிட்டு உட்கார்ந்திருப்பார்கள். அவர்கள் சற்று நெருக்கி உட்கார்ந்தால் வேறொருவர் உட்கார இடம்கிடைக்கும். அந்த நேரத்திலும் அவர்களிடம் அதனைக் கடுமையாகச் சொல்லாமல், அவர்களின் முன்பு நின்றுகொண்டு, தலை குனிந்து அவர்களுக்கு வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு, நெருங்கி உட்கார்ந்து இன்னொருவருக்கு இடம் கொடுக்கும்படி வினயமாகக்கேட்டு தான் அவர்கள் வழக்கம். நான்கூட இந்த உத்தியைக் கற்றுக்கொண்டேன். சில சமயம், அவ்வாறு இடம் பிடித்ததும், அந்த இடம் என்உடம்புக்குப் போதுமானதாக இருக்காது. அப்போது எனக்கு அருகில் இருப்

பவர் எழுந்துகொண்டு என்னை வசதியாக இருந்துகொள்ளும்படி சொல்வார். அவருக்குத் தலை வணங்கி நன்றிகூறிவிட்டு, நானும் நான் இறங்குமிடம் வரும்வரைக் கண்முடி உறங்கத்தொடங்குவேன்! தமிழில்: இரா. நடராசன்

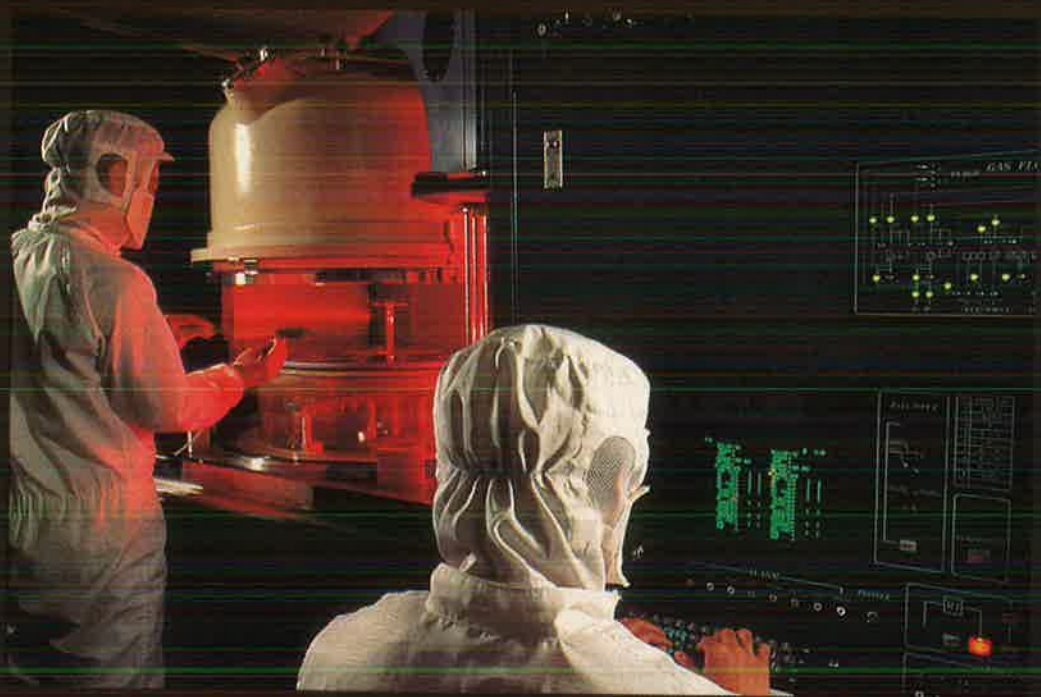
ஜேம்ஸ் கிரீக் பிரிட்டிஷ் கவிஞர்; மொழி பெயர்ப்பாளர். 1958 முதல் ஜப்பானில் வாழ்பவர். கியோட்டோ அயல்நாட்டியப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒப்பீட்டு இலக்கியப் பேராசிரியர் ஜப்பான் மற்றும் தூரக் கிழக்கு பற்றிப் பல உரைநடை நூல்களும் பல கவிதை நூல்களும் எழுதியுள்ளார். "தி சென்ஸ் ஆஃப் தி விட்" (செப்டர் அச்சம், 1984) இவரது அண்மைக் கவிதை நூல், பல நூல்கள் ஜப்பானிய மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இன்றைய ஜப்பானிய இசையமைப்பாளர் மினோரு மிக் கியுடன் சேர்ந்து 'அன் ஆக்டர்ஸ் ரிவெஞ்சு' எனும் முதல் சாபுக்கி இசை நாடகத்தை எழுதினார். அண்மையில் அது ஜெர்மானிய கூட்டாட்சி குடியரசில் மன்ஸ்டரில் ஏப்ரல் 1987-இல் நடிக்கப் பெற்றது.

வண்ணப் பக்கம்: வலப்புறம்

'காபுசி' (கா=பாடல்; பு=நடனம்; சி=நடிப்பு) என்பது 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தோன்றிய ஒருவகை ஜப்பானிய அரங்கு. இதில் நாடக, நடன, இசை மன்றம் உண்டு. பெண் பாத்திரங்கள் உட்பட எல்லாப் பாத்திரங்களையும் ஆண்களே ஏற்பர். கீழே இடப்புறச் சுவரொட்டி புகழ்மிகு ஜப்பானிய ஓவியர் டாடனோசிரியோக்கூ (1936இல் பிறந்தவர்) தீட்டியது இது புக்கியோ மிஷிமா அரங்கேற்றிய 'சின்செட்ஸு யூமி ஹாரிஸூக்கி' (பிறை நிலா: டாமட் டோமோவின் வீரப் பயணங்கள்) எனும் காபுசி நாடகத்தின் விளம்பரம். பக்கினின் (1767-1848) இல் வீரப் பயணக் கதை 1969இல் டோக்கியோவில் நடிக்கப் பெற்றது. உச்சியில் இடப்புறம்: 12ஆம் நூற்றாண்டு புராண வீரன் டாய்ரோ நோகாக்கியோ தன் குடும்ப எதிரியுடன் போராடியதைக் கூறும் "காகக்கியோ" எனும் காபுசி நாடகத்தின் கதைத் தலைவன். உச்சியில் வலப்புறம்: "இசினோட்டானி ஃபுட்டாபா குங்கி (இசினோட்டானிப் போரின் வரலாறு) எனும் 18ஆம் நூற்றாண்டின் காபுசி துன்பியல் நாடகத்தில் ஓர் அரிய காட்சி. செகாமி தன் மகன் இறந்தபின் துயரத்தை அடக்குவதற்காக ஒரு தாளைக் கடிக்கிறார். அடியில் வலப்புறம்: இதில் புகழ்மிகு ஜப்பானிய தையர்காரர் இசியியாக்கே ஆடவரின் குளிர்கால உடையலங்காரத்தைக் காட்டுகிறார். கலை இயக்குநர் டோமியோ மோரி 1984இல் டோக்கியோவில் நடைபெற்ற இக்காட்சியின் பின்னணியை அமைத்தார்.

ஊன்படம் டாடனோசிரியோக்கூ. டோக்கியோ
ஊன்படம் பர்ட் கிளிஷ் மானும் பாரிஸ்
ஊன்படம் மைக யாமஷிட்டா ராஃபோ பாரிஸ்
ஊன்படம் கிளாடு சார்லியர் ஏன்ஸ்ர பாரிஸ்

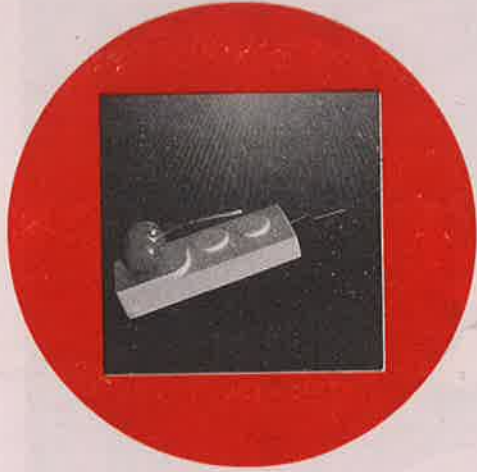

தொழில்நுட்பத் திறமை

ஐப்பானில் வளரும் மூலப் பொருள்

ஐப்பானியர் தொழில்நுட்பத்தை நுண்மையாக்கும் திறமைக்கு 2 எடுத்துக் காட்டுகள். இடமிருந்து வலம்: மின்சவரக்கத்தி: டிரான்சிஸ்டர் வானொலிப் பெட்டி; சாவி வளையமாகும் ஒளிப்படக் கருவி.

ஷிகரு கிமுரா

வண்ணப் பக்கம்: வலப்புறம்

உச்சி: ஐப்பானின் கடலாய்வுச் செயற்கைக் கோள். ஐப்பான் விண்வெளி நிலையம் இதை 1986 பிப்ரவரியில் விண்ணில் செலுத்தியது. நடுவில்: டோக்கியோவிற்கு 50 கி.மீ. வடக்கிலுள்ள சுக்குபாவில் 1985இல் நடைபெற்ற பன்னாட்டுப் பொருட் காட்சியானது எக்ஸ்போ - '85 இன் அரங்குகளுக்காக ஐப்பானிய கட்டடக் கலைஞர்கள் கணசதுரம், உருண்டை, முக்கோணம், இன்னும் பிற வடிவியல் உருவங்களைப் பயன்படுத்தி அறிவியல் கதை அமைப்புகளைப் படைத்தனர். "வீடுகளும் சுற்றுப்புறமும்-வீட்டிலுள்ள மனிதனுக்கு அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும்" எனும் முக்கிய பொருள் பற்றிய அப்பொருட் காட்சியை 2 கோடி மக்கள் பார்த்தனர். அடியில்: ஐப்பானியத் தொழில்நுட்ப வல்லுநர் சிலிக்காணைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றனர். அதன் மெல்லிய இதழ்களே பலவகை மின்ம முறைகளில் பயன்படும் தொகைச் சுற்று வழியை உற்பத்தி செய்யும் தொடக்கமாகும்.

ஒளிப்படம் ஜேம்ஸ் கிரிஃபித் மொனும்பாரிஸ்
ஒளிப்படம்: கெயூர் குமகாரி ராஃப்பாரிஸ்
ஒளிப்படம் கிளாடு சார்லியர் ஏஎன்ஏ பாரிஸ்

ஐப்பானிய அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் உலகின் கவனத்தைக் கவரத்தொடங்கியது 1980களில் ஆகும். அதுவரையிலும், எஃகுத்தயாரிப்பு, கார் உற்பத்தி, எண்ணியல் முறைக் கட்டுப்பாட்டு எந்திர சாதனங்கள், தொழிலியல் செயற்கை மனிதர்கள், ஒருங்கிணைந்த சுற்றோட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் அமெரிக்காவே முன்னணியில் விளங்கியது.

போல்செய்தல் மற்றும் படைப்பாக்கம்

தொழில்நுட்பத்துறையில் ஐப்பான் இத்துணை அளவுக்குத் துரிதமாக முன்னேறியதற்குப் பல காரணங்கள் கூறலாம். இவற்றுள் தலையாயது, மற்ற நாடுகளின் மிக அண்மைக்காலத் தொழில்நுட்பங்களை ஐப்பானியப் பொறியாளர்கள் உடனுக்குடன் தம்வயப்படுத்திக் கொள்வதாகும். சோனி நிறுவனத்தின் நிறுவனர் டாக்டர் மசரு இபுகாக் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு. அவர் 1952இல் அமெரிக்காவில் இருந்தபோது, தொழில்நுட்பத்தில் புதிய உத்திகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது, வெஸ்டர்ன் எலெக்ட்ரிக் கம்பெனி' என்ற நிறுவனம், தனது டிரான்சிஸ்டர் புனைவுரிமையை மற்ற நிறுவனங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதிக்க முடிவுசெய்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டார். அவர் உடனேயே

அந்த நிறுவனத்தின் அந்தப் புனைவுரிமையில் உள்ளடங்கிய நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமையைப் பெறுவதற்காக அந் நிறுவனத்துடன் பேச்சுத்தொடங்கினார். அந்தச் சமயத்தில் அவருடைய நிறுவனம் மிகச் சிறியதாக, அறிமுகம் அற்றதாக இருந்தது. எனினும், இந் நிறுவனம் உருவாக்கிய ஒளிப்பதிவு நாடாட் தொழில்நுட்பம் பெரும் பாராட்டுதலைப் பெற்றிருந்தது. எனவே, அந்த நிறுவனத்திற்கு டிரான்சிஸ்டர் புனைவுரிமையை அளிப்பதற்குத் தடை எதுவும் எழவில்லை.

இந்தப் பேச்சுக்களின்போது, டிரான்சிஸ்டர்களை எதற்குப் பயன்படுத்தப்போகிறீர்கள் என இபுகாக் விடம் வெஸ்டர்ன் எலெக்ட்ரிக் நிறுவனவாதிகள் கேட்டனர். டிரான்சிஸ்டரைக் கொண்டு ஒரு குட்டி வானொலியைத் தயாரிக்க முயல்ப்போவதாக அவர் விடையளித்தார். அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டுவிடும்படி அமெரிக்கர்கள் அவருக்கு அறிவுரை கூறினார்கள். டிரான்சிஸ்டர்களைத் தயாரிக்க மிகுந்த செலவு பிடிக்கும். அப்படியே, குட்டி வானொலியைத் தயாரிப்பதில் வெற்றிகண்டாலும், அது வழக்கமான 'வால்வு வானொலி' போல்திறம்பட இயங்காது என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஆனால், அவர்களுடைய எச்ச

உலகில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கணிப்பொறி நுண்சில்லுகளில் பாதிக்கு மேல் உற்பத்தி செய்யும் ஜப்பானில் மின்மயியில் தொழில் மிக வெற்றிகரமாக நடைபெறுகின்றது. மேலே: டோக்கியோவில் அக்கிவாபாரா மாவட்டத்திலுள்ள 'மின்மயப் பொருள் சந்தையில் காணப்படும் கணிப்பொறிப் பகுதிகள் இது.

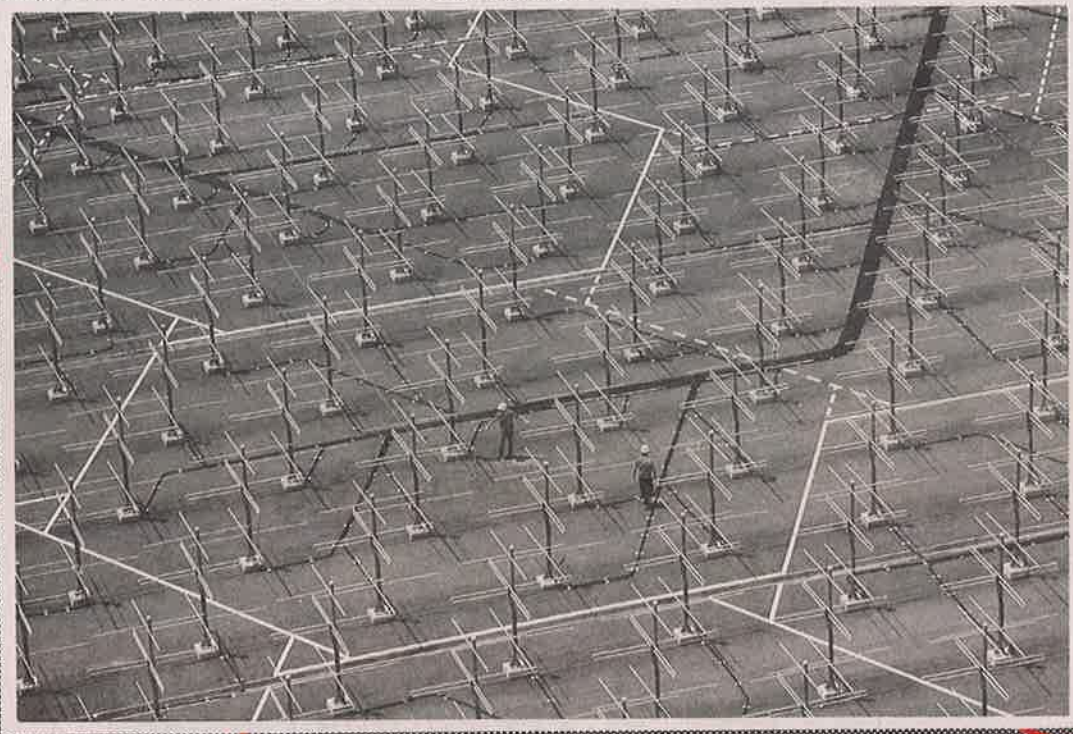
ரிக்கையைடாக்டர் இபுக்கா பொருட்படுத்தவில்லை. டோக்கியோ திரும்பியதும், தமது எண்ணத்தைச் செயற்படுத்துவதில் ஒரு சிறிய ஆராய்ச்சிகுழுவை ஈடுபடுத்தினார். ஈராண்டு களுக்குப்பிறகு, 1954இல், முதலாவது டிரான்சிஸ்டர் வானொலியின் ஒலிகேட்கத் தொடங்கியது. இந்த வானொலி உலகம் முழுவதும் ஏற்றுமதியாகி, மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றது.

இன்று உலகின் மிகப்பெரிய இழைவரிப் பல்விணைவுத் (Zip) தயாரிப்பு நிறுவனமாக விளங்குவது 'யோஷிடா கோக்யோ' என்ற நிறுவனமாகும். 1949 வரையில் இது தயாரித்த இழைவரிப் பல்விணைவு, துணியின் விளிம்பில் கையினால் தைக்கப்பட்டு வந்தது. 1950இல் அமெரிக்காவிலிருந்து இழைவரிப் பல்விணைவிணைத் தானே தைத்து விடும் தானியங்கிக் கருவியை இந் நிறுவனம் இறக்குமதி செய்தது. இந் நிறுவனத்தின் தலைவர் தாடாவோ யோஷிடா இந்தக் கருவியை அக்கு வேறு ஆணிவேறாகப் பிரித்தார். அதன் ஒவ்வொரு பகுதியை நன்கு ஆராய்ந்தார். ஒவ்வொன்றிலும் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். இறுதியில் மூலக்கருவியைவிடப் பலமடங்கு உயர்ந்த செயல்திறன் வாய்ந்த ஒரு கருவியைத் தயாரிப்பதில் வெற்றிகண்டார். இதன் மூலம், உலகிலேயே மிகப்பெரிய இழைவரிப்பல்விணைவுத் தயாரிப்பாளர்கள் என்ற உயர்ந்த நிலையை 1960இல் இந்த நிறுவனம் அடைந்தது.

மற்றவர்களின் கருத்துகளைப் போலிசெய்வதில் ஜப்பானியர்கள் திறமையானவர்கள் என்றும், ஆனால் அவர்களுக்குச் சொந்தச் சிந்தனையோ படைப்பாற்றலோ கிடையாது என்றும் சிலர் கூறுவர். ஆனால், சொந்தச் சிந்தனையோ படைப்பாற்றலோ இல்லாதிருந்திருந்தால், முதலாவது டிரான்சிஸ்டர் வானொலியையோ, இழைவரிப் பல்விணைவு கருவியையோ தயாரித்திருக்க முடியுமா? இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அறிவியலிலும் தொழில்நுட்பத்திலும் தான் பின்தங்கியிருப்பதை ஜப்பான் உணர்ந்தது. அதனால், அயல்நாடுகளில் ஏற்பட்ட அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களைத் தன்மயமாக்கிக் கொண்டது, பின்னர், அவ்வாறு ஈட்டிய அறிவில் தனதுசொந்தச் சிந்தனையைச் செலுத்தி, தரத்தில் மிகச்சிறந்த உற்பத்திப் பொருள்களைத் தயாரித்து உலக அங்காடிகளில் பெருமதிப்பைப் பெறுகின்றது. ஜப்பானியரின் தற்சிந்தனையை சிறிய வீட்டு "வீடியோ" பதிவுகருவிகளிலும் காணலாம். இந்த வீடியோவை இன்று உலகெங்கும் காணலாம். இதனை இரு ஜப்பானிய நிறுவனங்கள்தாம் உருவாக்கின. மேலும் இன்று உலகெங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் நுண்கருவிகளில் 98% ஜப்பானில் தயாரானவை.

விரைந்து எட்டுவதற்கு முந்தரிமை
நூறாண்டுகளுக்கு முன்புவரையில், தூரகிழக்கில் ஒரு வளர்ச்சிபெறாத நாடாகவே ஜப்பான் இருந்துவந்தது. அறிவியலிலும், தொழில்நுட்பவியலிலும் ஜரோப்பாவையும் அமெரிக்காவையும்விட ஜப்பான்

ஒளிப்படம் ரிக்கார்டோ எஸ்வரோ மாலும், பாரிஸ்

ஒளிப்படம் கொரீக்டேவில் உகால்மான் பாரீஸ்

பூமியின் உயர் காற்று மண்டலத்தை ஆயும் மிகச் சிறந்த தொழில்நுட்பக் கருவிகளுள் ஜப்பானின் எம்.யு. ரேடார் முறை ஒன்றாகும். வானிலை ஆய்வையும், பிற அறிவியல் ஆய்வுகளையும் நடத்துவதற்காக, மிக்குயர் காற்று மண்டல மின்னலைகளை ஆயும் சியோட்டோ பல்கலைக்கழக நிலையம் ஷிகாராக்சியில் (ஹோன்ஷூ தீவுள்ள சிஃபூ மாநிலம்) எம்.யு. அமைப்புகளை நிறுவி உள்ளது. அங்கு 3.5 மீ உபரமுள்ள 475 அலைவாங்கிகள் அறுகோணத் தொகுதிகளாக 4.5 மீ இடைவெளிகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களையும் அரசு வரவழைத்தது. இவர்களில் சிலருக்கு ஜப்பானிய அமைச்சர்களை விட அதிக ஊதியம் வழங்கப்பட்டது. 1868-க்கும் 1889க்குமிடையில் 2,299 அயல் நாட்டினர் இவ்வாறு அமர்த்தப்பட்டனர். இத்துடன், கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அரசு மிக விரைவாக உணர்ந்து கொண்டு, 1871 முதற்கொண்டே நாடு தழுவிய கல்விமுறையைச் செயற்படுத்தலாயிற்று. 1875இல் கல்வி வயதடைந்த குழந்தைகளில் 35% பேர் மட்டுமே பள்ளிக்குச் சென்றனர். ஆனால், 1905இல் இவர்களில் 96% பேர் பள்ளிக்குச் சென்றனர்.

அழிந்துபோயின. மீண்டும், அடிமட்டத்திலிருந்து தொடங்கி, மற்ற நாடுகளிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டு ஜப்பான் தனது வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்க வேண்டியதாயிற்று, போர் முடிந்து 35 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, ஜப்பான் பல துறைகளில் உலகில் முதலிடம் பெற்றது.

எதிர்வரும் சிக்கல்தள்

ஆனால், 1980களின் இறுதியில் ஜப்பானிய அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வானில் மேகங்கள் சூழ்ந்திராமல் இல்லை. 1957இல் கப்பல்கட்டுவதில் ஜப்பான் உலகிலேயே முதலிடம் வகித்தது. அந்த முதலிடத்தை பல ஆண்டுகளாக அது காப்பாற்றி வந்தது. ஆனால், அண்மையில் கொரியா இத்துறையில் மிக முன்னேறிய தொழில்நுட்பத் (தொடர்ச்சி II பக்கம் பார்க்க)

வெகுவாகப் பின்தங்கியிருந்தது. அப்போதிருந்த ஜப்பானிய அரசு, ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் படிப்பதற்காகப் பல மாணவர்களை அனுப்பியது. 1968-க்கும் 1874-க்குமிடையில் 550 மாணவர்கள் அயல் நாடுகளுக்குச் சென்றனர். அட்லான்டிக், பசிபிக் கடல்களைச் சிறிய கப்பல்களில் கடக்கவேண்டியிருந்த அந்தக் காலத்தில் இது ஒரு கணிசமான எண்ணிக்கையாகும்.

மரபு நெறிமுறைகளும், திறமையும், அரசின் கொள்கைகளும் ஒருங்கிணைந்து, 1920களில் ஜப்பானிய அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் பல துறைகளில் ஐரோப்பாவையும், அமெரிக்காவையும் தொடர்ந்து சென்று பிடித்துவிட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, ஜப்பானியர்கள் புதிய நோய்க்கிருமிகளைக் கண்டுபிடித்தனர். நேர்மின்னணுவுக்கும் எதிர்மின்னணுவுக்கும் இடைப்பட்ட எண்மானமுடைய மூலமின்னணுக்கள் (mesons) பற்றிய கொள்கையினையும் ஜப்பானியரே வகுத்தமைத்தனர்.

விக்ரூ கிருரா 'ஐசெய் சானகு' எனும் செயற்கைக் கோள் ஒளிபரப்பு நிறுவனத்தின் துணை நிர்வாகி; அறிவியல் வரலாற்று வல்லுநர்; 'அசாஹி ஷிம்புன்' எனும் டோக்கியோ தினத்தாளின் முன்னாள் இதழாளர்; அங்கு அறிவியல் துறை தலைவராகவும் ஆய்வு இயக்குநராகவும் இருந்தார். "ஜப்பான்ஸ் சயன்ஸ் எட்ஜ்: ஹல்தி கல்ட் ஆஃப் ஆண்டி சயன்ஸ் தாட் இன் அமெரிக்க லிமிட்டெட் யூஎஸ் சயன்டிஃபிக் அண்டு டெக்னலாஜிக்கல் புராக்டர்ஸ் அமெரிக்க பல்கலைக்கழக அச்சகம் அமெரிக்கா 1985) எனும் நூல் உட்பட பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

பிரிட்டன், ஃபிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, நெதர்லாந்து, சுவீட்சர்லாந்து, இத்தாலி முதலிய அயல் நாடுகளிலிருந்து ஜப்பானில் அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் கற்பிப்பதற்காகப் பல விஞ்ஞானிகளையும்,

முனிப்பட்டம் மருமம் அருங்காட்சியகம், பாரிஸ்

ஐப்பாளின் பொருளாதாரச் சாதனைக்கு ஒரு பண்பாட்டு விளக்கம்

கண்:பூசியஸும் முதலாளித்துவமும்

மிச்சியோ மோரிஷிமா

“நவீன முதலாளித்துவம்,” வேறு காலங்களிலும், நவீன மேற்கு ஐரோப்பாவில் அல்லாமல் வேறு இடங்களிலும் ஏன் தோன்றவில்லை? “நவீன முதலாளித்துவம் என்பது, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் காரணமாகத் தானாகவே தோன்றியது அன்று. மனித முகவர்களின் பகுத்தறிவு வாய்ந்த, மரபுக்கு எதிரான சிந்தனை முறைகளின் அடிப்படையிலிருந்து தோன்றியது” என்று ஜெர்மன் சமூகவியலறிஞர் மாக்ஸ் வெபர் (1864—1920) கருதினார். “இதனைப் பொறுத்து, கீழ்த்திசை உலகிற்கும் மேற்கு உலகிற்குமிடையே பெருமளவில் வரலாற்று வேறுபாடு நிலவக்காரணம் என்ன?” என வினவிய வெபர், அதற்கு விடைகூறும் வகையில், ஐரோப்பாவையும், மத்திய கிழக்கினையும், இந்தியாவையும், சீனாவையும் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ந்து, நவீன மேற்கு உலகில் நிலவும் சமயக் காரணிகள் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சிக்கு ஆதரவாக இருந்தன என்றுப், மற்ற நாகரிகங்களில் இந்தக் காரணிகள் இல்லை என்றும் முடிவுக்கு வந்தார்.

விழுமிய செயலாராய்ச்சித் திறன்

புரோட்டஸ்டண்ட் தத்துவத்தைப் போலவே கண்:பூசியத் தத்துவமும் மிக உயர்ந்த பகுத்தறிவுவாதச் சமயம் ஆகும் என்று வெபர் கருதினார். ஆனால், இரண்டுக்குமிடையே முக்கியமான ஒரு வேறுபாடு உண்டு. “உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுக்குவதற்கு கண்:பூசியநெறி தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்கிறது. ஆனால், கடுஞ்சீர்திருத்தச் சமயவாதம் (அல்லது

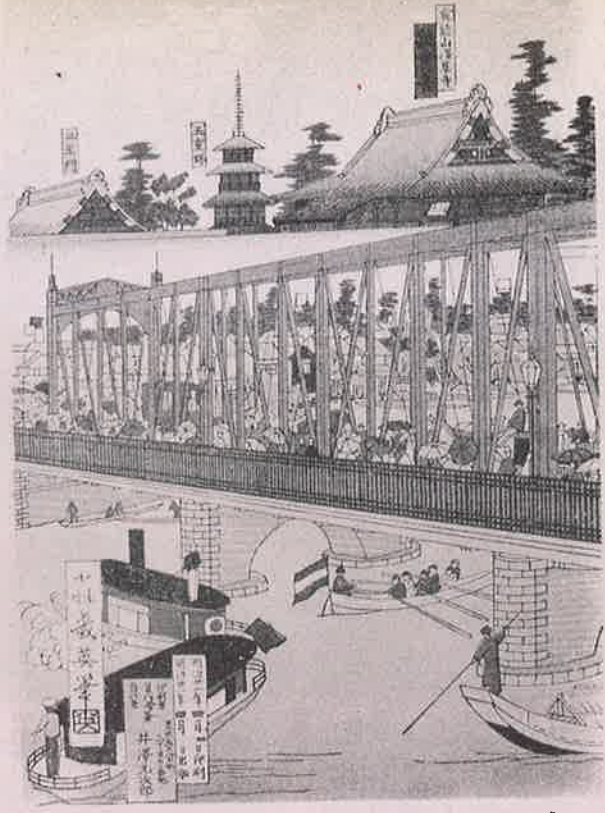
புரோட்டஸ்டண்ட் நெறி) பகுத்தறிவுக்கேற்ற முறையில் உலகை மாற்றியமைக்கும் நோக்கமுடையது.” கடுஞ்சீர்திருத்தச் சமயவாதம் மட்டுமே நவீன இயற்கை அறிவியலை வளர்த்தது. முதலாளித்துவ உணர்வுக்கு ஊக்கமளித்தது. சீனாவில், இயற்கை அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் மட்டுமின்றி, இயற்கைச் சட்டமும் முறையான தருக்கவியலுங்கூட இல்லாமலிருந்தன. எனவே, செயலாராய்ச்சி உத்திகளிலிருந்து பகுத்தறிவு உத்திகளுக்கு மாறிக்கொள்ள சீனா தவறியது. அனைத்துமே விழுமிய செயலாராய்ச்சி நிலையிலேயே நின்று விட்டது.”

வெபர் நடத்திய உலகமண்டலங்களின் ஒப்பாராய்ச்சியினை, மேலை நாட்டு நாகரிகத்தின் பண்பாட்டுப் பின்னணி, ஆன்மிக ஆதாரம், உலகாயத விளைவுகள் ஆகியவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கான ஒருங்கிணைந்த ஒரு பெரும் முயற்சி எனக் கருதலாம்.

பகுத்தறிவு வாதமும், துறவறமும்

விவிலியத்திற்கு புரோட்டஸ்டண்டுகள் கூறும் விளக்கத்தின்படி, ஒரு வேலை என்பது ஒரு தெய்விகப் பணி ஆகும். இந்தப் பணி, இறைவனால் விதிக்கப்பட்ட ஓர் இறையருள் தொண்டு ஆகும். இதன் மூலம், சமயச் சார்பற்ற வாழ்வு (மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கை) இறை விருப்பாணையுடன் தொடர்புடையதாகிறது. ஒரு வேலை, ஒரு கடமை யாகிறது. வேலை பற்றிய இந்தக் கண்ணோட்டம், வரலாற்றின் ஏதேனுமொரு கட்டத்தில், முதலாளி

1. மாக்ஸ் வெபர், “கெசாமெல்ட் ஒஃப் சாட்ஸ் ஸூர் ரெலிஜியன்சோசியாலஜி” (‘கலகட்ட ஓர்க்ஸ் ஆன் ரெலிஜியன்சோஷியாலஜி’ 1920)

ஓளிப்படம்: லூயி ஃபிரடரிக் ராஃபோ பாரிஸ்

துவ ஆட்சியை நிறுவுவதற்கும், அது பொருளாதார வளர்ச்சியை நோக்கி முன்னேறுவதற்கும் இன்றியமையாததாகும். புரோட்டஸ்டன்டுச் சீர்திருத்தவாதம், அதுவரை மடாலயங்களுக்குள் அடைப்பட்டிருந்த துறவறத்தை விடுவித்து, சமயச் சார்பற்ற உலகிலே உலவவிட்டது. மக்கள் துறவு முறையிலும் பகுத்தறிவுடனும் செயற்படலானார்கள். பகுத்தறிவுக்கு உகந்த முறையில் மூலதனம் பயன்படுத்தப்படலாயிற்று; பகுத்தறிவுக்கு உகந்த முறையில் முதலாளித்துவ முறைப்படி தொழிலாளர்கள் அமைப்பாண்மையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு ஒரு திறமையான பொருளாதார முறை உருப்பெறுவதற்கு புரோட்டஸ்டன்டு சீர்திருத்தவாதம் உதவியது.

இந்தியா. சீனா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் தொடர்பாக இத்தகைய உறுதியின்மை பற்றிய வாதம் வெப்பரின் ஆய்வில் காணப்படவில்லை. ஆனால், கன்ஃபூசியநெறி, இந்துசமய நெறி, புத்தநெறி ஒவ்வொன்றிலும் முதலாளித்துவம் உருவாவதற்கு எதிரான முக்கியக் காரணிகள் அமைந்துள்ளன என்றும், எனவே, முதலாளித்துவ உணர்வினை வளர்ப்பதற்கு அந்த நெறிகளில் எதுவும் பொருத்தமானது அன்று என்ற முடிவினை மட்டும் அவர் கூறியுள்ளார். என்னுடைய கருத்தில், கோட்பாட்டு அடிப்படையில் சீனாவுக்கும் ஜப்பானுக்குமிடையே முகநோக்கில் பெரும் வேறுபாடு ஏதுமில்லை. அவை இரண்டுமே அடிப்படையில் கன்ஃபூசிய நெறியில் செல்லும் நாடுகள். புத்தநெறி இந்தியாவிலிருந்து நேரடியாக ஜப்பானுக்கு வந்துவிடவில்லை; சீனா வழியாகவே வந்தது.

ஜப்பானிலேயே தோன்றியதெனக்கருதப்படும் ஷிண்டோ நெறிகூட, சீனாவின் தாவோ நெறியின் செல்வாக்கிற்குப் பெருமளவில் உட்பட்டதாகும். ஷிண்டோ நெறியை, தாவோ நெறியின் ஜப்பானிய வடிவம் என்று கூடச் சிலர் கூறுவர். எனினும், நவீன முதலாளித்துவத்தை எளிதாகத் தன் வயமாக்கிக்கொள்வதில் ஜப்பான் வெற்றிபெற்றது. ஆனால், மேலை நாடுகளையும், ஜப்பானையும்

1868இல் நிகழ்ந்த மெய்ஜி ஆட்சி மீட்சியும், அதன் பிறகு ஏற்பட்ட நிலமானிய முறை ஒழிப்பும் ஜப்பானைத் தற்கால நாடாக்கின. அதற்கு விரைவான தொழில் வளர்ச்சி வழிவகுத்தது. அதன் விளைவாக சில பத்தாண்டுகளில் ஜப்பான் பொருளாதார, படைத்துறைகளில் மேல்நாடுகளுடன் போட்டியிட முடிந்தது. மேலேயுள்ள மூன்று 19ஆம் நூற்றாண்டுப் படங்கள் அம்மாற்றத்தை ஓரளவு காட்டுகின்றன: இடப்புறம்: 1800களின் தொடக்கத்தில் எடோ (இன்றைய டோக்கியோ) நகரின் தெருக் காட்சி. மர அச்சுக்கலை வல்லுநர் உட்டாகாவா விறோஷிஜ் தற்கால மாற்றத்தின் பாதிப்பற்ற ஒரு நகரைக் காட்டுகிறார். இப்பக்கத்திலுள்ள "டக்கனாவாவிலிருந்து டோக்கியோ செல்லும் தொடர்வண்டி", (1875), "அசுமபாஷி பாலம்" (1887) எனும் இரு படங்களும் 3ஆம் விறோஷிஜ் படைத்தவை. இவை மரபான ஜப்பானிய காட்சியைத் தொழில் வளர்ச்சியும் மேல்நாட்டு மயமாதலும் எவ்வாறு பாதித்ததென்பதைக் காட்டுகின்றன.

கன்ஃபூசியனின் கொள்கைகளுக்கு ஜப்பானியர் தனி விளக்கமளித்தது ஜப்பானின் பொருளாதார வெற்றிக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும். இடப்புறம்: 18ஆம் நூற்றாண்டுத் தந்தக் குமிழ் ஊசி. இது மேலங்கியின் கச்சையை இறுக்கப் பயன்படும் வேலைப்படமைந்த பொருள். இது வீரம், பற்றுறுதி எனும் கன்ஃபூசிய நற்பண்புகளின் உருவமாக ஜப்பானியர் கருதிய தளபதி குவான்-யூ எனும் (கி.பி. 2-3ஆம் நூற்றாண்டு) சீன வீரரின் உருவம்.

ஒளிப்படம்: மாற்குரியூட்டு மாண்புமிகு அமைச்சர்

சேர்ந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சீனாவைத் தொடர்ந்து கரண்டிக் கொண்டிருந்தனர். உறுதியின்மைக்கொள்கையின் அடிப்படையில் நோக்கும் போதுதான் இந்த முரண்பாட்டு நிலைக்குத் தீர்வுகாண முடியும்.

நிறுவப் பற்றுறுதி: கன்ஃபூசிய நன்னெறி

கன்ஃபூசியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய சீனப் பொருள்கோள் தனிமனித உரிமை சார்ந்தது; மனிதாபிமானம் வாய்ந்தது. ஆனால், ஜப்பானியப் பொருள்கோள், தேசிய நோக்கும், இராணுவ நோக்கும் உடையது. ஆறாம் நூற்றாண்டில் ஜப்பானுக்கு முதலில் கன்ஃபூசிய நெறி வந்த காலம் முதலே இந்த வேற்றுமை நிலவுகிறது. இதில் வியப்பு ஏதுமில்லை. ஏனெனில், வரலாறு நெடுகிலும், வல்லமை வாய்ந்த சீனப் பேரரசைப் பார்த்து, ஜப்பான் எப்போதும் ஒரு தாழ்வுணர்ச்சியில் அவதியுற்று லந்திருக்கிறது. இருநூறு ஆண்டு காலம் தனிமையில் ஒதுங்கியிருந்த பிறகு, ஜப்பான் 1859 இல் மேலை நாடுகளின் நிர்ப்பந்தக் களுக்கு உள்ளாகியது.² இந்த நெருக்கடியின் போது, ஜப்பானியக் கன்ஃபூசிய நெறியில் கல்வி பயின்ற அறிஞர்கள், நாட்டை ஒருங்கிணைத்து, வலிமை வாய்ந்த புதியதொரு அரசினை நிறுவுவதில் வெற்றிகண்டார்கள். இறுதியாகத் தேசிய-முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறை நிறுவப் பெற்றது. இந்த முறையானது, முந்தரிமை முறை, ஆயுட்கால வேலைவாய்ப்பு, நிறுவத்திடம் பணியாளர்களின் பற்றுறுதி, பங்குரிமையாளர் முறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவை அனைத்துமே ஜப்பானிய கன்ஃபூசிய நெறிக்கு முற்றிலும் தகவுடையனவாகும்.

நவீன மேலைநாட்டுப் பாணி முதலாளித்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முதலாவதாகத் தேசிய அரசு உருவாகவேண்டும்; இரண்டாவதாக, ஒரு குடியியல் சமுதாயம் அமைய

அமையவேண்டும். முதலாளித்துவப் பொருளாதார நடத்தை முறை மேலோங்க வேண்டுமெனில், ஆட்சி முறை தொடர்ந்து இயங்கிவருவதை உறுதிப்படுத்துகிற நிருவாக அமைப்பு முறை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். சமுதாயத்தின் உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும், தனது நடவடிக்கையின் விளைவுகளை விருப்பு வெறுப்பின்றிக் கணித்தறிந்து கொள்ள உதவும் வகையில் நாட்டுச் சட்டங்களைச் செயற்படுத்தக்கூடிய வலுவான ஓர் அரசு அமையவேண்டும். அந்த அரசு, தொழில்முறையிலான நிருவாக, நீதித்துறை, இராணுவ அதிகார வர்க்கத்தினரை³ கொண்டிருக்கவேண்டும். கன்ஃபூசிய நெறியின் ஜப்பானியத் தேசிய வடிவம் காரணமாகத்தான், பல்வேறு வர்க்க மற்றும் வட்டாரப் பாகுபாடு

களினால் அலைக்கழிந்துவந்த ஜப்பான், மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள்— இருபதே ஆண்டுகளில்— ஒரே நாடாக எளிதில் ஒருங்கிணைய முடிந்தது. 1890ஆம் ஆண்டுக்குள் ஜப்பானில் ஒரு வலுவான நவீன அரசு அமைந்தது. ஜப்பானியப் பெருமக்களின் மெய்காவற்படை வகுப்பினரிடையே இருந்தும், புதிய பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளிடையே இருந்தும் தெரிந்தெடுத்த அதிகார வர்க்கம் அரசுக்கு அமைந்தது.⁴

கீழைநாடுகளில் 'கன்ஃபூசிய முதலாளித்துவ' எழுச்சி

ஜப்பானின் எழுச்சி காரணமாக, முதலாளித்துவம் ஒரே தன்மையடையதாக இருப்பதிலிருந்து அற்றுப்போய்விட்டது எனக் கூறலாம். மேலும், 'புரோட்டஸ்டன்டு முதலாளித்துவமாகிய மேலைநாட்டு முதலாளித்துவம், அமெரிக்கப் பொருயியலறிஞர் ஜோஃசப் ஷீம்பீட்டர் (1883-1950) கூறியிருப்பதுபோல்,⁵ அதன் சாதனைகளாலும், வெற்றிகளாலும் வீழ்ச்சியுற்று வருகிறது. கீழைநாடுகளில் கன்ஃபூசிய முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சி தெளிவாகப் புலனாகின்றது. சுதந்திரமான தொழில் முயற்சி முறையின் மிக முக்கியமான அம்சமாகக் கருதப்படுகிற தனிமனிதர் பொருளாதாரப் போட்டி வாயிலாக ஒரு பொருளாதார உத்தம நிலையினை எட்டுவது ஜப்பானியப் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய நோக்கமாகவோ, அடிப்படை அலுவற்பணியாகவோ இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கும் முத

2. மிச்சியோ மோரிஷிமா, மேற்கறிப்பு, 1982
 3. மாக்ஸ் வெபர், 'ரிட்ஷாஃப்ட்ஸ்கெஷ்ட், அப்ரிஸ் டெர் யுனிவர்சாலக் சோசியல் அண்டு ரிட்ஷாஃப்ட்ஸ்கெஷ்ட்', 1927 (ஜெனரல் இக்னாமிக் ஹிஸ்டரி, மொழி பெயர்ப்பாளர் எல்ப். எச். நைட்)
 4. ஜே ஹிர்ஷ்மேயர் மீ, யூ.யு. 'டெவலப்மெண்ட் ஆஃப் ஜப்பானீஸ் பிசினஸ், 1600-1973', 1975
 5. ஜே. ஏ. ஷீம்பீட்டர் 'காப்பிடலிசம், சோஷியலிசம் அண்டு டிமாக்கரிசி' 1943,

நிறுவனப் பற்று என்பது ஜப்பானிய சமூக இணக்கத்தின் தூண்களில் ஒன்றாகும். நிறுவனத்தைச் "சேர்ந்திருக்கும் இந்த உணர்வை பரவலான 'ரிங்கி' முறை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இம்முறைப்படி கீழே யுள்ளவர்கள் எழுதித் தரும் பரிந்துரைகளை, இறுதி முடிவெடுக்கும் முதுநிலை நிருவாகிகள் ஆராய்கின்றனர். இடப்புறம்: பெரிய ஜப்பானிய ஒளிப்படப் பொருள் நிறுவனத்தின் தொழிற்சங்க, நிருவாகப் பிரதிநிதிகள் தம் பிரச்சினைகளை ஆய அமர்ந்துள்ளனர்.

நிறுவன ஊழியர்களுக்கிடையேயான இணைவு, 'நிறுவனம் ஒரு பெரும் குடும்பம்' என்ற கருத்தையும் நம்பிக்கையையும் வலுப்படுத்துவதாக உள்ளது. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் விடுமுறை நாட்களில் சுற்றுலா செல்கிறார்கள். வலப்புறம்: ஒவ்வோராண்டும் ஏப்ரல் தொடக்கத்தில் இத்தகைய சுற்றுலா 'மலர்வனக்' காட்சிகளை ஜப்பானிய ஏடுகளும் தொலைக்காட்சியும் நாள்தோறும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

லாளிக்குமிடையே போட்டாப் போட்டியைவிடத் தொழிலாளர்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு ஒரு நிறுவனத்திற்கு மிகுந்த நன்மையை விளைவிக்கும் எனக் கருதப்படுகிறது. ஜப்பானியச் சமுதாயத்தில், போட்டி உண்டு; ஆனால், வயது வந்தவர்களுக்கிடையே இல்லை; குழந்தைகளிடையே. ஏனெனில், கல்வித்துறையில் குழந்தைகள் பெறும் உயர் தகுதிகளின் அடிப்படையிலேயே நிறுவனங்கள் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கின்றன. ஒரு நிறுவனத்திற்கு ஒருமுறை அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டால், பின்பு அவர்களை அங்கிருந்து—குறிப்பாக ஒரு சிறு நிறுவனத்திலிருந்து ஒரு பெரிய நிறுவனத்திற்கு—மாற்றுவது மிகக் கடினம்.

அத்துடன், ஜப்பானிய சமுதாயத்தில், பெரிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கும், சிறுதொழில் துறையினருக்கும் மிடையே ஊதியங்கள், புறநலன்கள், உற்பத்தித்திறன், ஆதாயங்கள் ஆகியவற்றில் மிகுந்த ஏற்றத்தாழ்வு காணப்படுகின்றது. மேலைநாட்டு நிறுவனங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, ஜப்பானியப் பெருவாணிக நிறுவனங்கள், அடிமட்டத்திலிருந்து திட்டங்களை ஆலோசனைசூற, அவற்றை மேல்மட்டத்தில் ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும் அதிகார வர்க்கமுறைப்படி இயங்குகின்றன மேலைநாடுகளில் உள்ளதுபோல், மேல்மட்ட மேலாண்மை திட்டமிட்டு முடிவெடுத்துச் செயற்படுத்தும் முறை ஜப்பானில் இல்லை. கொரியா, தைவான், ஹாங்காங், சிங்கப்பூர் போன்ற புதிதாகத் தொழில்வளமடைந்த நாடுகள் அனைத்துமே கன்ஸூமிய நெறியின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றன.

ஜப்பானில் உள்நாட்டு விற்பனை மிகுதியெனினும், ஏற்றுமதியே அதன் தொழில் வளர்ச்சியைப் பேணி வருகின்றது. வலப்புறம்: கப்பலில் ஏற்றத்தயாராக இருக்கும் உந்துவண்டிகள்.

ஒளிப்படம வான் டோட்டீட் டெர்பா ஜப்பான்

日本

இந்த நாடுகள், அயல் நாட்டு அங்காடிகளில் ஊடுருவுவதன் மூலம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. இவற்றின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உள்நாட்டுத் தேவைப்பாடுகள் அத்துணை முக்கியமானவை அல்ல. பெருமளவுக்கு உள்நாட்டு அங்காடியினைக் கொண்ட ஜப்பானில்கூட, உள்நாட்டுத் தேவைப்பாடு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய உந்து சக்தியாக அமையவில்லை. இந்த நகடுகளில், ஒரு குடியியல் சமுதாயம் வளராமலிருப்பது, அந்நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தடங்கலாக இல்லை. உள்நாட்டு தேவைப்பாடுகள் மிகக் குறைவாக இருந்தபோதிலுங்கூட, மேலைநாடுகளுக்கு இணையாக இந்த நாடுகள் மிகத்துரிதமாகப் பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன. தமிழில்: இரா. நடராசன்

மிச்சியோ மோரிஷிமா: ஜப்பானியப் பொருளியலார்; 1984 முதல் லண்டன் பொருளியல் நிலையத்தில் சர் ஜான் ஹீக்ஸ் பொருளியல் பேராசிரியர். இக்கட்டுரையிலுள்ள கருத்துகள் 'இவருடைய 'ஓய் ஹாஸ் ஜப்பான் சக்ஸீட்டட்'? வெஸ்டர்ன் டெசனாலஜி அண்டு தி ஜப்பானீஸ் ஈதாஸ் (கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக அச்சகம், பிரிட்டன் 1982) எனும் நூலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன

ஒளிப்படம் ராப்பார்ட் வாலிஸ் டிஜி.பி பிச்சர்ஸ் காஸ்மான்ஸ் பாரிஸ்

ஒளிப்படம். லூயிசியா டிராபீரோ பாரிஸ்

லூயிசியா டிராபீரோ பாரிஸ்

அண்மைக் காலம் வரையில், உலகக் கலைத்துறையில் முன்னணியில் விளங்கிய ஜப்பானியக் கலைஞர்களைப் 'போலியாகச் செய்பவர்கள்' என மேலை நாட்டினர் இழிவாகப் பேசி வந்தார்கள். ஆனால், மேலை நாட்டுக்கலைஞர்களின் படைப்புகள் முதிர்ச்சியடையாதவை என்றும், அவை அளவுக்குமீறிய தற்பண்பு நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் ஜப்பானியர்கள் கருதினார்கள்.

ஜப்பானில் அன்றாட வாழ்வில் இன்றும் ஷிண்டோ சமயம் கணிசமான செல்வாக்கினைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் தெய்வீகமும், மானுடமும் தொடர்ச்சியான ஆன்மவாதத் தலைமுறைத் தத்துவத்தின் வாயிலாக பிணைக்கப்பட்டிருப்பதால், தெய்வீகத்திற்கும் மானுடத்திற்குமிடையே திட்டவாட்டமான வேறுபாடு இல்லை. ஜப்பானிய இசையமைப்பாளரும் இசைவல்லுநருமான அகிரா தம்பா கூறியது போல், "உயிர் வாழும் மனிதனின் கடவுள் அவனுடைய இறந்துபோன மூதாதையர்தாம். அவன் இறக்கும் போது, தன் சந்ததியினருக்கு அவன் காவல் தெய்வமாகிவிடுகிறான்". எனவே, மேலைநாட்டுப் படைப்புக் கலைஞர்களின் தனிநபர் அறிவுடைமைக் கொள்கையை ஜப்பானியர்கள் ஆதரிப்பதில்லை. ஜப்பானிய மரபு இசைவாணர்கள், ஓவியர்கள், கையெழுத்துக் கலைஞர்கள், நடிகர்கள்

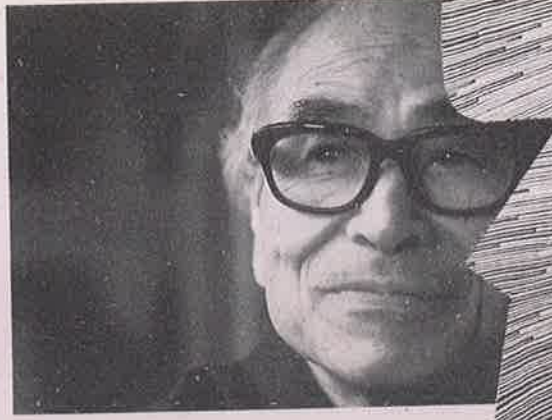
மேலாட்டு மரபு இசை இன்று ஜப்பானில் புகழ்பெற்று விளங்குகிறது. முன்னணி, இசை நடத்துனர் செய்கி ஓஸாவா மன்றம் நிறைந்த இசை நிகழ்ச்சிகளை உலகெங்கும் நடத்தி வருகிறார் இதே போன்று நூறாண்டுக்கு முன்பு மெய்ஜி, ஜப்பானிய இசையை மேலாட்டிற்கு வழங்கினார். மேலே: 1887இல் அச்சான இப்படத்தில் இளைஞர்கள் மேலாட்டுப் பானியில் பாடங்களைப் பார்த்து இசை பயில்கின்றனர்

2

3

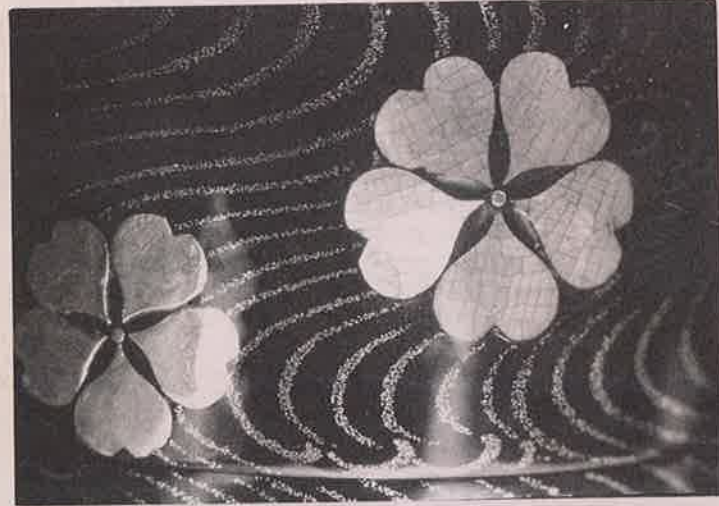

'வாழ்ந்துவரும் நாட்டுக் கருவூலங்கள்'

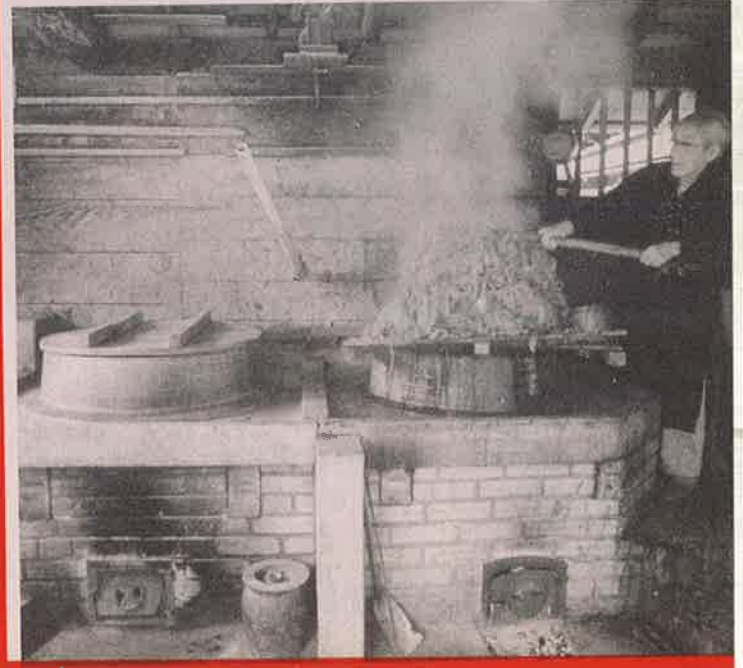
ஒவ்வொரு நாடும் தனது பண்பாட்டைப் பேணும் பெரியாரை வெவ்வேறு வகைகளில் பாராட்டுகின்றது. ஜப்பான் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. அது இப்போது வாழ்ந்துவரும் தன் மிகச் சிறந்த கலைஞரையும், கைவினைஞரையும் "தொட்டுணர இயலாத, முக்கிய பண்பாட்டு இயல்புகளையுடையவர்கள்" எனும் பட்டமளித்துப் பாராட்டுகின்றது. இப்பாராட்டைப்பெற்றோர் பணியாற்றி, தம் கலையையும் திறமைகளையும் இளம் பயிற்சிப் பணியாளருக்கு வழங்குவதற்காக ஆண்டுதோறும் மதிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். இங்கு அவர்களுள் ஐவரைக் காணலாம்.

(1) ஃபூமிக் கோ யோனக்காவா: முதலில் சீனாவில் தோன்றிய 'கோட்டோ' எனும் இசைக்கருவி வல்லுநர். (2) டேயோசோ அரக்காவா: புகழ்மிகு ஜப்பானியக் கைவினைஞர்; பண்டைய மட்பாண்டக் கலையைப் புதுப்பித்து, நாட்டுப்புறத்திலுள்ள தம் பண்ணையில் அரிய பிங்கான் பாண்டங்களைப் படைத்துள்ளார். (3) காக்கோ மோரிசூச்சி: சாயங்களையும் 17ஆம் நூற்றாண்டின் நுட்பங்களையும் பயன்படுத்தி கடந்த 50 ஆண்டுகளாக அழகிய மேலங்கிகளைச் செய்துவருகிறார். (4) ஐஷிரோ ஆபே: கையினால் தாள் செய்யும் ஒருசில ஜப்பானியக் கலைஞரின் இவர் ஒருவர். (5) கோன்ரோக் மாட்சுடா: மேருகு வேலைப்பாடு இவரது கலை. புல்லாங்குழல் போன்ற கருவி மூலம் தெளிக்கும் பொன்தாளையும் கவுதாரி முட்டை ஒட்டையும் பயன்படுத்துகிறார்.

5

4

நாட்டு நாகரிகம் மிக விரைவாகப் பரவியது. பியானோ, வயலின், யாழ் போன்ற இசைக்கருவிகளை மேன்மேலும் அதிக மக்கள் கற்கலானார்கள். பல இசைப் பல்கலைக் கழகங்கள் தோன்றும் அளவுக்கு இளைஞர் களுடைய இசையார்வம் பெருகியது. இன்று உயர்தர இசை கற்பிக்கும் சுமார் 150 நிறுவனங்கள் ஜப்பானில் இயங்கி வருகின்றன. ஆண்டுதோறும் சுமார் 10,000 இளைஞர்கள் இசையில் உயர் பட்டயங்கள் பெறுகிறார்கள். இவர்களில் 90% பேர் மகளிர். இவர்களில் சிலர் தாங்கள் படித்த பல்கலைக் கழகங்களிலேயே இசை ஆசிரியர்களாகச் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். மற்றவர்கள், பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும், சிறு நிறுவனங்களிலும் இசை கற்பிக்கிறார்கள்; அல்லது ஆர்வம் காரணமாக குழந்தைகளுக்கு இசை போதிக்கிறார்கள். எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஐரோப்பாவிலுள்ள தலைசிறந்த இசை நிறுவனங்களில் உயர் இசைக் கல்வி பயின்று, பன்னாட்டு அளவில் தங்கள் தொழிலைத் தொடங்க விரும்புகிறார்கள். ஜப்பானில் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து வருவதால், பல குடும்பங்கள் தங்கள் குழந்தைகளை உயர் இசைக் கல்விக்காக ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பி வருகிறார்கள். வியன்னாவில் மட்டும் 300க்கு அதிகமான ஜப்பானிய மாணவர்கள் வந்திய இசை அல்லது வாய்ப்பாட்டு கற்று வருகிறார்கள்.

ஜப்பானியரின் மன உறுதிப்பாடு, கடும உழைப்பு, அறிவினை ஈட்டுவதில் ஆர்வம் ஆசிரியருக்குக் கீழ்ப்படியும் பண்பு ஆகிய சிறப்பியல்புகளும் இசைத் துறையில் அவர்கள் இவ்வாறு வெற்றியுடன் திகழ்வதற்குக் காரணங்களாகும். மேற்கு ஜெர்மனியில், இசைக் குழுக்களில் 250-க்கும் மேற்பட்ட ஜப்பானிய இசை வாணர்கள் நிரந்தரமான பதவிகளை வகித்து வருகிறார்கள். பன்னாட்டு இசைத் துறையில் ஜப்பானியர் அதிக எண்ணிக்கையில் இடம் பெற்றிருப்பதற்கு இன்னொரு முக்கியக் காரணமும் உண்டு. ஜப்பானில் பெருமளவில் தயாராகிவரும் தொழில்முறை இசைக்கலைஞர்களை ஈர்த்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு அந்நாட்டில் பன்னாட்டு நிறுவன வசதிகள் இல்லை. மேலைநாட்டு இசையில் ஜப்பானியருக்குள்ள மோகம் குறித்து ஜப்பானிய இசைவல்லுநர் மாமோரு வட்ட நாபி கூறிய கருத்தினை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் தமது நூல்களில் ஒன்றில், "ஐரோப்பிய இசையை ஜப்பானியர் ஏன் விரும்புகிறார்கள் என்ற கேட்கிறீர்கள்?... ஏன் விரும்பக்கூடாது? அது அழகான இசை. எனவே, நாம் அதை விரும்புவது இயற்கை..." என்று கூறியுள்ளார்.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

ஹாமிசா ஃபுட்டோரான்ஸ்கி: அபமை யார்; அர்ஜென்டீனா நாட்டு எழுத்தாளர் 1976-1980இல் எச்.எச்.கே. எனும் ஜப்பானிய தேசிய ஒலிபரப்பு நிறுவனத்தின் பன்னாட்டு ஒலிபரப்புக்காக டோகியோ மாநில நிகழ்ச்சியொன்றை எழுதித் தயாரித்தார். அடோது முகாஷிசோ ஒங்காசுடய் சாக்கு எனும் டோக்கியோ இசைக் கழகத்தில் இசைநாடகம் கற்றுக் கொடுத்தார்.

ஷோவெய் ஒக்கா (பிறப்பு 1909) தம் "ஃபூரியோக்கி" (1948: "பிரிசுனர் ஆஃப் வார்," 1967) போன்ற நூல்களின் மூலம் எழுத்தாளராகப் புகழ்பெற்றார். இவை இவருடைய போர் அனுபவங்கள் பற்றியவை. இவர் கட்டுரைகளும், கதைகளும் குறிப்பாக 'கேய்' (1958-59) எனும் ஒரு பெண்பற்றிய மென்மையான சொற்சித்திரமும் எழுதியுள்ளார். "யோனன்" (1973: "சைல்ட்ஹூட் இயர்ஸ்"), "ஷோனன்" (1975: "இயர்ஸ் ஆஃப் யூத்") ஆகிய நூல்களில் தம் சிறு பருவம்பற்றி தெளிநடையில் கூர்நோக்குடன் விளக்குகிறார். மேலே: கோன் இச்சிகாவாவின் 'நோபி' (1959: புல்வெளியில் த) எனும் திரைப்படக் காட்சி.

அயல்நாட்டில் தம் நாடு பற்றிய சிந்தனைகள்

பாரிலிலுள்ள ஜப்பானிய எழுத்தாளர் தம் நாட்டின் போருக்குப் பிந்திய இலக்கியம் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்

டோக்குயோஷி ஹிராக்கோ

ஜப்பானிலிருந்து பல்லாயிரம் கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ளது பாரிஸ் நகரம். இந்த உலக மாநகரில் வேறொரு பண்பாட்டு மக்களிடையே இருந்துகொண்டு, அயல் மொழியினையே கேட்டுக்கொண்டு, அயல் மொழிச் செய்தியிதழ்களையே பார்த்துக்கொண்டு, ஒருவர் தமது தாய் மொழி இலக்கியத்தைப் படிக்கும் போது எதிர்பாராத, நுட்பமான ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், ஜப்பானிய இலக்கியங்கள் ஓரளவுக்கு அயற்பண்புடையவை; காலத்தாலும், இடத்தாலும் தொடர்பில்லாதவை. அந்தக் காரணத்தாலேயே அது மனக்கிளர்ச்சி யூட்டும் புதுமை புனைப்புடன் திகழ்கிறது. தொலைதூரம் ஒருவகைப் பற்றின்மையைத் தோற்றுவிக்கிறது. எனினும், அது ஒருவரின் சொந்த நாட்டு இலக்கியத்தைப் படிக்கும் போது ஏற்படும் மன நிம்மதியைச் சொல்லால் விளக்கிட இயலாது.

ஒருவர் டோக்கியோவில் இருந்து கொண்டு, ஒரு நூலைப் படிக்கும் போது, அந்த நூலை எழுதியவரின் முகம் அவருடைய அகக்கண்ணில் தோன்றுகிறது; அவருடைய குரல் அவரது காதிலே கேட்கிறது; அவரு

டைய தனி நடை, உடை, பாவனைகளும் அவருக்குத் தோன்றும். அவரைப்பற்றிய வம்புப்பேச்சுகளும், ஒருவருடைய வாழ்வில் அவருடைய நூல் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளும் அவரது நினைவுக்கு வரும். அவருடைய நூல் ஒரு பழகிய உலகின் ஒரு சக கூட்டாளியின் குரலாக ஒலிக்கிறது. ஆனால், இங்கு பாரிசில் இந்த "இன்ப உணர்வு" மறைந்துவிடுகிறது; அல்லது மங்கிவிடுகிறது; நூலின் குரல் மட்டுமே வேறொரு உலகிலிருந்து கேட்பதுபோல் கேட்கிறது.

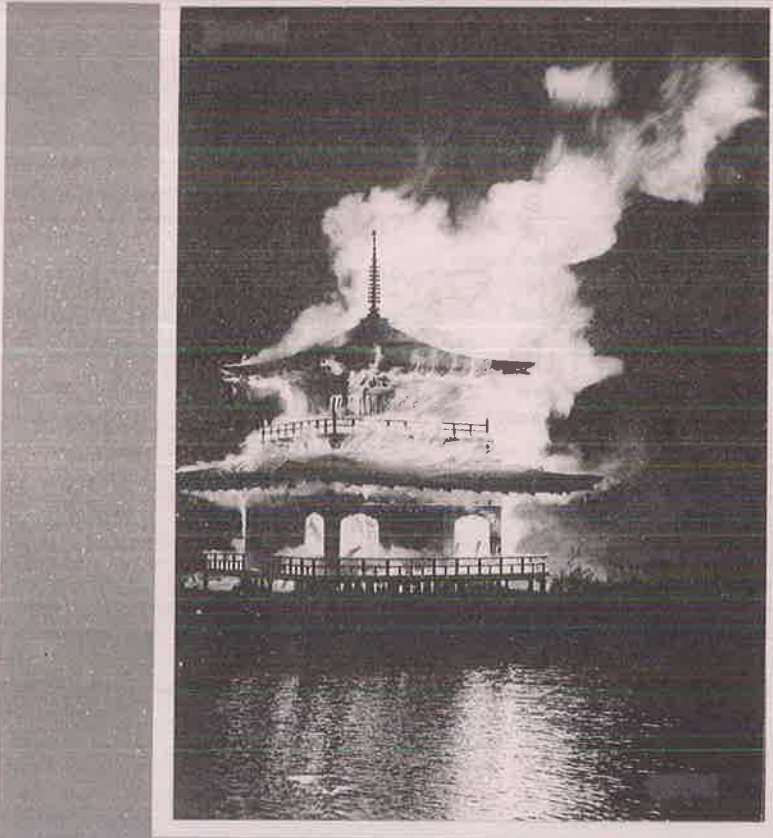
இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிந்திய முதல் தலைமுறை எழுத்தாளர்களாகிய ஹனியா, அவரது சமகால எழுத்தாளர்கள் முதற்கொண்டு, இன்று தமது இருபதுகளிலேயே இருக்கும் மசாகிகோ ஷிமாடா வரையிலும், நவீன ஜப்பானிய இலக்கியத்தின் பரிணாமம், ஜப்பானியச் சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்கும் நோக்கங்கொண்ட புரட்சி இயக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருந்தது. ஷிமாடாவுக்குப் புகழ்தேடித்தந்த "பிஞ்சுக் குழந்தையின் வேடிக்கைவிளையாட்டு" என்ற முதல் நாவலில், அவர் அமைதி இயக்

ஒளிப்படம் © ஹிரோக்னோகேடோர்ஸ்

கத்தை ஒரு குழந்தை விளையாட்டாகச் சித்திரித்து அதனை நையாண்டி செய்கிறார். உதாரணமாக, போருக்குப்பிந்திய ஆண்டுகளில் கவர்மொழியாக விளங்கிய "இடதுசாரி" என்பதைக் குறிப்பதற்கு, வயது வந்தவர் பயன்படுத்தும் எழுத்துவடிவத்திற்குப் பதிலாக குழந்தைகள் பயன்படுத்தும் எளிய ஒலி எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆனால், இந்தச் சித்திரிப்பின் பின்னணியில், 1960இல் ஜப்பான்—அமெரிக்கப் பாதுகாப்பு உடன்படிக்கைக்கு எதிரான போராட்டத்திலும், 1970இல் பல்கலைக்கழக வளாகங்களில் நடந்த கிளர்ச்சிகளிலும் காவலர்களுடன் மோதிய இளைஞர்களின்—ஆடவர், பெண்டிர் இரு சாராரின்—உண்மையான உணர்வுகளைத் தெளிவாக உணரலாம். போரில் உயிர்பிழைத்த யுடாக்கா ஹனியா, கென்ஹிரானோ போன்ற எழுத்தாளர்கள், 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு "புரட்சி இலக்கிய இயக்கத்தை" தொடங்கியபோது, புரட்சியின் ஊழியன் என்ற முறையில் கலைக்கும், பொதுவுடைமைக் கட்சிக்குமிடையிலான வேறுபாட்டைத் தெளிவுபட வகுத்துரைத்தனர். எனினும், அரசியலில் இலக்கியத்தின் ஆற்றலில் அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஆனால் "கலைப் புரட்சிக்கும்" "புரட்சிக்கலைக்கும்" இடையிலான வேறுபாட்டினை எடுத்துக்கூற அவர்கள் தவறிவிட்டனர். இதனால், அவர்கள் தேசிய நோக்குடையவர்களின் கண்டனத்திற்குள்ளாகினர். அவர்களுடைய செல்வாக்கு வீழ்ச்சியுற்றது. ஹனியாவின் "இரந்தோரின் ஆன்மாக்கள்" நிரந்தரப் புரட்சியை வலியுறுத்துகிறது. இந்தப் பின்னணியிலும் அவர் நிலைத்த புகழ்பெற்றார். இருளின் மத்தியிலும் கோபுரமாக உயர்ந்து நின்றார். வாசகர்களின் அகஉலகில் அவரது குரல் தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

இடதுசாரியைச் சாராத புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஷோஹெய்ஓக்கா என்பாரும்

ஒளிப்படம் © மாக்ஸ் டெட்சியர் திரட்டு

இடப்புறம்: ஷிரோ டோயோடா இயக்கிய 'என்கோ ரியோக்கான்' (1958) எனும் திரைப்படக் காட்சி. இது மாசுஜி இபூஸ் (பிறப்பு 1898) எழுதிய கதையைத் தழுவி யது. 'டாஜிங்கோ மூரா' (1939; 'டாஜிங்கோ வில்லேஜ்' 1971), 'யோஷ்ய டய்ச்சோ' (1950; 'லெஃப்டினெண்ட் லுக்கீஸ்ட்', 1971) போன்ற ஏராளமான கதைகளை இபூஸ் எழுதியுள்ளார். ஜப்பானில் புகழ்பெற்ற இவை ஜப் பானிய நகர, கிராம வாழ்க்கையை நகைச்சுவையுடன் விவரிக்கின்றன. இபூஸ் தமது 'குரோய் ஆமே' (1966; 'பிளாக் ரெய்ன்' 1969) எனும் நீண்ட கதைக்காக ஜப்பா னின் மிக உயர்ந்த இலக்கியப் பரிசான நோமா பரிசைப் பெற்றார்.

கீழே இடப்புறம்: கோன் இச்சிகாவா வின் 'என்ஜோ' (பெருந்தி, 1958) எனும் திரைப்படக் காட்சி. இது யுக் கியோ மிஷிமா (1925-1970) எழு திய 'கிங்காகுஜி' (1956; 'தி டெம் பிள் ஆஃப் தி கோல்டன் பவிலியன்', 1958) எனும் கதையைத் தழுவி யது. இது தமது மடாலயத்தின் எழில்கண்டு அல்லலுற்ற பௌத்த துறவி அதைத் தீக்கிரையாக்கிய கதை. 'காமென் நோ கோக்குவராக்கு' (1949; 'கன் ஃபெஷன்ஸ் ஆஃப் எமாஸ்க்', 1958) எனும் தம் வாழ்க்கை வரலாறு, 'ஷியோசாய்' (1954; 'தி சவுண்டு ஆஃப் வேவ்ஸ்', 1956) போன்ற கதைகள், 'கிண்டய் நோகாக்கு ஷு' (1956; 'ஃபைவ் மாடர்ன் நோ பிளேஸ்', 1957) போன்ற நாடகங் கள் போன்று, ஏராளமான நூல் களை மிஷிமா எழுதினார். அவர் 'ஹோஜோ நோ உயி' (1965-70; 'தி ஸ் ஆஃப் ஃபெர்ட்டிவிட்டி', 1971-74) எனும் 4 தொகுதிகளுள்ள பெருங் காவியத்தை எழுதி முடித்த சில நாட் களுள் பொதுமக்கள் அறியும்படி வழி பாட்டுத் தற்கொலை செய்துகொண் டார்.

'என்கோ' திரைப்படம் c ஷிரோடோக்கோ கோவோர்ன்

ஒருவர். இவர் ஸ்டெந்தாலின் சீடர் போர்க்கதைகள் முகாமில் சிறிது காலம் கழித்தவர். இவர் எழுதிய 'லெய்ட்டல் சண்டையின் வரலாறு' என்ற பெரிய நாவலை, வெற்றி பெற்ற இராணுவத்தின் பிடியி லிருந்து தப்பியோடுங்கால் உயிர் நீத்த தமது தோழர் களுக்குக் காணிக்கையாக்கியுள்ளார். இந்த நாவலில் நவீனப் போர் நடவடிக்கை கள் குறித்து மிக விரிவாக எழுதியுள் ளார் இன்னொரு முக்கிய எழுத் தாளர் யூக்கியோ மிஷிமா ஆவார். இவர் தமது வலதுசாரித் தேசியக் கொள்கையை ஒரு போதும் கைவிட வில்லை. இவர் செய்தித்தொடர்புச் சாதனங்களின் தாக்குதலையும் மீறி, கவர்ச்சி மிகுந்த நட்சத்திரமாக வாழ்ந்தார். ஆனால், தமது நாட் டின் அவலநிலையைத் தாங்கக் கொள்ளமுடியாமல், தற்கொலை செய்துகொண்டார். 'தன்மை நாவல்' எழுத்தாளர்களுக் கும் 'தூய இலக்கிய' எழுத்தாளர் களுக்கும் இடையே வைத்து எண் ணப்படுபவர்களில் மாசுஜி இபுசே குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் எழுதிய ஏராளமான நாவல்களில் 'கறுப்பு மழை' (1966) என்ற நீண்டநாவல் உயர்ந்த நடைமுறையும், நகைச் சுவைக்கும் பெயர் பெற்றது. இதில் ஷிரோஷிமா அணுகுண்டு வீச்சினை நேரடியாகச் சாடியுள்ளார். வியட்

னாம் போரில் அமெரிக்கா இடை யறாது படைகளைக் குவித்து செய்த அக்கிரமங்கள் குறித்து வெளிவந்த செய்திஇதழ்ச் செய்திகளைப் படித் துத் தாங்கமுடியாத மனவேதனை யால் தாம் இந்த நாவலை எழுதிய தாக அவர் கூறியுள்ளார். 'தூய இலக்கிய' வகைக்கு ஷியோ கோபயாஷி தமது இளம் வயதில் எழுதியவற்றைக் கூறலாம். ஜப்பானிய எழுத்தாளர்களிடையே எத்துணை வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும், அவர்கள் அனைவருமே சீரிய நோக்குடைய வர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள், இந்தச் சீரிய நோக்குக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக ந்தி மற்றும் நேர்மையுணர்வினைக் கூறலாம். இது 'தூய இலக்கிய'ச் சார்புடைய வடிவமாகத் தோன்று கிறது. இன்று, இந்தப் போக்கின் தனியொரு சார்பாளராக கென்சாபுரோ ஊயே என்பார் திகழ் கிறார். இந்த மனப்போக்கு, போருக்கு முன்னர் தொடக்கப்பள்ளி களில் ஜப்பானியக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் போதிக்கப்பட்ட அறநெறிகளிலிருந்தும், அதற்கும் முன்பு, கன்பூசியஸ், மெலிக்கல் ஆகியோரின் போதனைகளை அரசுச் சமயமாகவே போதித்த டோகுவா வா ஷோகூனே அரசர்கள் காலம்முதற் கொண்டு ஜப்பானிய அறிஞர்களின் உள்ளங்களிலும் இதயங்களிலும் ஆழ

சிறந்த கதாசிரியரான யாசுஷி இனூ வே (பிறப்பு 1907) பல நெடுங்கதை கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றைத் தழு விய திரைப்படங்கள் அவருடைய எழுத்துப் புகழைப் பரப்பியுள்ளன. அவருடைய 'பூஷு வேயா' எனும் கதையைத் தழுவி 1963இல் ஷிரோ டோயோடா தயாரித்த திரைப்படம், (மேலே) எழில்மிகு நடுத்தர வகுப்பு நங்கை உண்மைக் காதலை நாடி வருந்துவதைக் கூறுகிறது. 'ஆவோகி ஓக்காமி' (1960; 'தி ப்ளூ உல்ஃப்') 'ஃபூட்டோ' (1963; 'தி ஸ்டார்ம்') போன்ற கற்பனைத் திரமிக்க வர லாற்றுக் கதைகளையும் இனூவே எழுதியுள்ளார். இவைசீனா, மங்கோ லியா, பட்டுச் சாலையிலிருந்த பிற நாடுகள் ஆகியவற்றின் பண்டைய, இடைக்காலக் காட்சிகளைச் சித்த ரிக்கின்றன. இனூவே பல இலக் கியப் பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார்.

1, 'கோஷிமாக்கி' (நேர்பொருள்: 'அரைத் துணி'); புதிய நூலின் அட்டையைச் சுற்றி யுள்ள சிறு துண்டுத்தாள். இதில் ஒரு புகழ் மிகு எழுத்தாளர் அல்லது வல்லுநரின் பரிந்துரை இருக்கும்.
2, 1ஆம் உலகப் போருக்குப் பின் தோன் றிய ஜப்பானிய எழுத்தாளருள் 3ஆம் தொகுதியினரைக் குறிக்கும் சொல். முதல் தொகுதியினர் 1945-1946இல் புகழ்பெற்ற னர்; 2ஆம் தொகுதியினர் 1950இல் தோன் றினர்; 'முன்றாழ் அலை' எழுத்தாளர் இலக்கியத் துறையில் 1952-1953இல் தோன்றினர்.

சுழிப்படம் மாக்ஸ் டெசியர் திரட்டு

நாகிசா ஓஷிமா 1961இல் "ஷியிக்கு" (1958; "தி காச்" 1959) எனும் கதைத் தொகுதியைத் தழுவி திரைப்படம் எடுத்ததால் அதன் கதாசிரியர் கென்சாபுரோ ஓயே (பிறப்பு 1935) பெரும் இலக்கியப் பரிசான அக்குட்டாகாவா பரிசைப் பெற்றார். "மான்னன் காநென் நோ ஃபுட்டோபோரு" (1967; "தி சைலண்ட் சிரை", 1974) போன்று அழகிய, புதிய உரைநடையில் எழுதப்பெற்ற நெடுங்கதைகள் ஜப்பானிய வரலாற்றையும் அரசியலையும் பெரிதும் எதிரொளிக்கின்றன. மனநலமுற்ற தம் மகனுடன் ஓயே கொண்டிருந்த தொடர்பு அவருடைய படைப்புகளில், குறிப்பாக பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள "கோஜின்டெக்கி-நா-டாய்க் கன்" (1964: "ஏ பெர்சனல் மேட்டர்", 1969) எனும் நூலில் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அவர் பல கதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இரு இன்றைய எழுத்தாளர்

கதாசிரியரும் திறனாய்வாளருமான யுட்டாக்கா ஹனியா (பிறப்பு 1910) இன்றைய ஜப்பானிய இலக்கியத்துறையில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளார். 1930களின் தொடக்கத்திலிருந்து 2ஆம் உலகப்போர் முடியும்வரை அவர் பல இடதுசாரி ஜப்பானிய அறிஞர்களைப் போலவே வாழ்ந்தார். அதற்கேற்ப இரகசிய அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்; (ஓராண்டு, 1932-1933) சிறைப்பட்டார்; போர்க் காலத்தில், அமைதியாக இருந்தார். சிறையிலிருந்தபோது, அவர் "கிரிட்டிக் ஆஃப் பியூர் ரீசன்" எனும் நூலை வாசித்தார். கான்டினன் தத்துவக் கருத்துகள் அவருக்குப் புதிய அனுபவத்தைத் தந்தன. அதிலிருந்து பகுத்தறிவின் வரையறைகளை எதிர்க்கும் தத்துவம் அவரை ஈர்த்தது. 1945இல் தம் வாழ்க்கையை இலக்கியத்திற்கே அர்ப்பணிக்க முடிவு செய்தார். சில நண்பர்களுடன் சேர்ந்து "கிண்டாய் புங்காக்கு" ("மாடர்ன் லிட்டரேச்சர்") எனும் இதழை தொடங்கினார். அது 20 ஆண்டுகளாக கருத்தியல் வாதங்களிலும், முக்கிய இலக்கியப் படைப்புகளை மக்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதிலும் முக்கிய பங்கு பெற்றது. "ஷிரெய்" ("தி ஸ்பிரிட்ஸ் ஆஃப் தி டெட்") எனும் அவரது நீண்ட கதையே ஒரு இலக்கிய மைல் கல்லாக இருக்கின்றது. அது இன்னும் எழுதி முடிக்கப் பெறவில்லை. 1948இல் வெளியான அதன் முதல் தொகுதியும், 1976இல் வெளியான இரண்டாம் தொகுதியும் மனப் பொறியில் மாட்டியுள்ள பல பாத்திரங்கள் ஐந்து நாட்களாக அகஆய்வில் ஈடுபட்டிருப்பதை விவரிக்க முனைகின்றன; கதாசிரியராகப் புகழ்பெற்ற ஹனியா, 1955 முதல் தம் கட்டுரைகளால் மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தார். அரசியல் அதிகாரத்தின் பிறப்பும் இயல்பும் பற்றிய "கென்ஷி நோ நாக்கா நோ செய்ஜி (1960; "பாலிட்டிக்ஸ் இன் தி ஃபீல்டு ஆஃப் ஹலூசினேஷன்") எனும் நூலிலும், 35 வயது வரை தமது அகவாழ்க்கை பற்றிய "காகே-எ-நோ சேக்க்யு" (1966: "தி வோர்ல்டு ஆஃப் சைனீஸ் ஷேடோஸ்")

எனும் நூலிலும், கனவுகளில் எண்ணங்கள், இருட்டில் எண்ணங்கள், கண்ணாடியில் எண்ணங்கள் போன்ற பல்வேறு பொருள்கள் பற்றிய 9 சிறுகதைத் திரட்டாகிய "யாமி நோ நாக்கா நோ குராய் உமா" (1970: "பிளாக் ஹாட்சஸ் இன் தி குரூம்") எனும் நூலிலும் அவர் இலக்கியம், அரசியல் பற்றி மனம்திறந்து பேசுகிறார்.

கெஞ்சி நாக்ககாமி (பிறப்பு 1946) 2ஆம் உலகப்போருக்குப் பிறகு அக்குட்டாகாவா பரிசுபெற்ற முதல் எழுத்தாளராவார். 1975இல் வெளியான "மிசாக்கி" ("தி கேப்") எனும் சிறுகதைக்காக அப்பரிசு பெற்றார். அப்போது 30 வயது நிரம்பாத அவரது இலக்கிய வாழ்வில் புதிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதுவரை அவர் தம் கதைகளில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள்பற்றி எழுதிவந்தார். 1966 முதல் அவை பல்வேறு இலக்கிய இதழ்களில் வெளிவந்தன. அவை 1960களின் மத்தியில் அவர் போன்று டோக்கியோ சென்று வாழ்ந்த இளம் கிராம வாசிகள் பற்றிக் கூறின 1975இலிருந்து அவருடைய படைப்புகள் புதிய அடிப்படைகளை நாட விழைந்தன. "மிசாக்கி" 1977இல் வெளியான "காரக்கினாடா" ("தி ஸ் ஆஃப் தி டெட் டீர்ஸ்"), குடும்பத்திலுள்ள மகளிரை நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன எனக் காட்டும் "ஹோசெங்கா" (1980; "பால்சமைன்") ஆகிய மூன்றும் ஒரே தொடராகும். ஆயினும் 1983இல் வெளியான "சி நோ ஹேட் ஷிஜோ நோ டோக்கி" "சுப்ரீம் அவர்ஸ் ஆன் தி எட்ஜ் ஆஃப் தி இயர்த்") எனும் கதையிலும் அதே முக்கிய பாத்திரத்தைக் காணலாம்.

தோயினிக் பால்மே: ஃபிரெஞ்சு நாட்டவர்; ஜப்பானிய மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் வல்லுநரான எழுத்தாளரும் மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவ்வம்மையார் "ஷான்சோன் பூர் லாஸ்க்பான்ஸு, உன் பொயத்தேஷ்ப்போனே, சித்தாஹாரா ஹாக்குஷு" (1982: "ஸாங்ஸ் ஃபார் சைல்ட்ஹு"; ஜப்பானீஸ் பொயட்" எனும் ஜப்பானியக் கவிதைபற்றிய கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

வேருன்றியிருந்த கல்ஃபூசிய அற நெறிகளிலிருந்தும் தோன்றியது எனலாம்.

போருக்குப்பிந்தியகால எழுத்தாளர்களில் ஜுன்னோசுகி யோஷியுகி, ஷீசாக்கு எண்டோ, ஷோட்டாரோ யாசுவோகா முதலியோரை "முன்றாம் அலை" எழுத்தாளர்கள் என்பர். இவர்கள் அளவுக்குமீறிய ஆய்வறிவுக்கோட்பாட்டினை எதிர்த்தனர். அரசியலில் இலக்கியம் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதை மறுத்தனர். தங்களைத் "திறன்ற மாணவர்கள்" என்றும், "பாதியில் படிப்பை விட்டவர்கள்" என்றும், 'கெட்டபையன்கள்' என்றும் கூறிக்கொண்டனர். எனினும், பெருமைக்குரிய அக்குடாகவா இலக்கியவிருதுக்குத் தகுதியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்வுக்குழுவிலும், தூய இலக்கியத்தின் காப்பாளர் எனக்கருதப்படும் ஜப்பானைக் கலைக்கழகத்திலும் அவர்கள் உறுப்பினர்களாக இடம் பெற்றார்கள் இன்று, இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசுக்குத் தகுதியுடையவர் எனப் பரவலாக (முக்கியமாக மேலை நாடுகளில்) பேசப்படும் யாசுகி இனூயி என்பார் கூட ஒரு "தூய இலக்கிய" எழுத்தாளர் அல்லர்.

அற்புதமான கற்பனை ஆற்றல் கொண்ட ஜுன் இஷிக்காவா எழுதிய "ஒரு முர்க்கக் காற்றின் கதை" என்ற நாவலும், பகுத்தறிவு இயக்க முன்னோடி நாவலாசிரியர் என உலகப் புகழ்பெற்ற கோபோ அபே எழுதிய "பெட்டி மனிதன்" (1980) என்ற நாவலும், காதலையும் காமவெறியினையும் சித்திரித்துக் காட்டும் "நான்கு பருவங்கள்" என்ற ஷின்சிரோ நகமுரா எழுதிய நாவலும் "தூய இலக்கிய" வகையில் சேரவில்லை. ஏனெனில், இவற்றில் ஒன்றில்கூட "வாழ்வது எப்படி?" என்ற கேள்வி எழுப்பப்படவில்லை.

அயல்நாட்டிலிருந்து ஜப்பானிய இலக்கியத்தை நோக்கும்போது, இத்தகையதோர் இலக்கியக் காட்சியைத்தான் காண்கின்றேன். எனது நாட்டைப்பற்றி நானும் கவலைப்படுகின்றேன்; அரசியலில் அக்கறை காட்டுகின்றேன்; "தூய இலக்கிய"த்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றேன். எனவேதான் எனக்கு இந்தக் காட்சி இப்படித்தோன்றுகிறது. இந்த இலக்கியக் காட்சியின் பின்னணியிலிருந்து, ஹனியா, கெஞ்சி நககாவா போன்ற எழுத்தாளர்களின் "குரல்கள்" ஒலிக்கின்றன. அயுஷி மோரி, நோபுவோ கோஜிமா, மெய்சிகோரே, மினாக்கோ ஓபா போன்ற மற்றவர்களின் குரல்களுக்கு இந்த விரிவான காட்சியில் இடமளிப்பது அத்துணை எளிதன்று.

ஜப்பானில் இலக்கியத்திற்காக பெருமைக்குரிய இருபெரும் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒன்று அக்குடாகவா விருது. இது 'தூய இலக்கியம்' தொடர்புடையது. இன்னொன்று நாவோகி விருது. இது 'பாமர இலக்கியம்' தொடர்புடையது. ஜப்பானில் இலக்கியம் தெளிவாக இருப்பிரிவாக இயங்கிவருகிறது

என்பதை மக்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தார்கள் என்பதை இந்த இரு விருதுகளும் உணர்த்துகின்றன. அக்டோகவா விருதுக்கான தேர்வுக்குழுவினர் சில சமயங்களில், ரியூ முராகாமி எழுதிய "பெரும்பாலும் பளிங்குநீலம்". மாசுவோ இகிடா எழுதிய "ஏஜியன் கடலுக்குக் காணிக்கை" போன்ற உண்மையான புலநூல்களுக்கும் விருதுகள் வழங்கினர். ஆனால், அவ்வாறு வழங்கும் போது அந்தக் குழுவினர் எவரேனும் உறுப்பினர்கள் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள்; சிலசமயம் அவர்கள் அக்குழுவிலிருந்து விலகிவிடுவதும் உண்டு. அதற்கு அவர்கள் அந்த நூலின்நடை அளவுக்கு அதிகமாக மரபு மீறியதாக அல்லது அதன் கருத்துகள் அளவுக்குமீறிப் புரட்சிகரமாக இருக்கின்றன என்று காரணம் கூறுவார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து கண்டனங்கள் எழும். அதைத் தொடர்ந்து ஏதாவதொரு சிறுகதைத் தொகுதிக்கு விருதினை வழங்குவார்கள். இவ்வாறுதான் "தூய இலக்கியப்" பற்று வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இலக்கிய உலகில் 1960கள் நெடுகிலும் இந்த நிலைமை மேலோங்கியிருந்தது. ஒவ்வோராண்டும் இலக்கியத் துறையில் தோன்றிய புதிய "விருது பெற்றோர்" பெரும்பாலும் 40 அல்லது 50 வயதுடையவர்களாக

இருந்தனர். ஜப்பானிய இலக்கியத்தை இவ்வாறு முதுமையுடையதாக்குவதற்கு எதிராகக் குரல்கள் எழுந்தன. ரியூ முராகாமியின் திடீர்த் தோற்றம் இந்நிலையை மாற்றியது. அவரைத் தொடர்ந்து ஜெஞ்சி நககாமி, மிசிட்சுனா தகஹாஷி, மசாஹிரோ மிட்டா, சோ ஆவோனோ, ஹருகி முராகாமி, வாகி தாடேமட்சு போன்ற 30 வயதடைந்த இளம் எழுத்தாளர்கள் முன்னணிக்கு வந்தார்கள்.

இந்த எழுத்தாளர்கள் வெளியிட்ட நூல்கள் அனைத்திலும், ஜெஞ்சி நககாமி எழுதி "மாண்ட மரங்களின் கடல்" என்ற அருமையான நாவல் மட்டுமே இலக்கிய உலகினால் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கடலுக்கும் மலைக்கும் இடையே அமைந்த குமானோ என்னும் தொலை தூர மாவட்டத்தில் சிக்கலான குடும்பக் கட்டமைப்பிற்குள்ளிருந்து தம் வாழ்வில் ஏதேனும் சாதனை புரியவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் போராடும் ஒரு முரட்டு இளைஞனின் அன்றாட வாழ்க்கையை இந்த நாவல் சித்திரிக்கிறது. இந்தக் கதையில், ஒருவரின் தோற்றத்தைக் கண்டறியும் "ஆனிவேர்" அட்சம் அடங்கியுள்ளது. எனினும், யாசுவோகா ரியூரிட்டன் எழுதிய 'புதிய நாட்டில் அலைந்து திரிவோரின் கதை' என்ற நாவலில் இந்த

கோபோ ஆபேயின் (பிறப்பு 1924) நெடுங்கதைகள் சமூக வாழ்வு பற்றிய உவமைகள், அறிமுகமற்ற, நெருக்கடி நிறைந்த உசுகில் இன்றைய மனிதன் தனித்து வாழ்தல் அவருடைய கதைகளின் முக்கிய கருத்துகளுள் ஒன்று. ஹிரோஷி டெஷிஹாகாராவின் திரைப்படம் "டானின் நோகாவோ" (1954; "தி ஃபேஸ் ஆஃப் அன்டர்", 1966) எனும் ஆபேயின் கதையைத் தழுவியது. இதில் கதைத் தகைவனாகிய தொழிலதிபர் விபத்தில் அழகை இழப்பதால் அவருடைய மனைவி அவரை வெறுக்கிறாள். அவளைத் திரும்ப அடைவதற்காக அவர் இரகசியமாக ஒட்டுறப்பு அறுவை மருத்துவம் செய்து கொள்கிறார் 'காபே' எனும் கதைத் திரட்டு 1951இல் அக்குடாகவா பரிசு பெற்றபோது ஆபேயின் புகழ் ஜப்பானில் நிலைநாட்டப்பெற்றது. "சுனா நோ ஒன்னா" (1962; "தி உமன் இன் தி டியூன்ஸ்", 1964) அவருக்குப் பன்னாட்டுப் புகழைத் தந்தது.

ஒளிப்படம் மாகசுட்டெசியர் திரட்டு

3. அமைதியான, எழிலார்ந்த எளிமை— ஜப்பானிய இலக்கியத்தில் மரபாக மதிக்கப்பட்டுவந்த பண்பு.

"ஆணியேவர்" தெளிவாகப் புலப்படுவது போல் இந்த நாவலில் புலப்படவில்லை. யோஷியுகி எழுதிய "மணலின் மீது ஒரு தாவரக்கூட்டம்" என்ற நாவலைப் போன்று இதில் முறை காப்புணர்ச்சியின் பயங்கரம் தாண்டவமாடுகிறது. தூய இலக்கியத்திற்கு மிகவும் உகந்த பல சிறப்பியல்புகளை இது கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, கல்வியோ, சொத்துடைமையோ இல்லாத சாதாரண நாட்டுப்புற மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பரிவுணர்வுடன் விரிவாக இது சித்திரிக்கிறது. சூரியனின் ஒளியும், காற்றின் ஒலியும், மலர்களின் மணமும், வியர்வையின் நாற்றமும் இயற்கையுடன் ஒருங்கிணைந்து பிரதிபலிக்கிறது.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

யூனெஸ்கோ:ப் வாழ்த்து அட்டைகள்

இவ்வாண்டு யூனெஸ்கோ:ப் வாழ்த்து அட்டைகளுக்காக பல நாடுகளைச் சேர்ந்த கலைஞரும் அருங்காட்சியகங்களும் கவர்ச்சிகரமான பல வகை வடிவங்களையும் ஓவியங்களையும் தந்துள்ளார். இந்த அட்டைகள் உலக முழுவதும் யூனெஸ்கோ:ப் விற்பனை நிலையங்களில் கிடைக்கும்.

இந்த அட்டைகள், நன்கொடைகள், எழுதுபொருள்கள் ஆகியவற்றின் விற்பனைப் பணம் ஆஃப்ரிக்கா, ஆசியா, லத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள வளரும் நாடுகளின் ஆயிரக்கணக்கான ஏழைச் சிறுவரின் உடல் நலம், உணவூட்டம், சுகாதாரம் பேணும் திட்டங்களுக்கு உதவும் ஓர் அட்டை விற்பனா, 4 சிறுவருக்கு தொண்டைநோய், கக்குவான், வலிப்பு நோய் வராதவாறு தடுப்பூசி போடவோ, உணவூட்டமின்மையால் குருடாகாதவாறு 10 சிறுவரைக் காக்கவோ பணம் கிடைக்கும்.

இவ்வாண்டு வாழ்த்து அட்டைகளில் வாசிலி காண்டின்ஸ்கியின் 5 மறைபொருளான வடிவங்கள் உட்பட தற்கால ஓவியர்களின் படைப்புகளும் உள்ளன.

டோக்குயோஷி ஹிராக்கா: டோக்கியோவில் வாசாடா பல்சலைக்கழகத்தில் 1970 இலிருந்து ஆசிரியராக இருக்கிறார். "தி வேனிஷ்ட சிர்னி", "ஈட்டிங் தி ரோஸ்" எனும் இரு சிறுகதைத் திரட்டுகளும் இலக்கியத் திரையாய்வுக் கட்டுரைகளும், ஃபிரெஞ்சு நூல்களின் ஜப்பானிய மொழி பெயர்ப்புகளும் எழுதியுள்ளார்.

யுனெஸ்கோவின் இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பு வரிசை இன்றைய ஜப்பானிய நூல்கள் சில

ஆபே, கோபோ: 'இன்டர் ஐஸ் ஏஜ் 4' ('டாய் யோன் காம்பியோ-சி') மொழிபெயர்ப்பாளர் இ.டேல் சான்டர்ஸ், ஏ.நாஃப்' நியூயார்க், 1970, எண்டோ, ஷூசாக்கு 'தி ஸீ அண்டு பாய்சன்' ('உயி டோக்குயாக்கா'), மொழிபெயர்ப்பாளர் எம்.காலகர், 1972; 'வென் ஐ விசில்' ('குச்சியு வோ ஃபுக்கு டோக்கி') மொழி பெயர்ப்பாளர் வான் சி.செசல் 1979;

இனாவே, யாகுஷி 'தி ரூஃப் டைல் ஆஃப் டெம்பியோ' ('டெம்பியோ நோ இராக்கா'), மொழிபெயர்ப்பாளர் ஜே.டி.அராக்கி, டோக்கியோ பல்சலைக்கழக அச்சகம், 1975 **காவாபாட்டா, யாகுனாரி:** 'தி லேக் ('மிசூமி') மொழிபெயர்ப்பாளர் ரெய்கோ சுகிமுரா, பீட்டர் ஓவன். லண்டன் 1977.

விழாக் காலத்திற்கேற்ற சிறந்த பரிசு

யுனெஸ்கோ மேசை நாட்குறிப் பேடு 1988

'உலக மரபுச் செல்வம்'

இக்குறிப்பேட்டிலுள்ள 54 எழில் வண்ணப் படங்கள் உலகப் பண்பாட்டு, இயற்கை மரபுச்செல்வப் பகுதிகளைக் காட்டுகின்றன.

114 பக்கம், 17x23.6 செ.மீ. ஐ.எஸ்.பி.என் 92-3-002483x ஆங்கில, ஃபிரெஞ்சு, ஸ்பானிய மொழிகளில்

விலை: 60 ஃபிரெஞ்சு பிராங்கு (ஃபிரான்சில் மட்டும்)

யுனெஸ்கோ இன்சாபோ (மாட்ரிட்) இணைப்பிப்பு எவ்வாறு வாங்குவது?

இம்மேசை நாட்குறிப்பேட்டை உங்கள் நாட்டிலுள்ள யுனெஸ்கோ வெளியீட்டு விற்பனையாளர் மூலம் பெறலாம்.

யுனெஸ்கோ கூரியர், மாதந்தோறும் வெளியிடப்படுகிறது பதிப்புநீமை அல்லாத தனிப்பட்ட படங்களையும் கட்டுரைகளையும் 'யுனெஸ்கோ' கூரியலிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டது என அறிவிப்புடன் இதழ் தேதியைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம், அவ்வாறு வெளியிட இதழின் மூன்று பிரதிகள் ஆசிரியருக்கு அனுப்பப்படவேண்டும், ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகளைத் திரும்பப் பிரசுரிக்கும்போது அதில் ஆசிரியர் பெயர் இடம் பெறவேண்டும். பதிப்புரிமை அல்லாத புகைப்படங்கள் வேண்டுவோருக்கு அனுப்பித் தரப்படும், கேட்டுப் பெறாத கட்டுரைகளைப் போதிய தபால் தலை இல்லாமல் திருப்பியனுப்ப இயலாது ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகள் அவரது கருத்தை வெளியிடுவதாகும். யுனெஸ்கோ கூரியர் ஆசிரியர்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

துணை தலைமை ஆசிரியர்: ஓல்கா ரோடல் நிர்வாக ஆசிரியர்கள்: ஆங்கிலம்: ரோஸ் மால்கின் கரோலின் ராரன்ஸ்(பாரிஸ்)

ஸ்பானிஷ்: ஃபெர்னான்டெஸ்-ஃபிராஸ்கோ ஸாண்டாஸ் (பாரிஸ்) ரஷ்யன்: நிக்கோலாய் குஸ்டெட்சோ ஜெர்மன்: வெர்னர் மெர்க்னி (பெர்ன்) அராபிக்: அப்தல் ரசீத் எஸ்சாதக் மஹமுதி (கெய்ரோ) ஜப்பானிஷ்: செய்சிரோ காகிமா (டோக்கியோ) இத்தாலியன்: மரியே கெய்டெட்டி(ரோம்) ஹிந்தி: ராமபாபு சர்மா (டெல்லி) ஹிப்ரூ: அலெக்ஸாண்டர் பரோய்டே (டெல்-அவிவ்) பெர்சியன்: சதோ வெனிவி (டெஹ்ராண்) டச்சு: பல்மோரென (ஆண்ட்வெர்ப்) போர்த்துகீஸ்: பெனாடிக்டோ சில்வா (ரியோ டி ஜெனீரோ) துர்க்கியன்: மெஃப்ரா இல்கசார் (இஸ்தாம்புல்) உருது: ஹக்கீம் முஹம்மது சையத் (கராச்சி) கட்டலான்: ஜோன் காரரோஸ் மார்ட்டி (பார்கிலோனா) மலேசியா: அனிஸா ஹம்ஸா (கோலாலம்பூர்) கொரியன்: பைகியாங் (சியோல்)

சுவாஹிலி: டெமினோ ருத்தாயே பெசிபவா (தார்-எஸ், ஸலாம்) ஃபிரெய்லி: ஃபிரெய்டிக் போட்டர்(பாரிஸ்) கிரேடோ-செர்ப, மாகிடோனியன், செர் போ-கிராட்ஸ்லோவேன்: பஸிடர் பெர்க்கோவிச் (பெல்கிரேட்) சீனம்: ஷென் குவோஃபென் (பீகிங்) பஸ்கேரியன்: கோரன் கோட்சேவ் (சோஃபியா) கிரீக்: நிக்கோலஸ் பாபாஜியார் ஜியோ (ஏதென்ஸ்) சிங்களம்: எஸ். ஜே. சுமனசேகரா பண்டா (கொழும்பு) ஃபின்லிஷ்: மார்ஜுட்டா அக்சேவன் (ஹெல்சின்கி) ஸ்வீடிஷ்: லினா ஸ்வென்சன் (ஸ்டாக்ஹோம்) பாஸ்க்: குருட்ஸ் லாரனகா (சான் செபாஸ்டியன்) தாய்: சாவித்திரி சுவனசத்ஹித் (பாங்க்காங்) வியத்னாமியன்: தாவோ/துங் (ஹனாய்) அமைப்பு வடிவம்: ராபர்ட் ஜாகுமின் எல்லாக் கடிதங்களும் பிரதம ஆசிரியர் ரிக்கே எழுதப்படவேண்டும்

(ஒன்பதாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வருகின்றனர். இந்த மனப்போக்கினை மதிக்கும் ஒரு சமுதாயம் உருவாகி வருகின்றது. இதுகாறும், ஜப்பானியச் சமுதாயம், அதன் உறுப்பினர்களின் இந்தத் தேவையினை, குடும்பத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையிலும், நிறுவனத்தினுள்ளே ஒரு குழுமத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையிலும் மட்டுமே நிறைவு செய்து வந்தது. இன்று மக்கள், குடும்பத்தினராலும், சகாக்களாலும், உயா அதிகாரிகளாலும் தனிநபர்கள் என்ற முறையிலேயே நடத்தப்படுகிறார்கள். குடும்ப அல்லது பணியிடக் குழுமத்தின் பங்குப்பணி திடீரென வீழ்ச்சியடையும் எனக் கருதவில்லை. தன் உறுதிப்பாட்டுக்கான வாய்ப்புகள் இந்த இரு துறைகளோடு நின்றுவிடலாகாது என்பதே இங்கு வலியுறுத்தப்படத்தக்கதாகும். இந்தப் பெரிய சமுதாயத்தில் தங்கள் தற்பண்புகளைக் காட்டுவதற்கு நிறைய வாய்ப்புகளை மக்கள் இன்று நாடுகிறார்கள். பண்பாட்டு ஊழியங்களைப் பண்டங்களைப்போல் விலைக்கு வாங்கக்கூடிய இடங்களிலும், விவாதக் குழுக்களிலும் தொண்டு அமைவனங்களிலும் அவர்களுக்கு இத்தகைய வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன.

முடிவாகக்கூறின், 1970 களில் நிகழ்ந்த பல்வேறு சமூகமாறுதல்கள், தன்னுணர்வு, தற்பண்பு தொடர்பான மக்களின் புதிய வேட்கைகளிலிருந்து தோன்றியவை எனக் கூறலாம். நிலைமை இன்னும் தெளிவடையவில்லையாயினும், எதிர்கால தற்பண்பானது, தொழில்மயமான காலத்திலிருந்ததிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. போட்டி மனப்பாங்கும், பிடிவாத நம்பிக்கைகளும் வாய்ந்த ஒரு குறிக்கோளுடன் அமைந்த தற்பண்புக்குப் பதிலாக, முதிர்ச்சியும், நெகிழ்ச்சியும், அழகியல் உணர்ச்சியும், அறிவார்ந்த தன்வெளிப்பாடும் வாய்ந்த ஒரு தற்பண்பாக அது அமையும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

(பதினமூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கற்கின்றார்கள். இந்த அரசுச் சார்பற்ற தனிப் பயிற்சிக் கல்விமுறை, தனிநபர்களின் சுதந்திர உணர்வினால்—தாங்கள் விரும்பிய பாடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் விருப்பினால்—உருவானதாகும்.

இன்றைய ஜப்பானியக் கல்விமுறை, குழந்தைகள் படிப்புக்கு நீண்ட நேரம் செலவிடுவதைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. இதனால், அவர்கள் விளையாடுவதற்குப் போதிய நேரம் கிடைப்பதில்லை. தாங்களே சிந்தித்து, செயல்புரிந்து, தங்கள் தனித்திறமைகளைக் காட்டவும், வளர்த்துக்கொள்ளவும் அவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கிடைக்கவில்லை. பள்ளிப் படிப்பின்போது, அதிக மதிப்பெண்கள் பெறவேண்டும் என்ற போட்டிப்போட்டியில், கல்வியின் ஆதிநோக்கம் திரிபடைந்து விடுகிறது. இந்தக் கடும்கோட்டிக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் சிலர் வேறுவழிகளை நாடுவது இயற்கையே. இவர்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கும், திறமைக்கும் ஏற்ற கல்வியை

பள்ளிக்கு வெளியே கற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், இந்தவகையான தனிப்பயிற்சிக் கல்விமுறை குழந்தைகளின் அறிவார்ந்த, சமூக, உடல்நல வளர்ச்சிக்குக் கேடுபயக்கும் என்பதை ஆசிரியர்களும், பெற்றோரும் நன்கறிந்திருக்கிறார்கள். எனினும், இந்த வகைக்கல்வி இன்று ஆழ வேரூன்றிவிட்டமையால், அதனை அகற்றுவதற்குக் கல்வி நிபுணர்களும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோரும் அக்கறை காட்டவில்லை.

இவ்வாறு, ஜப்பானில் இன்று கல்வி ஒரு பெரிய சமூக அரசியல் சிக்கலாக விளங்குகிறது. 1872 இல் நவீன கல்வி முறை புகுத்தப்பட்டது. 1946இல் மேலும் பல கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் புகுத்தப்பட்டன. கல்வி வாய்ப்புகளில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தி, விரிவாக்கம் செய்யும் நோக்கத்துடன் மூன்றாவது கல்விச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டு வருகிறது. ஜப்பானியச் சமுதாயம் இன்று பன்னாட்டு நோக்குடையதாகவும், தகவல் தொடர்பு சார்ந்ததாகவும் விரைவாக உருமாறி வருகிறது. இத்தகைய சமுதாயத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப இந்தக் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் அமையும்.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

(பதினெந்தாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மேனாடுகளிலிருந்தும், சிறப்பாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிடமிருந்து மே கல்வி, பண்பாடு, வாணிபம் போன்ற துறைகளில் பற்பல செய்திகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறலாயிற்று. இன்று நிலைமை கட்டாயம் மாறியுள்ளது. பண்பாடு, நடையுடை பாவனைகள், மற்றும் ஏனைய பல அம்சங்களில் இன்றைய ஜப்பானியர் தமக்கேயுரிய தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்த முனைந்துள்ளனர். இந்தப் புதிய விழைவு, மேனாட்டையும் சிறு அளவில் பாதிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இந்நாள்வரை ஜப்பானியர்களது கவனம் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும், தேசிய வருவாயை மேம்படுத்துவதிலும் இன்ன பல துறைகளிலும் இருந்துவந்தது. ஆனால் இன்றோ புதிய தன்னிறவைத் தேடிச் செல்லும் அவர்களது நாட்டம் திசை திரும்புகின்றது. தமது வாழ்வியலை இந்தப் புதிய சண்ணோட்டத்துடன் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளலாகின்றனர். உலக வாழ்வை மட்டும் எண்ணி, பொருள் சேர்ப்பது எப்படி? இன்பங்கள் நுகர்வது எப்படி? என்பன போன்ற சிந்தனைகள் பூரண மகிழ்ச்சி தரவல்லனவா என்று வியக்கலாகின்றனர்.

இன்றைய தகவல் தொடர்புல்கில் ஜப்பான் முன்னிற்கின்றதா?

பத்திரிகைகள் படித்தல், தொலைக்காட்சி பார்த்தல், தொலைபேசிக் கணினிப்பான் போன்றவற்றைச் சொந்தமாகப் பெற்றுப் பரவலாகப் பயன்படுத்துதல் போன்றன பற்றிய நுட்பமான புள்ளிவிவரக் கணக்குகளின்படி அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் போலவே ஜப்பானும் தகவல் தொடர்புகளில் முன்னணியில் நிற்கும் சமுதாயமெனலாம். ஆனால் தொலை-தொடர்பு சாதனங்களை 'ஜப்பான் இப்போது தனியார் துறைகளிலும் கையாளத் தொடங்கிவிட்டபடியால், வளர்ச்சிக்கு வழிவகைகள் மிகுந்துள்ளன கம்பி மூலமும், செயற்கைக் கோள் மூலமும் தகவல் அனுப்பும் புதிய திறன்வாய்ந்த ஒலிபரப்புகளை எழுது நிறுவனம் தற்போது ஆராய்ந்து வருகிறது. இந்த ஆண்டில் மனிதயின மேம்பாட்டு ஆய்வுகளுக்கென்றே டென்ட்சு துணை நிலையம் தோன்றியுள்ளது. ஜப்பானின் சிறப்பியல்புகளை இனங்கண்டு கொள்வதில் இந்த நிலையத்தின் முதல் ஆய்வுகளின் உட்பொருளாகும். வருங்காலத்தில் மேற்கொள்ளவேண்டிய பல்வேறு பணிகளில் ஒன்றாக, இதே பொருளைப் பற்றிய கருத்தரங்கமொன்றும் அண்மையில் நிகழ்ந்தது. மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் ஒரு மாபெரும் முன்னேற்றத்தை உருவாக்க நாம் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜப்பானியர்களே முதன் முதலில் இதை உணர்ந்துகொண்டு, இதையொட்டிய வழிவகைகளை ஆராயும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர் வருகின்ற இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டு எங்ஙனம் நமக்கும் என்பதை இப்போதே காட்டும் காலக்கண்ணாடிகள் இவர்களே எனல் மிகையாகாது.

தமிழில்: அகிலா சிவராமன்

(பதினெட்டாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விளக்குகள் அனைத்தும் அணைக்கப்பட்டன. இன்றையமையாத விளக்குகள் மட்டுமே ஏற்றப்பட்டன. கின்ஸா மாவட்டத்தின் அற்புதமான நியான் விளக்கு அலங்காரங்கள்கூட இருளில் மூழ்கின. ஒளியமைப்பு வடிவகைப்பில் ஈடுபட்டுள்ள என் போல் நோருக்கு இது பெரும் வேதனைக்குரிய காலமாகியது.

எனினும், 1970களின் இறுதியில், எண்ணெய் நெருக்கடியின் அதிர்ச்சியிலிருந்து ஜப்பான் மீண்டது. எரியாற்றலை மிச்சப்படுத்துவதில் உரிய கவனம் செலுத்தப்பட்டபோதிலும், கடைகளிலும், அலுவலகங்களிலும் பிரகாசமான விளக்குகள் மீண்டும் தோன்றின. அதிக எரியாற்றல் செலவழியும் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக, குறைந்த எரியாற்றலில் மிகுந்த பிரகாசத்துடன் எரியும் விளக்குகள் அதிகமாகப் பயனுக்கு வந்தன.

1980களில் ஒளியமைப்பு வடிவமைப்பில் அதிகச் சமநிலைக்கு முன்னுரிமையளிக்கும் போக்குத் தோன்றியது. கட்டிடங்களில், குறிப்பாக சமயக் கட்டிடங்களில், ஏறபடுத்தப்பட்டவரும் தனிவகை ஒளியமைப்புகளில் இந்தப் போக்கினைக் காணலாம். ஷின்டோ சமயச் சார்புடைய ஷீமேய்க்காய் என்ற அமைப்பைச் சேர்ந்த ஷிகா புனிதத் தோட்டம் 1983இல் முடிவடைந்தது. இதன் மையப்பகுதியில் அந்த இயக்கத்தை நிறுவியவருக்கு ஒரு கோயில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. 40 மீட்டர் உயரமான இந்தக் கோயிலின் அகன்று விரிந்த உட்புறத்தில் மறைமுக ஒளி ஆதாரங்களின் மூலம் நாலாபக்கமும் சிதறிப் பரவும் ஒளியமைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், இந்த இடத்தில் ஒரு தெய்விக உணர்வும், வியப்புணர்வும் உண்டாகிறது.

இந்தக் கோயில் கட்டி முடிக்கப்பட்டதைக் குறிக்கும் விழாவன்று இரவில், கட்டிடத்திற்கு முன்புறமுள்ள திறந்தவெளியில் லேசர் ஒளிக் கற்றைக் காட்சி ஒன்றை அமைத்

யுனெஸ்கோ கூரியர் அடுத்த மார்ச் '88 இதழ் சர்க்கஸ்

சர்க்கஸின் தோற்ற வரலாறு பற்றியும், அதன் இன்றைய நிலைமை குறித்தும், நாளை என்னவாகும் என்பது பற்றியும் உலகளாவிய முறையில் ஆய்சிறது. வண்ணப் படங்களும் படவிளக்கங்களும் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாகும்.

படுத்துகிறது. "ஒன்று உலகம்; இன்னொன்று இயற்கை" என்பதே இந்த வழிகாட்டி நெறியாகும்.

(இருபத்தைந்தாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதிகமாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அது நடக்கவில்லை. இதற்கு ஒரு காரணம், மாநகர்களில் மக்கள் அடர்ந்த அதிகமாகியதாகும். இந்நகரங்களில், ஒரு வாடகை வீட்டின் சராசரிப் பரப்பளவு 43 ச.மீ. ஆகும் ஏல்லா அறைகளுமே சிறியவை. ஒவ்வொரு அறையும் ஒரேயொரு பணிக்கு மட்டுமே ஏற்றது. மரபுப் பாணி வீடுகளில் இடைத் தடுப்புகள் சறுக்கி நகர்த்தும் வகையில் இருந்தமையால், இடைத் தடுப்புகள் இருந்தபோதிலும் குடியிருப்பவர்கள் தங்களுக்குள் எளிதாகப் பேசிக்கொள்ள முடிந்தது. இன்று, கான்கிரீட் சுவர்களால் கட்டப்பட்ட சிறுசிறு அறைகளில் குடும்பத்தினர் வசிப்பதால் ஒருவருக்கொருவர் பேசுவது குறைந்துவிட்டது. மேலும், 1950களில் நடைமுறைக்கு வந்த புதிய கட்டிடச் சட்டங்கள், நில அதிர்ச்சிகளைத் தாங்கும் வகையில் வீடுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என விதித்துள்ளன. இதற்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள தொழில்நுட்பத் தீர்வு, வீட்டின் சுவர்களை திண்மமாகக் கட்ட வேண்டும் என்பதுதான்.

இன்று ஜப்பானிய வீடுகளுக்கு வரும் மேலை நாட்டுப் பார்வையாளர்கள், சில பழைய அம்சங்களையும், பழக்கங்களையும் வியந்து காண்கிறார்கள். வீட்டுக்குள் காலணிகளை கழற்றிவிட்டுத் தான் செல்லவேண்டும்: சில அறைகளில் பாய்களின் மேலேயே நடந்து செல்லவேண்டும். கடந்த காலத்தில் மலர் அலங்காரமேசையில் தொலைக்காட்சிப்பெட்டிகள் இருந்ததற்குப் பதிலாக, இன்று மரபான முறையில் அறையின் ஒதுக்குப்புறத்திலேயே அவை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கான்கிரீட் குடியிருப்புகள் குளிர்காலத்தில் வெப்பமூட்டப்படுகின்றன; கோடையில் குளிர்ந்ததன் செய்ப்படுகின்றன. வேறுபட்ட வாழ்க்கை முறைக்குப் பழக்கப்பட்ட கிராமப்புற மக்களுக்கு இந்தப் புதிய வீடுகள் வசதியற்றவையாக தோன்றுகின்றன. ஜப்பானிய வீடுகளும், வாழ்க்கை முறையும் முற்றிலுமாக மேலை நாட்டுப் பாணிக்கு மாறிவிடவில்லை. எனினும், கணிசமான அளவுக்கு மாறுதலடைந்துள்ளன என்பது ஐயமில்லை.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

திருந்தேன். வேசர் ஒளிக்கற்றை, இந்த நூற்றாண்டின் இணையற்ற கண்டுபிடிப்பு இது, ஒரே திசையில் ஒளிக்கற்றையைச் செலுத்தும் அற்றல் வாய்ந்த ஒரு செயற்கை ஒளிக்கிரணம் ஆகும் வேசர் ஒளிக்கற்றைகளை ஊடகமாகப் பயன்படுத்தி, அன்று இரவு, கட்டிடத்தினுடைய இடப்பகுதியைச் சார்ந்திராமல், ஒளிக்கு ஒரு தனிச் சுதந்திரமான வடிவத்தை நாங்கள் அளித்தோம்.

பல்வேறு ஒளி ஆதாரங்களையும், பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு உத்திகளையும் பயன்படுத்தி, எல்லா வகையான கட்டிடப் புலங்களிலும் புதிய ஒளி வடிவங்களை உருவாக்குவதில் இப்போது நான் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். அதேசபயம், வெண்ணிலாவின் தன்னொளி மீது ஜப்பானியருக்குள்ள ஆர்வத்தின் அடிப்படையில், மரபு ஒளியமைப்பு உணர்வுக்குப் புத்துயிருட்டமுடியும் என்றும் நம்புகின்றேன்.

(இருபத்தியுன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முன்னரே இருந்துவந்த இயற்கை உலகில் ஆழவேருந் ஜப்பானியப் பண்பாட்டினை அலை இன்னும் பேணிக் காத்துவருகின்றன.

இயற்கையின் இதயம்

ஜப்பானியச் சமுதாயம் இயற்கையை வெகுவாக நேசிக்கிறது எனினும், அதன் இயற்கை மரபுச்செல்வத்தை அழகியல் கண்ணோட்டத்தில் அழிவிட்டுந்து பாதுகாக்க இயலாத நிலையில் அது இருக்கிறது. இது ஒரு முரண்பட்ட போக்காகத் தோன்றுகிறது. இதற்கான காரணங்களால், ஜப்பானிய மக்கள் அரசியலில் அக்கறை காட்டாமலிருப்பதும் ஒன்று. அரசியலில் அக்கறையின்மையால், இந்தச் சீரழிவுக்கு ஆட்சியாளர்களை அவர்கள் தட்டிக்கேட்பதில்லை. இந்த மனப்போக்கு, ஜப்பானியப் பண்பாட்டில் நெடுங்காலமாக வேருன்றிவிட்ட ஒரு தொன்மையான மனப்பான்மையாகவும் காணப்படுகின்றது.

எனினும், சுற்றுப்புறச் சூழல் சீரழிவு, குடியிருப்போர் இயக்கங்கள் வாயிலாக உள்ளூர் எதிர்ப்பினைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. இந்த இயக்கங்கள், 1960களில் தோன்றின. இந்த இயக்கங்கள் சுற்றுப்புறச்சூழல் பாதுகாப்புக்குச் சட்டநடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளத் தூண்டலாக அமைந்தன. அது முகற்கொண்டு, தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் காரணமாகவும், பொருளாதார மந்தம் காரணமாகவும், சுற்றுப்புறச் சூழலுக்குச் சேதம் விளைவிப்பது ஓரளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. அதே போன்றே, குடியிருப்போர் இயக்கங்களின் வேகமும் குன்றியிருக்கிறது. இப்பொழுது, பசுமை வாய்ந்த வசதிகளை ஏற்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, டோக்கியோ மாநகர அதிகாரிகள், நகரில் பசுமைப் பகுதிகளின் பரப்பளவினை 20 ஆண்டு களில் இரு மடங்காகப் பெருக்கும் ஒரு திட்டத்தைச் செயற்படுத்தி வருகின்றனர். இதன் மூலம் நகர்ப்புற உயிரினச்சூழலில் ஏற்படும் மேம்பாட்டுடன் சேர்த்து, டோக்கியோ வாசிகள், ஹோக்கைடோ போன்ற வட

பகுதி நகராட்சிகளுக்கு அடையாள முறையில் கடவுச் சீட்டுகள் வாங்கிக் கொண்டு செல்கிறார்கள். இதன் வாயிலாக, அந்த நகராட்சிகள் தங்கள் வனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நிதி பெற முடிகிறது. டோக்கியோ நகரின் புறநகர்களில் வாழ்கின்றவர்கள், பசுமையான பின்னணியில் அமைந்து சிறுவீடுகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், தங்கள் வேலை நிமித்தம் டோக்கியோவுக்கு வந்துவிட்டு, வேலை முடிந்ததும் தங்கள் புறநகர் இல்லங்களுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நகரின் இதயப்பகுதியின் நிலைபற்றிக் கவலையில்லை. இதனால், நகரின் மையப்பகுதிகளிலுள்ள பொது நிலங்களை, அரசின் நிதிகளைப் பெருக்குவதற்கெனத் துண்டு துண்டாக ஏலத்தில் விற்றுவருகிறார்கள்.

இட உணர்வு

மக்களாட்சி; நாகரிகம் போன்ற ஐரோப்பிய சமுதாயத்தின் உயர்ந்த நெறிமுறைகளுடன் நகர்ப்புறப் பண்பியல்பு நெருக்கமாகப் பிணைந்திருக்கிறது. எனவே, நகரங்கள் இந்த நெறிமுறைகளையன்றி வேறு நெறிமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் என ஐரோப்பியர் எதிர்பார்ப்பதில்லை. இந்நெறிமுறைகளை நகரங்களின் வாயிலாக அல்லாமல் வேறு வழிகளில் பிரதிபலிக்க முடியும் என்றும் அவர்கள் கருதவில்லை. எனினும், இந்த மனப்போக்கு உலகெங்கும் காணப்படவில்லை. பல சமுதாயங்களில் (ஐரோப்பாவில் தோன்றிய சிலவற்றில்கூட) இந்த மனப்பான்மை காணப்படவில்லை. அத்தகைய சமுதாயங்களில் ஜப்பானிய சமுதாயமும் ஒன்று.

உலகெங்கிலும் நகரங்களிலுள்ள மக்கள் குடியிருப்புகள் பலவகையிலும் ஒத்திருந்தபோதிலும், மனித சமுதாயங்கள் வேறுபடுவது போலவே, அவை ஒன்றுக்கு வேறுபட்ட அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஜப்பானிய நகரங்களில், ஐரோப்பாவில் உள்ளதுபோல் பொது அரங்குகள் அல்லது விவாதமேடைகள் இல்லை. எனினும், ஐரோப்பாவிலுள்ள அந்தப் பொது அரங்குகளுக்கு அல்லது அரசியல் விவாதங்களுக்கு, ஜப்பானின் புனிதத் தோப்புத்தான் சிறந்த மாற்றாகும் இந்தத் தோப்பு ஆதிஇயற்கையின் பிரதிபலிப்பாக, பண்டை மரங்களும், மரத்தூர்களும் நிறைந்த ஓர் இடமாக விளங்குகிறது. இவ்விரு நேர்வுகளிலும், தொடர்புடைய சமுதாயம், தனது வழிக் காட்டி நெறியினை நகர்ப்புறத்தோற்றத்தின் வாயிலாக வெளிப

ஜனவரி
தோற்றமும் கற்பனையும்: அல்-கஸ்ஸாலி தத்துவத்தி லிருந்து இறையணர்வு அனுபவம் வரை (அமது மஹ்தார் ரம் போ), எண்ணும் மணிச்சட்டம் இன்னும் ஜப்பானில் இருப்பதேன்? (டோஷியோ சாவடோ), மூளை ஆராய்ச்சி யில் புதிய வழிகள் டேவிட் ஆட்டோசன், அறிவியலும் மரபுவழிச் செய்தியும் (பசரால் நிக்கொலெஸ்கு). ஆஃப் ரிக்காவின் வளர்ச்சியில் மனிதனின் பங்கு (ஷான் பால் என் குபாந்தே).

பிப்ரவரி
பிரேசில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் நாடு. மாறு பாடுகள் அமைந்த நாடு (தியாகோ தெ மெல்லோ) பிரே சிலும் அதன் அண்டை நாடுகளும் (எரிக் நெப்போமுசே னோ), குறியீட்டுக் கவிதை இயக்கம் (செவரோ சார்ட்யு) யுனெஸ்கோவும் பிரேசில் இலக்கியமும்.

மார்ச்
 உலக சமுதாயம் ஒரு கற்பனையா? (ரெனே-ஷான் த்யுப் பியு), உலகில் வீடில்லாத பலகோடி மக்கள், ஆதிக்கமும் வறுமையும் (நிகுயென் வான் கோவா), பண்டைய சீனக் கல்லறையின் கருவூலங்கள் (வென் ருய்டாங்).

ஏப்ரல்
ஐரோப்பாவில் ஆல்ப்ஸ் பகுதி
 இயற்கையுடன் இயைதல்: ஆல்ப்ஸ் மலைக்காட்சி அமைவு (லியோ வியனார்ட்), மனிதரும் மலைகளும் கூடுமிடம் (ஆல்ப்சில் யுனெஸ்கோ சூழலாய்வுத் திட்டங்கள்), உச்சியை அடைதல்: பெரும் சிகரங்களை வென்றவர்கள் (பீட்டர் மேயர்), ஆல்ப்சின் ஏரிகளும் பனிப்பாளங்களும் (வைன்ஸ் லோஃப்ளர்), சொற்களில் லாப் பாடல்: இசை யெழுப்புக்கலை (மாரியோ மியூலர்).

மே
உயிரியல் தொழில்நுட்பம், வேளாண்மை வளர்ச்சி: புதிய உயிரியல் தொழில் நுட்பங்கள்: வாய்ப்புகளும் சாதனை களும் (ஷாக் சிசெனஜ்), மரபுக்கூறு புரட்சி (பெர்னார்டு டிக்சன்), தக்காளி செயற்கை உற்பத்தி: ஜப்பானில் உயர் தொழில் நுட்ப உணவு ஆலைகள் (கோய்சியாரா வறிரோஷி), சி.பி. 2000 இல் கலப்பினப் பயிர்கள், வளரும் உலகிற்கு ஓர் அறைகூவல் (ஆல்பெர்ட்சாசோன்).

ஜூன்
பயணிகளின் கதைகள்: பயணியும் அவரது விழைவும் (ஷாக் புரோஸ்), கற்பனைக் கதையின் ஆற்றல், நிலாவில் முதல் மனிதன் (நீல் ஏ. ஆம்ஸ்ட்ராங், எம்லின் இ. ஆல்

டிரின்), கண்டுபிடித்தவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனர்; வணிகரும் வீரப்பயணிகளும், திருப்பயணிகளும் சமயம் பரப்புவோரும்; கற்பனைப் பயணி.

ஜூலை
வாழ்க்கையின் சுவை உணவும் பண்பாடும்: உணவு, பண் பாடு, சமூகம்—இகோர் தெ. காரின்), உண்ணும் பழக்கங் கள் மனிதனை உருவாக்குகின்றன (நோவ்மிச்சி இஷிக்), சீன உடல்நல உணவு மரபுகள் (வி ருய்ஃபென்). உணவு உதவியும் உணவுப் பழக்கங்களும் (ப்ருனோ ஸ்டெய்னி யர்).

ஆகஸ்ட்
உயிர் பிழைத்து வாழ்தல் - கடுமையான சூழ்நிலையில் வாழ்க்கை: உயிர் பிழைத்து வாழ்தல் - கடுமையான சூழ் நிலைக்கேற்ப மனித வாழ்க்கை மாறுதல் (ஃபெலிக்ஸ் சா. மீர்சன்), மலை உச்சியில் கடுமை-மிக உயரத்தில் வாழ்க்கை; பாலை ஒரு வாழ்க்கை வழி (ஹீம்து அ. சித்திக்), இன்றைய உலகில் உலைவுகள் (லெனார்ட் லெவீ);

செப்டம்பர்
கல்வியும் வெறிமயக்க மருந்துகளும், செயற்கை அறிவாற் றல், மரபு வழிப் பகைவன் பற்றிய கற்பனை, பள்ளியில் ஊனமுற்ற சிறுவர், இஸ்லாமிய நகர அமைப்பாளர்.

அக்டோபர்
உடல்நலம் எனும் கருத்து (பால்ஜிகாஸ்), செல்வம் உடல் நலத்திற்கு ஈடாகுமா? (டெனிஸ்-கிளேர் லாம்பர்). புற்று நோய் எதிர்ப்பில் மூலிகை மருத்துவம் (ஸிங்சிஷாவோ), நாளைய மருத்துவம் (யானிக் வில்லாபூ) 'எயிட்ஸ்' நோயின் அறைகூவல், தானியங்கு பொறிகளும் நுண் அறுவையும் (ஸ்வியாட்டஸ்லாவ் ஃபெடரோவ்).

நவம்பர்
புதுமைக் கலை: கலை வளமும், நாடகமும், உள்ளத் தெளிவும் செழித்த காலம் (பீட்டர் ஸ்கிரீன்), புதுமைக் கலை - ஓர் உலகத் தத்துவம் (எதுவார்து கிளிசான்), இத்தாலி - கபரும் மாயத்தோற்ற ஓவியர்கள், ஆர்வமுட் டும் கலை.

டிசம்பர்
மனிதனும் உயிர்மண்டலமும் — தளரா வளர்ச்சிக்கோர் கூட்டாளி, நகர்ப்புறச் சிக்கல், இயற்கையும் பண்பாடும்) வருங்காலத்தை வரைதல், இலியா சால்சவாட்ஸின் கதை, அனைவருக்கும் உணவு - 'பாரிஸ் வேண்டுகோள்' (யானிஸ் கூட்ஸ்செவராஸ்).

கூரியர்

சந்தா விபரங்கள்:

தனிப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 21-
 கல்வி நிலையங்கள், நூலகங்களுக்கு ரூ 19/-
 தனி இதழ் ரூ. 2/-

வெளிநாடு

கப்பல் வழி ரூ. 120/- விமான வழி ரூ. 246/-

விபரங்கட்கு எழுதுக:
 யுனெஸ்கோ கூரியர்
 தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்
 18, கிழக்கு ஸ்பாட்லாங்க் சாலை
 சென்னை-600 031.

